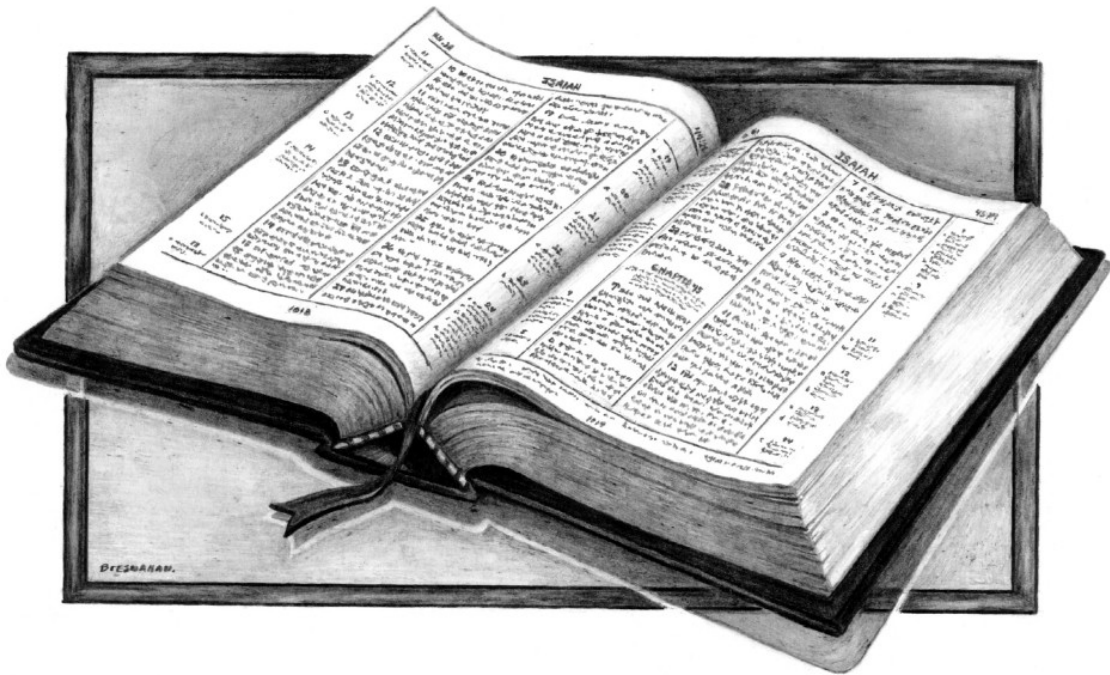

Dennis Priebe 2005-2007

**“Här är de som håller Guds bud och
bevarar Jesu tro” (Upp 14:12*)**

Sammanfattning av möten hållna av Dennis Priebe från år 2005 till år 2007

* King James Version

Dennis Priebe 2005-2007

Sammanfattning av möten med Dennis Priebe från år 2005 till år 2007.

Översättningen och sammanfattningen är gjord av Lennart Wiberg.

Översatt med tillstånd av Dennis Priebe

Satan ser att hans frivilliga uppror har gjort honom olämplig för himlen. Han har använt sina krafter till att föra krig mot Gud. Renheten, friden och harmonin i himlen skulle vara den värsta formen av tortyr för honom. Hans anklagelser mot Gud för Hans nåd och rättvisa har nu tystnat. De förebråelser som han bemödat sig för att kasta på Jehova vilar nu helt och hållet på honom själv. Och nu faller Satan ner och erkänner rättvisan i domen över honom.” (Maranatha, s 345).

Satan skall en gång öppet inför alla, när allting en gång skall bli avslöjat och uppenbart för universums invånare, tvingas erkänna att Gud hade rätt och Satan fel i den stora striden. Och Gud använder sig i stor utsträckning av enkla redskap i denna strid. ”Men det som är dåraktigt för världen har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam. Och det som är svagt för världen har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam. Och det som för världen är oansenligt och föraktat har Gud utvalt – ja, det som ingenting är – för att han skulle göra till intet det som någonting är.” (1 Kor 1:27, 28).

Ett häfte från CW förlag

Innehållsförteckning

Dennis Priebe 1 <i>Den nya teologin</i>	1
Dennis Priebe 2 <i>Två definitioner av synd</i>	5
Dennis Priebe 3 <i>Jesus, vår broder och vårt exempel</i>	7
Dennis Priebe 4 Fullkomlighet.....	9
Dennis Priebe 5 <i>Den stora striden</i>	12
Dennis Priebe 6 <i>Sjundedagsadventisternas främsta uppgift</i>	16
Dennis Priebe 7 <i>De 144.000</i>	20
Dennis Priebe 8 <i>Hur kan vi leva ett äkta kristet liv</i>	26
Dennis Priebe 9 <i>Synden skall inte ha makt över dig</i>	30
Dennis Priebe 10 <i>Ellen White</i>	32
Dennis Priebe 11 <i>Betydelsen av vilken mänsklig natur Jesus hade</i>	35
Dennis Priebe 12 <i>Vi behöver inte behålla en enda syndig böjelse</i>	38
Dennis Priebe 13 <i>Satans snaror</i>	39
Dennis Priebe 14 <i>Sjundedagsadventisterna skall bana väg för Jesus återkomst</i> ..	44
Dennis Priebe 15 <i>De två grupperna inom Sjundedagsadventistsamfundet</i>	47
Dennis Priebe 16 <i>Den stora striden avslutas</i>	52

Dennis Priebe 1

Den nya teologin

Den nya teologin säger att den synd som dömer oss till helvetet är den synd vi föds med. Vår fallna natur är så ond att vi alla automatiskt är syndare som är förlorade. Vi står under fördömlse pga vår fallna natur. Därför är vi automatiskt syndare. Man hävdar att ett nyfött barn är en syndare innan det utfört en enda syndig handling. Det är en född syndare. Om synd är min natur kunde inte Kristus ta på sig denna fallna natur. Därför måste Kristus ha tagit på sig Adams natur före syndafallet.

Dopet vid omvändelsen tar inte bort min fallna natur. Därför är jag lika fördömd efter dopet/omvändelsen som före. Jag behöver förlåtelse lika mycket före omvändelsen som efter, eller tvärtom.

När blir vi av med denna natur som fördömer oss? Jo, vid Jesu återkomst, dvs vi är fördömda pga denna fallna natur även efter det att nådens dörr stängts. Vi behöver alltså förlåtelse lika mycket efter nådens dörrs stängning som både före och efter omvändelsen, eftersom vår fallna natur automatiskt gör oss till syndare. Här handlar det alltså inte om karaktären och vårt sätt att leva (dvs vi är syndare även om man inte tar hänsyn till detta). Vår fallna natur är precis lika ond när nådens dörr är stängd som innan. Därför behöver vi förlåtelse ända tills Jesu återkomst, trots att vi är omvända, dvs Guds verkliga barn. Först vid Jesu återkomst förvandlas vår mänskliga natur. Först då blir vi syndfria, av denna anledning, behöver vi alltså förlåtelse ända till dess. Synden är lika konstant som andningen i denna teologi. Syndernas förlåtelse är ett paraply som Gud låter oss ha över oss som förlåter vårt ständiga syndande – dvs ger oss konstant förlåtelse.

Det andra problemet med den nya teologin har att göra med frestelser. Pga vår fallna natur kan Satan fresta oss närhelst han vill, i motsats till före syndafallet när hans frestelser var begränsade till ett enda träd (eftersom Adam inte hade några böjelser till synd). Hur frestades då Kristus? Som Adam före syndafallet eller som oss? Denna teologin säger: som Adam före syndafallet. Han frestades aldrig som en följd av en fallen natur. Han frestades aldrig att bli stolt, avundsjuk, hetsig, självisk, frossare, osv. Man menar att Jesus endast kunde ha frestats som Adam före syndafallet. Kristus var den andra Adam. Kristus segrade där Adam misslyckades. Därför är Kristus vår frälsare.

Tillräknad rättfärdighet (förlåtelse) är helt och hållet Guds verk, medan helgelsen delvis kommer från Gud och delvis från människan i denna teologi. Eftersom mänskliga gärningar här är en del av helgelsen är helgelsen således inte en del av evangeliet. Frälsningen är en fri gåva från Gud. Men helgelsen är alltså inte en del av frälsningen, utan i stället en följd av frälsningen. Följden blir att man kan bli frälst även om man tvingas arbeta på sabbaten (t ex av ekonomiska skäl). Eftersom helgelsen inte är en del av frälsningen – som t ex sabbatshelgande – kan man inte gå förlorad om man avsiktligt arbetar på sabbaten. Om man inte blir frälst av detta, kan man heller inte gå förlorad av detta. Att avsiktligt göra fel innebär inte automatiskt att man förkastar Jesus, enligt den nya teologin.

Detta evangelium är enkelt. Man tar emot Jesus genom tron och accepterar Hans lydnad och död i vårt ställe. Enda sättet att förlora frälsningen är genom att säga till Jesus: jag vill inte ha med dig att göra längre. Avsiktligt sabbatsbrytande räcker inte för att förlora frälsningen. Man förlorar frälsningen endast genom att konstant och slutgiltigt förkasta Jesus. Att avsiktligt underlåta att bekänna vissa synder betyder ingenting. Sabbatshelgande, tiondegivande, mm är endast resultatet av frälsningen – inte villkor för frälsningen. Denna teologi säger alltså att tillräknad rättfärdighet

(förlåtelse) är det enda nödvändiga för frälsningen. Om detta evangelium är sant är en fullkomlig karaktär en omöjlighet. Vi syndar ju ända tills Jesus kommer tillbaka pga vår fallna natur.

Allt detta som hittills sagts är ortodox kristendomen i de söndagsfirande samfundet. Detta predikas över hela världen och har varit så i århundraden. Reformatorerna har förkunnat detta i en eller annan form.

Denna lära har kommit in i Sjundedagsadventistsamfundet under de senaste 40 åren – särskilt under de sista 20 åren. Under de sista åren har den drabbat Sjundedagsadventistsamfundet med kraft. Desmond Fords problem var inte att han inte fick ihop det med de 2300 dagarna. Hans problem var att han inte kunde se varför domen (den undersökande) var en del av evangeliet. Frälsningen handlar ju om förlåtelse genom tro på Jesus. Vi kan inte dömas skyldiga pga att vi inte håller sabbaten, inte betalar tionde mm. Vi behöver alltså inte denna dom. Denna uppfattning framförs nu av både pastorer och ledare inom Sjundedagsadventist-samfundet

Eftersom Ellen White inte stämmer överens med den nya teologin får man allvarliga problem med henne. Donald Barnhouse (se Fotnot) sade på 50-talet att *Vägen till Kristus* av Ellen White var felaktig i alla viktiga avseenden, att den framställer gärningar som villkor för frälsningen. Boken går emot evangeliet. Man säger fortfarande att Ellen White var en profet, men tror inte på alla hennes uttalanden.

Bibeln säger att synd är överträdelse av lagen (1 Joh 3:4). Men vi syndar ju lika ofta som vi andas pga vår fallna natur. Vi bryter alltså denna lag konstant. Vi bryter alltså också sabbaten konstant. Sabbaten finns ju mitt i lagen. Vi bryter alltså sabbaten jämt pga vår fallna natur. Hur kan vi då säga att sabbaten är viktig? Att påstå att sabbatshållande är nödvändigt för frälsningen är legalism.

Hälsobudskapet är till för att leva längre, må bättre osv – men har inget att göra med frälsningen. Varken sabbaten eller hälsobudskapet är frälsningsfrågor, eftersom de inte kan bidra till frälsningen. Tron på Jesus och förlåtelsen är frälsningsfrågor – inga andra. Frågor om normer är heller inget som har något med frälsningen att göra. De har bara med medlemskap i Sjundedagsadventistsamfundet att göra.

Denna teologi har alltså stor betydelse för vår teologi och våra livsstilsfrågor och våra normer. Allt detta har allvarligt skadats inom Sjundedagsadventistsamfundet. Det är ett evangelikalt evangelium (dvs den kristna högerens evangelium). Det kom till oss 1956 genom Barnhouse och Martin (se Fotnot). Det är ett konservativt evangelium.

Det förutbestämda ödet accepterades allmänt inom kristenheten under det 3:e och 4:e århundradet. Gud bestämmer vem som blir frälst och vem som går förlorad. Vi kan inte själva välja. Kan Gud underordna sig vårt val? Nej, Gud är över allting. Idag är det få som tror på denna lära. Men, den lära som byggde på det förutbestämda ödet är fortfarande den lära - det evangelium – som dominerar inom kristenheten: Vi är automatiskt syndare, Jesus är automatiskt rättfärdig, osv. Det är vår natur som är problemet. Dålig natur är synd. Bra natur är ingen synd.

Om inte Jesus dog skulle vi inte ha en fri vilja att tjäna Gud eller Satan (synden). Fri vilja är det viktigaste i Guds regering. I Guds evangelium är synd en följd av fri vilja – ett val vi gör i vårt sinne (vilket även gällde Satan i himlen).

Om vi säger att synd är ett tillstånd finns det inga möjligheter att övervinna synden. Det enda vi kan hoppas på är syndernas förlåtelse. (Vart tar då vårt ansvar för synd vägen?) Men Kristus tog verkligen på sig vår fallna natur. Han valde att inte synda och stod därför emot alla frestelser genom

kraften av den inneboende helige Ande. Kristi frestelser var desamma som våra frestelser. Naturen föds vi med, men *karaktären är resultatet av fri vilja*. Detta tror inte evangelikalerna på.

Antag att Jesus tog på sig Adams natur före syndafallet. I så fall skulle Gud kräva mer av oss än av Jesus. Gud skulle då kräva att vi håller Guds lag i en fallen natur. Det enda logiska blir då att Gud inte kräver lydnad av oss. Det Gud inte krävde av Jesus kan Han heller inte kräva av oss. Gud accepterar då att vi syndar tills Jesus kommer tillbaka.

Den nya teologin säger att den tillräknade rättfärdigheten (förlåtelsen) kommer till 100 % från Gud, medan helgelsen kommer till 50 % från Gud och till 50 % från människan. Men om helgelsen kommer till 100 % från Gud, så kan vi övervinna synden. Annars skulle synden vara starkare än Gud. Den sanna kristendomen säger att även helgelsen kommer till 100 % från Gud. I båda fallen ber vi om Guds hjälp, och Han ger oss den. Först förlåtelse, sedan helgelse. Helgelse är en fullkomlig gåva från Gud – fullständig återställelse från det synden gjort med oss. Vi blir lika Gud.

Den nya teologins evangelium kan sammanfattas med: förlåtelse. Guds evangelium däremot är förlåtelse och ett återskapande av Guds avbild. Detta är Sjundedagsadventistsamfundets unika budskap.

Att tvivla på en del av Ellen White (även om man säger sig tro på det mesta) är vad teologer gjort med Bibeln i hundratals år. Antingen måste vi ta emot allt – eller inget. Är det någon skillnad på att inte tro på allt vad Ellen White skriver och att säga sig tro på henne, men inte läsa henne? Om vi inte läser hennes böcker har vi inte tagit emot profetians gåva.

Om Jesus tog på sig en annan natur än vår kan inte Gud kräva att vi övervinner synden, eftersom inte Jesus vågade ta på sig vår natur. Men Jesus blev som vi (Hebr 2: 16, 17; 4:15) och visade oss att vi kan lyda – även sabbaten som finns mitt i lagen.

Sabbaten är en symbol (tecken) på lojalitet, dvs lydnad (Hes 20:12, 20; 2 Mos 31:13, 16, 17). Därför skall den bli en test på lojalitet (lydnad) i ändens tid.

Hälsobudskapet är (i första hand) till för att vi skall få klarare sinnen Våra hjärnor och sinnen försämras om blodet blir dåligt pga förgiftning. Kroppen och sinnet hör ihop. Hälsoreformen är till för att rena kroppen så att blodet blir rent och tankarna klara, så att Gud kan frälsa våra själar. Hälsoreformen i sig kan inte frälsa oss.

Hur är det med normerna – det vi ser, hör, läser, deltar i? Genom att följa normerna håller vi tillbaka Satan och ger Gud en chans att kommunicera med oss. Om vi ser lite grand på omoraliska TV-program, läser lite grand våldslitteratur blir det svårare för Gud att kommunicera med oss. Det blir svårare för Gud att kommunicera med oss om Satan kommunicerar med oss genom t ex TV. Guds röst blir inte så tydlig, eller tom drunknar. Normerna är alltså till för att Gud skall få en chans att tala till våra själar.

Om Gud säger något till oss, måste det ha någonting med frälsningen att göra – oavsett om det gäller kläder, smycken eller något annat.

Det evangelikala evangeliet är på väg att dominera inom Sjundedagsadventist-samfundet. Om det tar över har vi ingenting att erbjuda världen, inklusive de evangelikala kyrkorna. Även om vi fortfarande håller sabbaten, kan vi inte visa dem hur man övervinner synden genom den helige Andes kraft. Det är mycket liten skillnad mellan den katolska bikten och den protestantiska syndabekännelsen till Jesus. Båda åtföljs av fortsatt syndande. Sjundedagsadventistsamfundet kommer med något annat: återupprättande och helande, Guds kraft och den helige Ande. Förlorar vi det, förlorar vi allt.

Satan bryr sig inte om ifall vi fortsätter med sabbatsfirandet om han lyckas få oss att ta emot ett kompromiss-evangelium. När Sjundedagsadventistsamfundet återspeglar Guds avbild kan Gud använda dem till att avsluta verket på jorden (Ps 51:11-15). Särilaregnet skall snabbt avsluta verket och Jesus kommer då tillbaka. Se OHC s 206; 5 T s 500; MYP s 357. Överlåtelse till Gud dag efter dag, ögonblick efter ögonblick är svaret.

Fotnot: Walter Martin (baptist) var chef för den avdelning som bland annat skrev om sekter inom bokförlaget *Zondervan Publishing Company*, när han tog kontakt med ledningen inom Sjundedagsadventistsamfundet 1955 för att få grundlig information om vad Sjundedagsadventistsamfundet tror på. Han höll nämligen på att skriva en bok ("*Sekternas rike*") om de största sekterna med kristen bekännelse, som han betraktade som icke-kristna, och ville få mer information om Sjundedags-adventistsamfundet innan han eventuellt skrev om Sjundedagsadventistsamfundet som en sekt i denna bok

Walter Martin samarbetade med Donald Barnhouse (presbyterian), redaktör för den evangelikala, protestantiska tidskriften "*Evighet*", i dessa kontakter med Sjundedagsadventistsamfundets ledning. Walter Martin presenterade ett antal frågor beträffande Sjundedags-adventistsamfundets lära för Sjundedags-adventistsamfundets ledning. Deras svar blev boken "*Sjundedagsadventister besvarar frågor om läran*" ("*Seventh-day Adventists Answer Questions on Doctrine*", mera känd som "*Questions on Doctrine*", dvs "*Frågor om läran*").

Dennis Priebe 2

Två definitioner av synd

Två definitioner av synd: **1)** Vi är fördömda p g a den fallna natur vi ärvt från Adam. Vi är här fördömda innan vi hunnit begå synder själva. Vi är fördömda redan när vi ärver den fallna naturen. Synd är den fallna naturen. Vi gör syndiga val därför att vi redan är syndare p g a att vi har en fallen natur. Detta är en allmän kristen uppfattning. **2)** Vi är inte automatiskt fördömda. Vi blir fördömda när vi använder den fria vilja Gud givit oss till att gå våra egna vägar – inte Guds vägar.

Enligt **1)** syndar vi lika ofta som vi andas. Enligt **2)** syndar vi först när vi väljer att göra det. Skillnaden mellan skuld och det onda framgår av ett älskat husdjur, en katt, som brutalt kan döda t ex en mus. Men är ingen syndare, dvs de är utan skuld, eftersom de inte kan tänka och därmed inte kan skilja mellan rätt och fel.

Se 1 Mos 2:17ff – här är det fråga om ett val. Den dag människan (Adam och Eva) åt ”fel” skulle hon sluta existera. Upp 13:8 (KJV) säger att ”Lammet slaktades från världens början”. Så fort Adam syndade ställde sig Kristus mellan de levande och döda. De levande var de levande i universum. De döda var Adam och Eva. Människan skulle få en andra chans tack vare Kristus. Hade inte Jesus på just denna dag ställt sig mellan de levande och döda skulle människan upphört att existera.

Def **1)** är fel eftersom Jesus har betalat all den skuld Adam tog på sig när han syndade (Adam ångrade sin synd och bekände den av hjärtat, i tro på Kristus). Därför kan inte denna skuld automatiskt ha gått vidare till Adams ättlingar – och senare till oss – vid födsel p g a den fallna naturen. Def **1)** säger att vi i viss utsträckning ärver Adams skuld.

Joh 9:1, 2 lär om att Jesus och lärjungarna träffade en man som var blind från födseln, och lärjungarna frågade då Jesus: ”Rabbi, vem har syndat, han själv eller hans föräldrar, eftersom han föddes blind?” (v 2) I vers 3 säger Jesus: förväxla inte det onda med skuld. Förväxla inte blindhet med synd. Jesus förlåter inte blindhet, utan helar den.

Joh 5: 24, 25. Här talas om två olika slags död. ”Döden” i v 24 är den andra döden, men ”döden” i v 25 är sömnen då vi dör första gången. Guds barn har redan evigt liv även om de somnar in i den första ”döden”.

Adams synd ledde till något ont – den första döden – som ett naturligt resultat (även de oskyldiga djuren dör den första döden). Den andra döden sker p g a straffet för synden (skulden). Gud botar det onda genom nyskapelse. Den första döden försvinner när denna värld går under. Skuld botar Gud genom förlåtelse. Lärjungarnas uppfattning att det onda (Joh 9:1, 2, blindhet) behöver förlåtas har sin motsvarighet idag i den kristna världen när man tror att en fallen natur automatiskt innebär skuld (synd).

Def **1)** säger att det är synd (skuld) att frestas som en följd av de naturliga onda böjelserna i vår fallna natur. Att ”dras” är att synda, menar man här. Vi är syndare p g a naturen och därför gör vi felaktiga val. Men detta är frestelse – inte synd. ”... Var och en frestas, när han dras och lockas av sitt eget begär. När så begäret har blivit havande, föder det synd, och när synden har blivit fullmogen, föder den död.” (Jakob 1:13-15). En frestelse kräver a) en yttre stimulus och b) lockelser från vår natur. Men def 1) säger att vi syndar när vi lockas/dras.

Enligt def 1) syndar vi ständigt (lika ofta som vi andas) eftersom vi ständigt dras till det onda. Här måste det finnas ett evangelium som förlåter oss ständigt. Vi behöver alltså ständig förlåtelse fram till Jesu återkomst, även när vi inte vet att vi syndar. Men man blandar ihop frestelse och synd. PP s 306; GW s 162. Det vi inte känner till är inte synd. Men när ljus kommer blir det onda till skuld om vi *väljer* att inte följa och lyda ljuset - se Jak 1:14, 15. Det är först när vi väljer fel (det onda) som det blir fråga om skuld. Men om vi vill följa ljuset uppmanar Gud oss: "Be i tro och av hela ert hjärta" (5 T s 177).

Vi får inte lita på känslor som säger att vi syndar när onda tankar tränger sig på. Vi måste lita på Guds Ord. "Den som vet vad som är rätt, men inte gör det, han syndar" Jak 4:17. Utan ljus blir det inte synd (dvs skuld). Jak 1:14 säger att begärelsen drar oss till att ge efter för frestelsen, men v 15 säger att det blir till synd först när vi ger efter för frestelsen. Men den kristna världen säger att det är begärelsens lockelse som är synd, dvs frestelsen. När ljus kommer, men vi inte vill ta emot det – då förkastar vi Gud.

När frestelsen kommer måste vi "omedelbart stå emot varje ohelig tanke...Be i tro och av hela ert hjärta. Satan betraktar er för att kunna snärja era fötter. Ni måste få kraft ovanifrån om ni skall kunna stå emot hans planer" (5 T s 177). "Frestelse är aldrig en ursäkt för synd, oavsett hur stark frestelsen är" (samma källa).

Hela den kristna världen säger emellertid att synd existerar i hjärtat redan från födseln. Men så är det inte. Det är först när vi ger efter för frestelsen som vi syndar. Och detta kräver förstånd. Dessa två evangelier kämpar emot varandra i Sjundedagsadventistsamfundet också. "Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Ty många, säger jag er, skall försöka komma in men inte lyckas..." Luk 13:24-28. Även kristna som går på den breda vägen tror de är på väg till himlen. Satan är mycket glad om vi tror på det felaktiga evangeliet även om vi tror på de 27 punkterna i Sjundedagsadventist-samfundet. Idag är det en kamp om detta hos varje sjundedagsadventist. Det handlar inte bara om definition av synd, utan också om "läkedom" från synd.

Dennis Priebe 3

Jesus, vår broder och vårt exempel

Fil 2:5f: ”Var så till sinnes, som Kristus Jesus var” (v 5-11) ”Han utgav sig själv”(v 7). Jmf Joh 5:19, 30: ”Jag kan inte göra något av mig själv”.

Jesus var JHWH i GT och kunde då göra allt. Men här är han lika beroende av Fadern som vi är. För att övervinna synden, stilla stormen och bota sjuka var Jesus helt beroende av Faderns kraft. Jesus var alltså inte längre allsmäktig när Han blev människa (1).

Jesus hade heller inte längre all kunskap (allvetande) när Han blev människa (2). Luk 2:52 visar det: ”Och Jesus växte till i vishet, i ålder och i välbehag inför Gud och människor”. Genom studium av Guds Ord och den helige Andes upplysning och ledning lärde sig Jesus sin mission på jorden (framför allt korset) Vi lär oss på samma sätt genom att leva i tro.

Hade Jesus all kunskap i förväg? Se Mark 13:32: ”Men om den dagen och den stunden (Jesu återkomst) vet ingen något, inte ens änglarna i himlen, inte ens Sonen, ingen utom Fadern”. Den kunskap Jesus hade gav Fadern Honom – precis som fallet är med profeterna. De fick inte denna kunskap därför att de var särskilt begåvade.

Huvudorsaken till att vi skall tänka rätt, tala rätt, göra rätt är att Gud skall försvaras och rentvås från Satans anklagelser – inte att vi skall få evigt liv. Det är detta som universum väntar på. Det skall förverkligas genom de 144 000 när de håller Guds lag fullkomligt. Satans lögn att Guds lag inte kan hållas skall då motbevisas. ”Satan förklarade att det var omöjligt för Adams söner och döttrar att hålla Guds lag, och därmed anklagade han Gud för att brista i vishet och kärlek. Om de inte kunde lyda lagen måste det vara fel på laggivaren.” (The Signs of the Times, 16 jan, 1896, Ellen White).

Moses och Lammets sång i Upp 15:3-5 är en sång till glädje över att Gud äntligen rentvåtts i striden mot Satan.

Jesus avstod också från att vara närvarande överallt (3).

Han avstod också från sin härlighet som kung i himlen (4).

Hade Jesus inte avstått från allt detta kunde Han inte ha frestats att tro på Satans lögner (Jak 1:13) (den fallna naturen drog Honom dessutom åt fel håll). Satans lögner innebär ju att saker och ting ser mer attraktiva ut än de i verkligheten är. Men Jesus blev en av oss och kunde därför inte som Fadern genomskåda Satans bedrägerier.

I de söndagsfirande kyrkorna tror man att Jesus utförde sina underverk, stod emot synd och Satan eftersom Han var Gud. De menar att Kristus inte riskerade något eftersom Han var Gud. Men Kristus riskerade allt. Han hade inga fördelar som inte vi har i vår gemenskap med Gud. Om Satan hade överlistat Kristus till synd skulle Satan ha utvidgat sin makt till andra världar eftersom ingen då hade motbevisat hans lögner om Gud. Universum skulle ha förstörts.

Vad behöver vi göra? Lita på Gud och överlämna oss till Honom ögonblick efter ögonblick. (5 Mos 4:29, Jer 29:13).

Kristna som genom tiderna känt sig eländiga har ibland haft svårt att be till den rene Jesus som de menar befinner sig så högt ovanför oss. De har gått till Maria i sina böner – istället- som de

menar förstår oss och som förstår Jesus. Hon är inte en sträng, dömande Gud som Jesus (menar man). Men man menar att Maria fick samma rena natur som Jesus. Helgonen däremot levde under samma villkor som vi. Helgonen kan be till Maria för mig, när jag ber till dem och hon kan framställa min sak för Jesus. Jesus kan sedan framställa detta för Fadern. Om jag får ett svar är jag verkligen lyckosam. Detta visar att vi behöver någon som känner för våra känslor och våra erfarenheter.

Men vi kan gå direkt till Jesus som gjort våra erfarenheter i allt. Att vittna för andra människor (också kristna) om vem min vän Jesus verkligen är, är något som kommer före vittnandet om sabbaten. Andra kristna (utanför Sjundedagsadventistsamfundet) har allra oftast inte kunskap om detta.

Vilken natur tog då Jesus på sig? Rom 8:3 (KJV) säger: "Lik syndigt kött". Fil 2:7 (KJV) säger: "(Jesus) blev gjord lik människorna". Såg Jesus bara ut som en människa?

"Guds Ande kan ni känna igen på detta: Varje ande som bekänner att Jesus Kristus har kommit i köttet är från Gud. Och varje ande som inte bekänner att Jesus Kristus har kommit i köttet är inte från Gud. Det är Antikrist ande, som ni har hört skulle komma, och som redan nu är i världen." (1 Joh 4:1-3).

Här varnas bl a för gnostiker som sade att Jesus bara verkade vara människa precis som vi. De skilde på kropp och ande. De menade att anden var god och att kroppen var ond. Gnostikerna menade att Jesus skulle varit en syndare om Han tog på sig vår fallna natur. Detta är Antikrists ande. Är det möjligt att somliga sjundedagsadventister i praktiken säger samma sak när de påstår att Jesus tog på sig en icke-fallen natur?

I Fil 2:7 talas om "en tjänares gestalt" som enligt grundtexten betyder "en slavs gestalt". "En slavs gestalt" med sina böjelser till synd kan inte låta bli att synda om den inte får den helige Andes kraft. Fil 2:7 lär oss alltså att Jesus tog på sig "en slavs gestalt". Jämför Jesu ord i Joh 5:30, 8:28 och 14:10.

DA s 49: "Det skulle ha varit en nästan gränslös förödmjukelse för Guds Son att ta på sig mänsklig natur, till och med när Adam befann sig i sitt syndfria tillstånd i Eden. Men Jesus kom i mänsklig gestalt när människosläktet hade försvagats genom fyra tusen år i synd. Precis som varje Adams barn tog han på sig följderna av ärftlighetslagarna. Vilka dessa följder var visar sig i hans jordiska förfäders liv. Han kom med ett sådant arv för att kunna dela våra sorger och frestelser, och för att kunna ge oss exempel på ett syndfritt liv." Jämför Rom 1:3; Hebr 2:17, 4.15.

Den kristna världen säger att böjelse till synd är lika med synd. Men Bibeln motsäger det. Jesus valde att inte låta dessa onda böjelser "få utlopp" till synd. Han valde att i allt följa sin Faders vilja även när Han inte visste utgången, i stället för att lyda sin egen vilja (som ibland skulle ha lett till synd). Detta är rättfärdighet genom tron. 4 T 299: "Paulus sade: `jag dör varje dag`. (1 Kor 15:31). Varje dag kom hans vilja och hans önskningar i konflikt med plikten och Guds vilja. I stället för att följa böjelser gjorde han Guds vilja, oavsett hur obehagligt det var för hans mänskliga natur och oavsett hur mycket han behövde underkuva böjelser." (Jfr Jesu ord i Joh 5:30; 6:38).

Ellen White sade att Jesus inte hade våra böjelser ('propensities') till synd. "Vi behöver inte behålla en enda syndig böjelse" ('propensity') (Ellen White, 7 BC, s 943) Detta handlar om karaktären. Det kan omöjligt handla om naturen. En vana utvecklas genom val. För övrigt ger Ellen White olika innebörd för 'böjelse'.

"Som en av oss delade han våra behov och svagheter. Han var helt beroende av Gud. På dolda platser sökte han genom bön gudomlig kraft för att kunna möta plikter och prövningar...

Genom gemenskap med Gud kunde han befrias från de sorger som tyngde honom...Som människa bönföll han inför Guds tron till dess hans mänskliga natur var laddad med en himmelsk kraft som skulle förena människonaturen med gudomen. Genom ständig gemenskap med Gud tog han emot liv från Gud, så att han kunde ge världen liv, Hans erfarenhet borde också vara vår.” (DA s 363).

“Jesus segrade genom undergivenhet och tro på Gud.” (DA s 130).

Dennis Priebe 4

Fullkomlighet

Def synd är antingen **1)** vår natur, eller **2)** vår karaktär. Men syndfrihet är motsatsen till synd. Det är antingen 1) vår syndfria natur, eller vår syndfria karaktär. Om 1) gäller blir vi syndfria först när Jesus kommer tillbaka. Men om 2) gäller kan vi bli syndfria innan Jesus kommer tillbaka om vi fattar rätt beslut.

Nådens dörrs stängning är det bara Sjundedagsadventistsamfundet som tror på – av naturliga skäl. De andra samfundet tror inte vi kan leva utan att synda före Jesu återkomst, eftersom de tror på def. 1).

Det finns **3** definitioner på fullkomlighet:

1) Absolut fullkomlighet. Det gäller bara Gud. Av Hans änglar avföll 1/3 vid Satans uppror (Upp 12:4). Först vid Golgata förlorade de övriga 2/3 alla sympatier för Satan, då de förstod att han var en mördare. Tidigare trodde de att Satan kanske hade lite rätt. Men deras kunskap var begränsad. Därför besitter de inte ”absolut fullkomlighet” – som kräver allvetande. Vi själva kommer – precis som änglarna – att växa i kunskap i himlen i evighet (se GC s 678).

2) Fullkomlighet i naturen. Detta inträffar vid Jesu återkomst.

Villkoret för frälsning är fullständig överlåtelse. Det gällde också rövaren på korset, trots att han var en omogen kristen. Vi själva lär oss mer och mer om a) Gud och Hans vilja och b) oss själva och vår svaghet. Överlåtelsen blir djupare och djupare samtidigt. Villkoret finns i Luk 10:25-28, dvs att älska Gud av allt sitt hjärta och sin nästa som sig själv.

3) Fullkomlighet i karaktären som växer till mognad, precis som en växt som är fullkomlig i alla dess utvecklingsstadier. Se Mark 4:26-29. Det är i dag vi skall förnya vår överlåtelse, förnya gemenskapen med Gud, koncentrera oss på att lyda Honom. Denna fullkomlighet är resultatet av syndfria val: sabbaten, tionde osv. Detta är överlåtelse till Gud i dag. Han ser till att vi växer upp till mognad. Vi kan vara fullkomliga i varje utvecklingsstadium dit. "Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss alla synder och renar oss från all orättfärdighet." 1 Joh 1:9.

Om vi på den kristna vägen plötsligt får kunskap om sabbaten - genom den helige Andes överbevisning - och tvingas ta ställning (trots att jag kanske riskerar att förlora både jobb och familj) finns det två evangelier som tacklar problemet olika. Det ena evangeliet säger att eftersom vi inte kan bli frälsta genom att hålla sabbaten, så kan vi heller inte gå förlorade om vi inte håller sabbaten, trots att vi fått kunskap om den. Jag bekänner fortfarande min tro på Jesus, men svåra omständigheter avhåller mig från att hålla sabbaten. Gud förstår och accepterar mig. Kanske jag får tillfälle att hålla sabbaten en dag – när jag pensioneras. Men detta är inte Guds vilja (se Matt 10:37).

Det 1:a budet bryts när man prioriterar något högre än Gud, t ex fel vilodag. Ett jobb, en fru osv. kan bli sådana avgudar. Vi måste älska Gud till 100 %, 95 % räcker inte. Vi måste vara beredda att dö för Hans skull. Troheten mot Gud – kärleken – är orsaken till att vi skall hålla bland annat sabbatsbudet. Endast om vi älskar Gud av hela vårt hjärta är vi Guds barn. Sabbaten är bara en test på detta. ”Om ni älskar mig håller ni mina bud.” (Joh 14:15). Se även verserna 21, 23, 24: Luk 10:25-28; 1 Joh 5:3.

Älskar vi Gud följer vi också hälsobudskapet. Detta är ytterligare en test på kärleken till Gud (om vi älskar Honom av hela vårt hjärta – fullständig överlåtelse). Men Gud är god. Han prövar oss med en sak i sänder. Då måste vi välja om vi skall förbli Guds barn. Jesus sade till några fariséer: ”Om ni vore blinda skulle ni vara utan synd. Men nu säger ni att ni ser. Därför står er synd kvar.” (Joh 9:41). Se även Joh 15:22, 24. Det sanna evangeliet säger att fullständig överlåtelse är villkoret för frälsning.

Lär oss Bibeln karaktärsfull-komning? ”Han som förmår bevara er från fall och ställa er inför sin härlighet, fläckfria och jublande.” (Jud 24). ”Herren vet hur han skall rädda de gudfruktiga ur frestelsen, men också att hålla de orättfärdiga i förvar för att straffas på domens dag.” (2 Petr 2:9). ”Inga andra frestelser har drabbat er än sådana som vanligtvis möter människor. Och Gud är trofast. Han skall inte tillåta att ni frestas över er förmåga, utan när frestelsen kommer skall han också bereda en utväg, så att ni kan härda ut.” (1 Kor 10:13).

Det är svårt att synda när vi går ner på knä och ber, låt oss tänka på det. Jak 1:14 visar vårt stora problem – vårt begär. Låt oss nämna våra synder – i sinne, ord eller handlingar – vid namn inför Herren och uthålligt be Honom om kraft att övervinna dem. Låt oss nämna dem flera gånger om dagen inför Honom tills de är övervunna, kanske dag efter dag. Och låt oss bedja innan frestelsen kommer. Kanske vi faller då och då. Men om vi hämtar mer och mer hjälp från Herren blir fallen färre och färre, tills fallen upphör till slut.

Förebyggande bön gör att synden försvinner ur våra liv, Gud är tålmodig och vet att vi har svårt att övervinna allt på en gång. Ta ett problem (en synd) i sänder och lägg det på Guds altare. När det är övervunnet lägger vi nästa synd på altaret och sedan det tredje... Till slut segrar vi över alla synder. Gud uppenbarar synder för oss allteftersom. Förebyggande bön hjälper oss att segra. Förebyggande bön är bättre än upprättelse när man syndat. Och då nämner vi synden (synderna) vid namn – kanske flera gånger om dagen.

En sak gör aldrig Gud i vår kamp mot synden: Han väljer inte åt oss vad vi skall tänka på. Det väljer vi själva (2T s 562; MH s 246). Vi kan välja att tänka på det som är lågt och sensuellt, och vi kan välja att tänka på det som är gott. Gud spelar en stor roll och vi spelar en liten roll, men det måste till ett samarbete om vi skall bli frälsta.

a) Bön är en viktig bit av detta. b) Att memorera bibeltexter är en annan. Båda är nödvändiga i kampen mot Satan. Ju mer vi läser Bibeln och profetians Ande, ju mer uppehåller vi oss vid det som är himmelskt, i stället för det jordiska. Samma effekt blir det om vi tänker på dessa texter vi lärt oss utantill. c) Att sjunga när frestelsen kommer är också ett mäktigt vapen mot frestelsen.

Såväl a, b, och c fäster tankarna på det himmelska. Rökning och alkoholkonsumtion kan vi avstå från i egen kraft, men synderna i tankarna och sinnet kan bara Gud behärska. Endast Han kan rena sinnet och tankarna (avundsjuka, svartsjuka, missunnsamhet, ett häftigt temperament, själviskhet, stolthet, mm).

Om vi ber om och tänker på himmelska ting ger vi Gud möjlighet att göra det som bara Gud kan göra. Detta är den nya födelsens mirakel. Det första vi måste göra i reformationsarbetet är att rena våra tankar. ”Då det (sinnet) frestas att ge efter för en fördärvad fantasi, fly då till nådens tron och be om kraft från himlen. I Guds kraft kan tankarna tyglas till att ägna sig åt sådant som är rent och himmelskt” (An Appeal to Mothers, s 29; Ellen White).

Ett orent sinne tar det eviga livet från oss. Låt oss då ”fly till nådens tron” för att hämta kraft från Herren, så att ”tankarna tyglas”. ”I Guds kraft kan fantasin disciplineras, så att den uppehåller sig vid sådant som är rent och himmelskt.” (Mind, Character and Personality, vol 2, s 595).

2 Kor 10:5: "...vi tar alla slags tankar till fånga och lägger dem under Kristi lydnad". Detta innebär att vi inte kommer att synda från denna stund tankarna tas till fånga - och under resten av evigheten. Att tankarna tas "till fånga" innebär inte att de elimineras. De återkommer, men då kan vi stå emot dem i den helige Andes kraft. "Alla" (tankar) innebär bokstavligen samtliga onda tankar. Vi måste tro på det omöjliga.

I Gal 5:17 talas om kampen mellan gott och ont hos den omvända. Vers 16 lär oss att genom Andens kraft gör vi inte "vad köttet har begär till", dvs vi ger inte efter för "frestelsen", se Jak 1:14. Att "göra" (Gal 5:16) är att synda. Detta innebär att om vi vandrar i Anden, då syndar vi inte.

1 Joh 3:6, 8, 9 kan tolkas (enligt grekiska grundtexten) som "vanemässig synd". Men det finns ett uttryck som säger: "Kristus in och synden ut". Dessa verser kan också (enligt grekiska grundtexten) tolkas som "fortsätter inte att synda", vilket måste vara det rätta. Vi väljer inte att synda någon gång sedan vi blivit omvända och vill förbli Guds barn. Teologer tolkar ofta dessa texter som mål för oss att sträva mot för att vi skall bli kvar på den kristna vägen, men i praktiken är de ouppnåeliga, säger de.

Men "han (Paulus) uppmanade inte sina bröder att sträva efter en moralisk nivå som det var omöjligt för dem att nå upp till." (SL, s 26).

Hela Bibeln, inte minst berättelserna i Gamla Testamentet, visar att det omöjliga kan bli möjligt med Guds hjälp. Det kan ske med oss också. "Den som gör synd är av djävulen" (1 Joh 3:8). Varje överträdelse medför fördömelse för människan och uppväcker Guds missnöje." (4T, s 623).

"Ingen som verkligen älskar och fruktar Gud kommer att fortsätta överträda lagen under några omständigheter. När en människa överträder Guds lag är han dömd av lagen, och den blir en trældomsboja för honom. Oavsett hur hög hans bekännelse kan vara är han inte rättfärdiggjord, vilket är detsamma som att ha fått förlåtelse." (MLT, s 250).

"Helgelse är ett dagligt verk. Må ingen bedra sig själv genom att tro att Gud förlåter och välsignar den som fortsätter att trampa något av Hans krav under fötterna. Att avsiktligt begå en känd synd tystar Andens överbevisande röst och skiljer själen från Gud. Oavsett hur hänryckt man kan bli av religiösa känslor, så kan inte Jesus bo i ens hjärta om man ringaktar den gudomliga lagen." (MYP, s 114, 115).

Vi har två olika evangelier ibland oss. Det ena säger att vi fortsätter att synda efter omvändelsen, eftersom vi inte kan låta bli att synda, men rättfärdiggörelsen (förlåtelsen) övertäcker oss som ett paraply. Det andra evangeliet säger att synden skiljer oss från Gud.

Varje gång vi syndar kastar Satan synden i ansiktet på Gud och säger att vi tillhör Satan och att vi är dömda till undergång. Satans anklagelser upphör först när vi övervinner synden. Detta är en del av den stora striden. Vi kan rationalisera synden och skylla på andra för att vi syndade, eller bekänna synden, oavsett vad som ledde fram till synden, och därmed visa sann omvändelse. Endast en sak bör skrämja oss och det är inte synden, inte Satan, endast att tappa greppet om vår himmelske Faders hand.

"Inte ens genom en tanke gav han (Jesus) efter för frestelsen. Det behöver inte vi heller göra." (DA, s 123). Detta är fullkomlighet.

"Alla som genom tron lyder Guds bud kommer att uppnå det tillstånd av syndfrihet som Adam levde i innan hans överträdelse" (IHP, s 146).

”Han (Jesus) kom till denna värld och levde ett syndfritt liv för att Hans folk, genom Hans kraft, också skulle kunna leva syndfria liv.” (R& H, 1 april, 1902, Ellen White).

“Vår Frälsare kräver inte något som är omöjligt för någon människa. Han skulle inte uppmana dem (Jesu lärjungar) att vara fullkomliga om de inte kunde få kraft av Honom till att vara fullkomliga.” (God’s Amazing Grace, s 230).

“Den som inte har tillräckligt med tro på Kristus för att tro att Han kan bevara honom från att synda, har inte den tro som skall ge honom inträde i Guds rike.” (R&H, 10 mars, 1904, Ellen White).

Vi kan läsa om beseglingen av Guds folk – de 144 000 - i Upp 7:1-4. Samma grupp beskrivs också i Upp 14:1-12. Dessa förkunnar med kraft de tre änglarnas budskap i 14:6-12.

De 144 000 har Guds sigill på sina pannor (7:3) – dvs Faderns och Lammets namn skrivna på sina pannor, enligt 14:1. (Se Fotnot). I 14:1–5 förklaras beseglingen lite närmare. I vers 5 står att de inte ljuger och att de är utan fel.

Fotnot: I pannan finns de egenskaper som gör att vi kan skilja på gott och ont (i motsats till djuren). Allt som är viktigt i vårt förhållande till Gud finns i pannan. Sinnet, viljan och karaktären finns alltså där. Guds namn på pannan visar att Guds folk har Guds karaktär, eftersom Guds namn uttrycker Hans karaktär - 2 Mos 33:18-34:7.

”Guds bild skulle återges i människan. Guds ära, Kristi ära, har knutits till fullkommandet av Hans folks karaktär.” (DA, s 671).

Jesus syndade aldrig. De 144 000 har syndat halva sitt liv, men de skulle bli Guds bevis på att Hans lag kan hållas fullkomligt även av sådana människor. Detta är av stor betydelse för avslutningen av den stora striden mellan Gud, Kristus och Satan.

För att bestå utan Guds förlåtelse under de sju sista plågorna krävs ett moget folk, se Upp 14:14-16. De skall aldrig synda då, trots att Satans frestelser då skall vara större än någonsin tidigare.

Dennis Priebe 5

Den stora striden

Läs Upp 12:7-9, 3-5, 6, 13-16, 17; 13:11-15; 14:15, 16, 12; 12:10, 11.

När den stora striden började i himlen sade Lucifer att Guds lag var orättvis. Lucifer sade att Gud krävde självförnekelse, medan Gud själv inte praktiserade självförnekelse. På grund av denna orättvisa lag är (sa Lucifer) Gud ansvarig för synden. Hur kunde då Gud bevisa att Hans lag är (och var) rättvis, full av kärlek och god?

1 Mos 3:1-6 visar hur Satan blandar gott och ont. Satan frestar här Eva att överträda Guds lag. I Jobs bok visas bakom kulisserna den stora striden mellan Gud och Satan, se t ex Job 1:6 (i KJV står det "Satan" istället för "Åklagaren") och verserna 7-11. Satans grundläggande argument genom hela historien har varit att man tjänar Gud och lyder Honom av själviska skäl – för att det skall gå bra här i livet, och livet därefter blir belöningen, se Job 1:9-12. Genom tiderna har endast få motbevisat dessa Satans anklagelser att Guds lag är orättfärdig, se t ex Job 1: 22 och Job 2:4-9, 10. Floden och Israels historia är exempel som Satan har använt som "bevis" för sina (falska) anklagelser.

1 Mos 3:15 förutsäger krig, men det skall sluta med Guds seger.

"Han (Jesus) som var till i Gudsgestalt, men inte såg på sin jämlikhet med Gud som ett segerbyte, utan utblottade sig själv och antog en tjänares gestalt, när han blev människa. Han som till det yttre var som en människa ödmjukade sig själv och blev lydig ända till döden, ja ända till döden på korset." (Fil 2:6-8).

Jesus visade i praktisk handling hurudan Gud är - helt och hållet osjälvisk – när Jesus till punkt och pricka höll lagen av rent kärleksfulla motiv. Han visade hur Gud förkroppsligade denna lag. Jesus var denna lag. "En fullkomlig karaktär kan uppnås av alla som strävar efter det. Detta är själva kärnan i det nya förbundets evangelium. Jehovas lag är trädet. Evangeliet är trädets väldoftande blommor och frukt." (1 SM, s 212).

Den yttersta uppenbarelsen av Guds kärlek - Golgata och Jesu liv - visar att Guds lag är god och därför skall bestå i evighet. Golgata visar också att Satan, inte Gud, är ansvarig för synden. "Vid Golgata kors stod kärlek och själviskhet ansikte mot ansikte." (DA, s 57) . Jesu karaktär och Satans karaktär blev maximalt tydliga "Han (Satan) gjorde det uppenbart att det verkliga syftet med hans uppror var att störta Gud från Hans tron och fördärva Honom (Jesus) som uppenbarade Guds kärlek." (samma). Läs hela sidan 57 i DA. För första gången blev det tydligt att Satan ville döda Gud och störta Honom från Hans tron.

Signs of the Times, 30 dec, 1889 (Ellen White) lär oss att på Golgata blev Guds trofasta änglar beskyddade från att frestas till avfall på samma sätt som änglarna blev beskyddade från avfall när Lucifer inledde den stora striden i himlen. Golgata gjorde universum säkert mot uppror i all evighet.

"Ingen människa vet hurudan Gud är förrän hon ser sig själv i det ljus som återspeglas från Golgata kors, och i bitterhet avskyr sig själv som syndare." (TM, s 264).

"Kristi död på korset säkerställde hans undergång som har döden i sitt våld och som var upphovet till synden. Det kommer aldrig mer att uppstå någon risk för något mer uppror i Guds

universum. Vi förstår att Kristi död säkerställde att Satan var en besegrad fiende. Det är korset som åstadkommit att himlens änglar är skyddade från avfall. Utan korset skulle de inte vara mer skyddade från ondskan än vad änglarna var före Satans fall. Golgata kors visar att Guds kärlek och rättvisa gav evigt skydd mot avfall för de icke-fallna världarna precis som för dem som återlösts genom Lammets blod.” (Signs of the Times, 30 dec, 1889, Ellen White).

Golgata kors var till för hela universum. Vi har bara en liten förmån av detta. ”Ty det behagade Fadern att låta all fullhet ta sin boning i honom (Jesus) och att genom honom försona allt med sig, sedan han stiftat frid genom blodet på hans kors. Genom honom skulle så ske med allting, både på jorden *och i himlen*.” (Kol 1:19, 20).

Hela universum skyddas från avfall på grund av Golgata. Ellen White skriver att försoningen på Golgata är det största av alla ämnen och att vi borde studera detta mer än vi gör. När vi förstår att vi hade del i Jesu död försvinner allt skryt, all självupphöjelse och all stolthet. När vi faller i synd förstår vi syndens ondska. ”De som har tillåtit sina sinnen att bli förmörkade när det gäller förståelsen av vad som är synd är fruktansvärt bedragna.” (9T, s 267). Golgata visar att inga omständigheter någon människa befinner sig i är ursäkt för synden.

Varför blev inte Satan utplånad efter Golgata? Varför tillåter Gud ondskan att fortsätta på vår jord? ”Om ni är ovilliga att tjäna Herren, så välj i dag, vem ni vill tjäna...Men jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren.” (Josua 24:15). Men – säger Satan - Jesus höll Guds lag, men finns det ingen mer som kan göra det? Satan säger också att Gud visserligen har, och har haft, barn, men de föll då och då, även om de reste sig. Var finns de som håller Guds lag som Jesus gjorde?

Han säger också att han ännu inte förlorat striden mot Gud – som gäller Guds lag. Men Gud svarar att Han skall ha ett sådant folk som, mitt i det djupaste syndafördärv i världen, skall hålla Guds lag fullkomligt. Då skall Jesus gå ut ur helgedomen, eftersom Guds folk då inte längre kommer att synda. Hela universum skall se detta, och genom detta folk skall Satan besegras för alltid.

Universum kommer då att se att Satans påståenden att Guds lag inte kan hållas skall motbevisas genom de 144.000. ”...I sjunde månaden, på tionde dagen i månaden (på Försoningsdagen) skall ni rannsaka er och inte utföra något arbete...Ty på den dagen skall prästen bringa försoning för eder till att rena eder. Från alla era synder skall ni renas inför Herrens ansikte (3 Mos 16:29, 30). Vers 30 visar att hela församlingen skall renas från *all* synd.

Verserna 20, 21 lär oss att prästen lägger alla synderna på Satan (den levande bocken) och ”genom en lämplig man sänder iväg honom (bocken) ut i öknen” (v 21).

Denne ”man” som släpper bocken ut i öknen är de 144.000 som skall beseglas och aldrig mer synda.

”Sedan såg jag att Jesu försoningstjänst i helgedomen snart kommer att avslutas. Sedan hans försoningstjänst har avslutats där, skall Han komma till dörren till den första avdelningen och bekänna Israels synder på huvudet på den levande bocken. Sedan skall Han ta på sig hämndens kläder. Därefter skall (de sju sista) plågorna komma över de ogudaktiga... Medan (de sju sista) plågorna faller förs den levande bocken bort. Han (den levande bocken) kämpar våldsamt för att komma undan, men han hålls fast av den hand som leder honom. Om han skulle lyckas undkomma, *skulle hela Israel dö*.” (Spalding and Magan Collection, s 2, Ellen White).

Satans sista anklagelser mot Guds lag skall här motbevisas. Satan skall bevisas skyldig. Men om Guds folk syndar efter det att nåden dörr stängs – även i ett enda fall (dvs endast en person) –

har Satan avgått med segern gentemot Gud (om den levande bocken, dvs Satan, ”skulle lyckas undkomma, skulle hela Israel dö”).

Denne man som sände ut Satan (bocken) i ”öknen” – bort från Guds folk och Satans anklagelser mot dem – måste vara starkare än Satan. Under de sju sista plågorna kommer Satan att anstränga sig till det yttersta för att få Guds folk att synda. Under denna tid kan Satan plåga dem som han vill – men det enda han inte kan göra är att döda dem.

Det är genom de 144.000 som Kristus vinner den stora striden. Men Satan förlorar denna strid eftersom han inte lyckas förmå de 144.000 att synda ens i ett enda fall. Gud riskerar allt på de 144.000. De skall visa att Guds kraft uppehåller inte bara dessa, utan även de som tidigare dött i Honom. Om mannen som höll bocken inte lyckats få ut bocken i öknen (dvs om bocken var starkare) skulle folket, Israel, inte ha kunnat få förlåtelse. Hela Israel skulle då ha varit förlorat. Frälsningsplanen skulle ha visat sig vara misslyckad.

Hebr 11:40-12:1: ”Gud har förutbestämt något bättre åt oss: de (Guds folk som dött tidigare) skulle inte bli fullkomnade utan oss...Låt oss befria oss från allt som tynger, och särskilt synden som snärjer oss så hårt...”

Guds folk, genom alla tider, kan aldrig uppstå ur sina gravar utan att de 144.000, genom Guds kraft, hållit Guds lag fullkomligt, och därmed motbevisat Satans lögn om Guds lag. Patriarker, profeter och andra väntar på att de 144.000 skall utföra sitt verk genom Guds nåd. Guds syfte med de 144.000 är att de skall få Guds sigill, vilket innebär att de aldrig mer skall synda (jmf Dan 6:17).

Om vi fortsätter på det sätt som nu sker kan verket aldrig avslutas. Satan försöker lura oss genom att peka på våra yttre framgångar. Fortsätt på samma sätt, säger han. 14 miljoner sjundedags-adventister idag mot bara 3-4 miljoner för några år sedan.

Sjundedagsadventistsamfundets främsta uppgift är att leva utan att synda, precis som Jesus gjorde. ”Den som segrar skall jag låta sitta hos mig på min tron, liksom jag själv har sekrat och satt mig hos min Fader på hans tron.” (Upp3:21).

”Att vinna frälsning är ett samarbete, en gemensam verksamhet. Det måste till samverkan mellan Gud och den ångerfulle syndaren. Detta är nödvändigt för att rätta principer skall formas i karaktären. Människan måste göra allvarliga ansträngningar för att övervinna det som hindrar henne från att uppnå fullkomlighet. Men hon är helt beroende av Gud för att nå framgång. Enbart mänsklig strävan räcker inte. Utan hjälp av gudomlig kraft kan vi inte åstadkomma någonting. Gud verkar och människan verkar. Det är människan som står emot frestelsen. Men kraften att göra detta får hon från Gud.” (AA, s 482).

Må vi genom Guds nåd – med all vår kraft – sträva efter att bli bland de 144.000. Då skall vi bli redskap i Guds händer till att avsluta den stora striden mellan Gud och Satan. De 144.000 skall hellre dö än vanära Gud genom att synda.

Dennis Priebe 6

Sjundedagsadventisternas främsta uppgift

Vad innebär det att vara sjunde-dagsadventist? Vad är syftet med Sjundedagsadventistsamfundet? Se Upp 14:7 "...Frukta Gud och ge honom äran, ty stunden för hans dom har kommit...". Denna dom började 1844. Kristi tjänstgöring i det allraheligaste sammanföll med att Guds sista kvarleva började existera. De sammanföll – men varför?

Satan har anklagat Gud ända sedan hans uppror. Han har sagt att Gud inte är rättvis, inte har rätt, att det Han gör inte är det bästa sättet för Hans skapade väsen. På vilket sätt har Satan bäst lyckats överbevisa andra om att Satan har rätt? Jo, genom hans egendomsfolk, Israel. De missrepresenterade Gud och Hans karaktär. De följde de omgivande ländernas avgudar. De t o m offrade sina barn i eld till dessa avgudar. Gud var tvungen att göra slut på detta genom att föra dem bort i fångenskap.

När kommer Satan att besegras? "Hur lång tid avser synen rörande det dagliga offret och förödelsens överträdelse, som medför att både helgedomen och härskaran förtrampas?" (Dan 8:13). Hur länge skall det verka som om Satan har övertaget i den stora striden? Hur länge skall helgedomen och Guds folk förtrampas? Svaret blev "2300 dagar. Därefter skall helgedomen renas." (v 14) Daniel skulle visa tålmod. Gud skulle få övertaget, men i den komplicerade striden med Satan och synden skulle Gud till slut segra. Helgedomen skulle börja "renas" 1844.

Det hebreiska ord som här översatts till "renas" kan också översättas till "komma till sin rätt", "återställas", "rättfärdigas", "försvaras", "renas". Gud skulle hantera syndproblemet på ett sådant sätt att Satans anklagelser skulle motbevisas och Gud skulle avgå med segern.

Vi vet att Jesus uppenbarade Guds karaktär. Men frågan återstår: Kan fallna, syndiga människor göra det? "Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss alla synder och renar oss från all orättfärdighet." 1 Joh 1:9. "Hela himlen väntar på att vi skall försvara Guds lag." (RH, 16 april, 1901, Ellen White). "Om det någonsin funnits ett folk som hela tiden behövt mer ljus från himlen, så är det det folk som Gud i denna farliga tid kallat att förvara Hans lag och att försvara Hans karaktär inför världen." (5T 746). Allt bevisades inte på Golgata. Sjundedags-adventistsamfundet skulle hjälpa till med detta, genom Guds nåd.

Innan det sista nådes- och varningsbudskapet (de tre änglarnas budskap) presenteras i Upp 14:6-12, beskrivs de 144 000 i v 1-5. I vers 5 talas om "lögn" (kan också betyda "bedrägeri" och "hyckleri"). "De är felfria inför Guds tron" (v 5). Dessa, som beseglas och som lever under de sju sista plågorna ger de tre änglarnas budskap med kraft.: "Guds ära, Kristi ära är sammanknutet med fullkommandet av Hans folks karaktär" (DA 671).

Endast genom Guds kraft kan detta ske.

"Alla som bryter mot Guds lag understöder Satans påstående att lagen är orätt och inte kan lyd" (DA 309). Enligt Satan skulle Gud därmed vara en tyrann som givit oss en lag som vi inte kan lyda.

"Alla som lyder som Han (Jesus) gjorde förklarar på samma sätt att lagen är 'helig och budordet heligt, rätt och gott' (Rom 7:12)" (samma källa).

”Att ge dem (de som bryter mot Guds bud) tillträde till himlen skulle på nytt införa stridens och upprorets element där, och bringa universums välfärd i fara.” (samma källa).

”Om dessa som döljer och ursäktar sina fel kunde se hur Satan jublar över dem och hur han hånar Kristus och heliga änglar för deras handlingssätt, skulle de skynda sig att bekänna sina synder och upphöra med dem” (GC 489).

Satan anstränger sig särskilt mycket för att sjundedagsadventister skall synda. Syndens problem handlar inte i första hand om vi skall komma till himlen eller till helvetet utan om att Gud skall rentvås från Satans anklagelser. Det handlar om den stora striden.

”Om du kunde se de rena änglarna med sina klara forskande ögon fästade på dig med spänd uppmärksamhet för att nedteckna det sätt på vilket den kristne förhållar sin Mästare. Eller om du kunde se de onda änglarnas jublande, hånande segerglädje när de påvisar varje synd och sedan citerar Bibeln som har överträtts, och jämför ditt liv med Bibeln som du bekänner dig följa, men som du avviker från. Då skulle du bli förvånad och förskräckt för dig själv.” (2 T 171).

Dessa onda änglar säger till Gud: `ditt evangelium fungerar inte`. ”Kunde sådana (snåla, småaktiga och själviska bekännande kristna) få upp sina ögon, skulle de se att den onde jublar över dem med satanisk fröjd och ler åt deras dårskap som följer hans ingivelser och låter sig fångas i hans snaror” (EW 268).

Sjundedagsadventistsamfundet kallades inte av Gud i första hand för att vi skall bli frälsta – utan för att försvara Gud i den stora striden och följaktligen ge Honom ära. Och för att göra slut på Satans anklagelser mot Gud.

Man kan bli frälst genom det evangeliska evangeliet, men detta innehåller inte den lag med vilken Gud vill avsluta den stora striden. Även om Guds lag överträds ovetande försvarar detta Satan. Även läran om det evigt brinnande helvetet försvarar Satan, då detta innebär en begränsad syn på Guds karaktär (även om detta sker uppriktigt). Endast sjundedagsadventister med sitt speciella budskap kan bli Guds redskap att avsluta den stora striden – genom att rentvå Gud från Satans anklagelser. Vi är inte bara ett samfund, utan Guds sista kvarleva – Hans förbundsfolk.

”Det är otro, världslighet, brist på helgelse och stridigheter bland Herrens bekännande folk som har hållit oss kvar i denna syndens och sorgens värld i så många år” (1 SM, s 69).

”I 40 år utestängde otro, klagan och uppror det gamla Israel från Kanaans land. Samma synder har försenat det nutida Israels inträde i det himmelska Kanaan.” (samma källa).

De predikanter som förkunnar hela vårt budskap och talar om specifika synder i församlingen kommer att möta kraftigt motstånd från många där.

Gud kallade det gamla Israel för att i första hand uppenbara Guds karaktär, inte i första hand för att frälsa så många israeliter som möjligt. Men Israel misslyckades, och Jesus kom hit och uppenbarade Guds karaktär innan Israel fullständigt ”släckte” ljuset beträffande Guds karaktär. Jesus tillbringade nästan hela sin tid på jorden med att föra Israel tillbaka till den lydnadens stig som de förkastat. På samma sätt är det Sjundedagsadventistsamfundets främsta uppgift att låta världen – i ord och framförallt handling – få veta hurudan Guds karaktär är. Så att världen kan föras tillbaka till Gud. Först i andra hand skall vi vinna själar.

”Kristi plan är att himlens ordning, himlens styrelsesätt och himlens gudomliga harmoni skall uppenbaras i hans församling på jorden. På så sätt förhärligas Han i sitt folk” (DA, s 680).

“Församlingen förvarar Kristi nåds rikedomar, och genom församlingen skall till slut uppvisas den slutliga och fulla uppenbarelsen av Guds kärlek för världen som skall upplysas med dess härlighet. Kristi bön om att Hans församling skall bli en enhet precis som Han var ett med sin Fader skall slutligen besvaras.”(TM, s 50).

“Normerna får inte sättas så lågt att de som tar emot sanningen kommer att överträda Guds bud samtidigt som de bekänner att de lyder dem. Då skulle det vara bättre, mycket bättre, att låta dem vara kvar i mörker tills de kan ta emot sanningen i dess renhet” (3 SM, s 260).

Vi leder dem på den breda vägen till fördärvet, medan vi övertygar dem om att de går på den smala stigen.

Sjundedagsadventistsamfundet kom till när Kristus gick in i det allra heligaste för att avsluta försoningen. Sjundedagsadventistsamfundets främsta uppgift är att rentvå och försvara Gud från Satans anklagelser. De skall förkunna det rena evangeliet om Jesus. Det går inte att försvara Gud med ett felaktigt evangelium. Vi kan bli frälsta genom halvsanningar – om vi är uppriktiga – men vi kan inte rentvå Gud och avsluta den stora striden. Det går inte.

Sjundedagsadventistsamfundets näst viktigaste uppgift är att missionera och förkunna evangeliet till jordens ändar. Detta är ett resultat av Sjundedags-adventistsamfundets viktigaste uppgift (enligt ovan). Då skall vi få kraft och vinna seger – och Jesus skall komma tillbaka mycket snart.

”Jag har satt dig, du människobarn till en väktare för Israels hus, för att du på mina vägnar skall varna dem, när du hör ett ord från min mun... Du människobarn, säg till Israels hus: Ni säger: `Hur skall vi kunna leva, då våra överträdelser och synder tynger oss och får oss att tyna bort?` Svara dem: `Så sant jag lever, säger Herren Gud, jag gläder mig inte åt den ogudaktiges död. I stället vill jag att den ogudaktige vänder om från sin väg och får leva. Vänd om, vänd om från era onda vägar. Inte vill ni väl dö, ni av Israels hus?`” (Hes 33:7, 10, 11).

Dessa verser gäller mer Sjundedags-adventistsamfundet än gamla Israel.

Satan vet att det enda som kan få honom att gå under är Sjundedagsadventistsamfundet och dess budskap. Det är Satans huvuduppgift att få Sjundedagsadventistsamfundet på fall i sitt försök att omkullkasta Guds tron. Hur försöker Satan göra det?

- 1) Infiltrera Sjunedagsadventist-samfundet genom världslighet. ”Vi har en familj att föda. Vi måste få en utbildning. Annars överlever vi inte.” Nöjen eller ”nödvändighet” är effektiva vapen i Satans händer för att förstöra oss. Och vi rättar oss efter världen utan att vi ens vet om det.
- 2) Somliga sjunedagsadventister känner till faran med 1). Därför har Satan en annan fälla: ett bekvämt evangelium som säger att Jesus har gjort allt på korset, vi behöver inte bekymra oss för gärningarna. Vi är bara passagerare. Gud är ”kärlek” och kastar inte ut någon som bekänner Honom.
- 3) Somliga sjunedagsadventister förstår 1) och 2). De märker att det falska evangeliet dominerar inom Sjunedagsadventistsamfundet och att invändningarna inte längre finns kvar. Därför blir de arga. De börjar peka finger. De berättar om avfall och hur illa saker och ting är inom Sjunedagsadventistsamfundet. Att Gud antingen snart kommer att förkasta Sjunedagsadventist-samfundet, eller redan har gjort det. De har en arg, bitter anda. Om vi klarar 1) och 2) spelar det ingen roll – om vi faller i fälla 3).
- 4) Somliga tar häftigt avstånd från extremism, och vill varken få etiketten ”liberal” eller ”konservativ”. De vill vara balanserade, moderata. De vill gå mitt på vägen. Men där är det farligt. De vill undvika konflikter. De vill inte få etiketter på sig. Därför undviker de

etiketter. De håller tyst. ”Säg ingenting! Protestera inte mot det som är fel.” De är omtyckta av alla. De öppnar inte sin mun när frågan gäller något som är det minsta kontroversiellt. Då skulle de ju bli mindre omtyckta. Detta är den farligaste an de fyra fällorna. Alla vill vi ju ha frid med varandra och bli omtyckta. Detta är det största brottet mot Gud. Var finns Kaleb och Josua idag?

- 5) Jer 12:5: ” Om du inte orkar löpa i kapp med fotgängare, hur skulle du då kunna tävla med hästar? Om du bara känner dig trygg i ett fredligt land, hur skulle det då gå dig bland Jordanflodens svallvågor?” Idag kan vi förbereda oss för den stora krisen genom att vara trogna i de små kriserna. Jämför Dan 1 med Dan 3 och Dan 6.

Dennis Priebe 7

De 144.000

Vad betyder det för mig att Jesus tjänstgör i det allra heligaste nu?
”Kristi blod befriar den ångerfulle syndaren från lagens fördömelse, men utplånar inte hans synd. Den finns nedtecknad i helgedomen tills den sista delen av försoningen... Då skall alla verkligt ångerfulla människors synder utplånas från himlens böcker i kraft av Kristi försonande blod. Helgedomen skall alltså göras fri, eller renas, från de synder som finns upptecknade i dess böcker.”(PP, s 357, 358).

Ordet “den sista delen av försoningen” förekommer inte hos de andra samfundet, som menar att försoningen fullbordades på korset och att inget mer behövs göras för vår frälsning. Dessa samfund kritiserar oss häftigt för denna uppfattning, dvs den sista delen av försoningen. Somliga sjundedags-adventister bortförklarar detta med att säga att ”Kristus förmedlar välsignelserna från det blod som utgjöts på korset” för att inte stöta sig med Babylon. Men denna sista delen av försoningen hör ihop med beseglingen, de 144 000 och att leva syndfritt innan Jesus kommer tillbaka. När helgedomen renats kan inte Guds folk längre få syndernas förlåtelse. Ta bort en bit och de andra bitarna börjar vittra sönder och plötsligt har Adventbudskapet blivit någon annat än det en gång var.

”Återlösningens stora plan, såsom den uppenbaras i Kristi avslutande verk under denna sista tid, bör studeras noggrant. Händelserna i helgedomen i himlen borde göra ett sådant intryck på allas sinnen och hjärtan att de i sin tur kan göra intryck på andra. Alla behöver få en klarare förståelse av det försoningsverk som pågår i den himmelska helgedomen. När denna stora sanning förstås på ett riktigt sätt, kommer de som håller fast vid den att arbeta tillsammans med Kristus för att förbereda ett folk så att de består på Guds stora dag, och deras ansträngningar skall bli framgångsrika” (5 T, s 575).

Det är först när Guds folk återspeglar Hans karaktär, dvs är utan synd, som världen är beredd att ta emot evangeliet. Världen vill inte bara höra evangeliet, utan vill framför allt se Guds folk fullständigt förvandlat genom evangeliet.

Jesus tog på sig vår mänskliga natur. I denna kropp visade Han vad Guds kraft kan göra med en människa. Jesus blev vårt föredöme i lydnad. Världen väntar på att alla som överlämnar sig helt till Gud skall övervinna som Han övervann. Denna demonstration av ett helt folk ligger fortfarande i framtiden, men när detta sker skall slutet komma. Då skall Gud visa sig vara sannfärdig och Satan en lögnare i sina anklagelser mot Gud och Hans lag. ”Satan förklarade att det var omöjligt för Adams söner och döttrar att hålla Guds lag, och därmed anklagade han Gud för att brista i vishet och kärlek. Om de inte kunde lyda lagen måste det vara fel på den som utfärdat lagen.” (The Signs of the Times, 16 jan, 1896, Ellen White).

Jesu frälsning från synden (Matt 1:21) innebär inte bara förlåtelse för synden utan också befrielse från syndens makt, så att vi segrar helt och hållet över den. Här ser vi skillnaden mellan de olika evangelier vi tidigare talade om. Alla kristna tror på syndernas förlåtelse. Men det felaktiga evangeliet underbetonar starkt befrielse från synden. Befrielse från synden tycks här vara en omöjlig dröm, som man önskar och ber om, men aldrig uppnår. Men det sanna evangeliet talar om återupprättelse av hjärtat.

Genom Guds sista kvarleva på jorden skall Gud visa vad Han kan göra med oss. Den sista generationen av Guds folk skall utsättas för varje frestelse, men de kommer inte att ge efter för dem.

De skall visa att det är möjligt att leva utan att synda. Denna demonstration har världen väntat på. Alla skall se att Jesus Kristus kan ”frälsa dem (Guds folk) till det yttersta” (Hebr 7:25). Gud skall visa sig sanningsenlig. Detta är det sanna evangeliet. Gud skall avlägsna varje moraliskt fel hos sitt sanna folk.

Det är alltså genom Guds sista kvarleva på jorden som Guds helgande kraft skall visa sig helt och fullt. Härigenom skall Gud försvaras från Satans anklagelser mot Gud och Hans lag, och Satan skall besegras. Det är således Gud själv som skall motbevisa Satans anklagelser mot Honom, genom Hans kraft. Guds folk har ingen kraft i sig själva genom vilken de kan motbevisa Satans anklagelser mot Gud och Hans lag.

Guds lag är mycket mer omfattande än vad många kristna tror. Den omfattar hjärtats tankar och avsikter. Den dömer motiv lika mycket som gärningar, tankar lika mycket som ord. Att hålla Guds bud innebär fullständig helgelse, fullständig seger över synden.. Vem kan göra detta? Att hålla Guds lag är en omöjlig dröm, genom enbart mänsklig kraft.

Att ställa fram ett folk som håller Guds bud är ett viktigt mål för Gud. Det finns två ord som Guds folk behöver upprepa gång på gång, och de är: ”ja, Herre”. Men ibland säger vi något annat: ”jag är inte säker på att jag vill, Herre”, ”kanske, Herre”, ”jag kan inte, Herre”. Vi måste lära oss orden: ”ja, Herre”. Och det gäller även när vi inte förstår varför Gud säger något till oss.

När Satan utmanar Gud genom att säga: ”ingen människa kan hålla lagen. Om det skulle finnas några som håller lagen, visa mig dem då”! Gud skall lugnt svara: ”här är dessa som håller Guds bud och bevarar Jesu tro” (Upp 14:12). Ännu kan inte Gud säga detta om hela sitt folk. Idag kan Gud säga: ”de vill hålla Guds bud”. Men en dag skall Han säga detta till Satan om sitt folk: ”här är dessa som *håller* Guds bud”. Och Satan skall då se sig besegrad.

När Gud uppmanar människor att hålla Guds lag, genom den helige Andes kraft, gäller inte uppmaningen endast ett fåtal, de starkaste, de mest välutbildade. Nej, Han vill inte minst att de svagaste skall hålla lagen, så att ingen skall kunna säga att endast ett fåtal kan hålla den. Den sista generationen människor här på jorden skall i sin mänskliga natur ha ärvt onda böjelser som blivit allt starkare genom generationerna, allt eftersom synden har ökat. Om dessa kan hålla Guds bud finns det ingen i någon tidigare generation som kunnat finna någon ursäkt för synden. Om några är svaga, så är det dessa. Om några lider av nedärvda onda böjelser i sin mänskliga natur så är det dessa.

Men det är knappast så vi ser på oss själva. Vi har ju farit till månen och besegrat många av mänsklighetens sjukdomar. Vi är de intelligenta, de som gjort stora framsteg. Visserligen ligger vi teknologiskt före tidigare generationer. Men hur är det med våra hjärtan? Vi är de svagaste bland de svaga, och vi bör erkänna det. Vår självtillräcklighet och stolthet gör att vi har mycket lite att berömma oss för. Ellen White skriver att ”den största uppenbarelsen av dess (Guds rikes) kraft ses i den människa som återspeglar Kristi fullkomliga karaktär.” (MH, s 36).

Det är från den sista generationens människor som Gud skall ha ett folk som skall hålla Hans lag fullkomligt. Dessa skall inte vara de rika, de mäktiga, de visa eller de lärda, utan skall (till största delen) bestå av helt vanliga människor. Precis som Satan anklagade Job för att tjäna Gud av själviska motiv, har Satan genom tiderna framfört liknande anklagelser mot Guds folk och sagt att om han fick pröva dem fullt ut skulle han övervinna dem. I slutstriden skall Gud tillåta Satan att pröva Guds folk till det yttersta (Upp 13:15) för att bevisa att de tjänar och lyder Honom av kärlek och inte för att få belöning. Gud skall därvid rentvås från alla anklagelser för godtycke och orättvisa. Samtidigt skall Guds sista kvarleva visa att de svagaste människor kan hålla Guds lag under de svåraste och mest motbjudande omständigheter.

Satans anklagelser mot Gud att människan inte kan hålla Guds lag skall därmed slutgiltigt motbevisas.

Sjundedagsadventistsamfundets viktigaste uppgift

Vad är Sjundedagsadventist-samfundets främsta motiv för att lyda Gud? Är det glädjen i himlen? Är det för att bli fri från problem i familjen, i arbetet osv? Är det för att bli fri från lidande? Den sista generationen sjundedagsadventister skall lära sig Moses och Lammets sång: ”Stora och underbara är dina gärningar, Herre Gud, du Allsmäktige. Rättfärdiga och sanna är dina vägar, du folkens kung. Vem kommer inte att frukta dig, Herre, och prisa ditt namn? Ty endast du är helig, och alla folk skall komma och tillbe inför dig, ty dina domar har blivit uppenbara.” (Upp 15:2-4). Det viktigaste är att Gud skall gå segrande ur den stora striden. Att överleva eller inte är inte frågan. Inte heller att få gå på gator av guld. Det är viktigare att små barn slutar att dö av svält. Att det blir ett slut på lidandet i världen. Det som betyder mest för den sista generationen sjundedagsadventister är att Satans anspråk på den här planeten får ett slut, utan hänsyn till belöning. Det är det det handlar om.

Kommer Guds folk att klara den sista testen? Mänskligt att döma tycks det omöjligt. Men Gud skall ge dem kraft. De har bestämt sig för att, genom den helige Andes kraft, hellre dö (om det behövs) än att synda. Satan kan inte tvinga dem att synda. Och nu skall Gud visa genom de svagaste, att det bland de svaga inte finns någon ursäkt för - och har aldrig funnits någon ursäkt för - att synda. Om människor som tillhör den sista generationen kan stå emot Satans frestelser, när de är som starkast då Kristi medlartjänst har upphört, och med alla odds emot sig för övrigt, vilken ursäkt finns det då för människan att någonsin ha syndat? Antingen räcker Guds kraft till, så att vi kan sluta synda, eller räcker den inte till. Det finns inget mellanläge..

Oavsett hur viktigt det är att människan blir frälst, är det allra viktigaste i universum att Gud rentvås från Satans falska anklagelser. Under hela min tid som sjundedagsadventist pastor, samt under min utbildning, har själavinnande framställts som Sjundedagsadventistsamfundets viktigaste uppgift. Men detta är fel. Det viktigaste är att rentvå Gud från Satans falska anklagelser.

Den stora striden går mot sitt slut och Gud förbereder sitt folk för slutstriden. Utgången kommer att avgöras genom Guds folks liv. Gud är beroende av oss på samma sätt som Han var beroende av Job. Hur kan Gud vara beroende av oss för att avsluta den stora striden? I den kristna världen utanför Sjundedagsadventistsamfundet är detta en omöjlig tanke.

Det är en fantastisk förmån för Guds folk att få hjälpa till att rentvå Gud genom vårt vittnesmål. Men detta vittnesmål handlar inte bara om ord, utan också om vårt liv. Så var det med Kristus. ”I honom var liv och livet var människornas ljus” (Joh 1:4). Precis som Kristi liv var ett ljus för en värld i mörker så bör vårt liv vara ett ljus. Då blir våra ord verkningsfulla.

Kan det bli ett slut med stridigheter ibland oss, samt kritik och kärlek till världen? Kan vi bli ”ett med varandra” och återspegla Kristi karaktär när vi talar med våra medmänniskor? Visar vi Kristi anda i våra dagliga aktiviteter? Även om vi har omfattande kunskap om vår (Sjundedagsadventistsamfundets) tro, men saknar kärlek, så är vi bara en dånande malm eller en skrällande cymbal (1 Kor 13:1-3).

Försoningsdagen

Det finns ett nära samband mellan vårt helgade vittnesmål och det verk som utfördes på Försoningsdagen. På den dagen blev Israels folk fullständigt renade från sina synder. De hade

bekänt sina synder och fått förlåtelse. På Försoningsdagen renades helgedomen, dvs synderna avlägsnades helt och hållet från Israels folk .

Nu lever vi under den stora förebilden till Försoningsdagen. Varje synd måste uppriktigt bekännas inför Gud innan de kommer upp i domen. Vi måste då ”möta” Gud ansikte mot ansikte. Varje synd måste då vara bekänd och övervunnen. Först då kan Kristus försvara oss genom sitt blod, så att vi kan få evigt liv. En förutsättning för att Kristus skall kunna rena helgedomen från våra synder är att vi först slutar synda på jorden. Skulle vi fortsätta synda efter helgedomens rening, skulle det ju behövas en ny undersökning av våra liv samt en ny rening av helgedomen.

Genom de svagaste sjundedags-adventister vill Gud göra sitt sista mirakel, dvs göra dem syndfria, precis som Gud avsiktligt placerade Israel i en ”omöjlig” situation, instängda mellan bergen och Faraos armé när Gud räddat dem från Egypten, för att det skulle bli uppenbart att Guds makt skulle rädda dem. Dessa, de 144 000, de svagaste bland de svaga, skall visa att det är möjligt att leva utan att synda. Hela universum har väntat på denna demonstration, som Satan sagt vara omöjlig. Men detta försvar av Gud (och hans lag) är inte de 144 000:s förtjänst. Gud försvarar sitt eget namn genom den helige Andes verk. Satans anklagelser mot Gud motbevisas. Gud visar att Hans lag kan hållas. Precis som Jesus i Getsemane behöver vi lära oss säga, även under de mest prövande stunder: ”ske inte min vilja utan din”. Även när vi inte förstår varför Gud ger oss vissa uppmaningar eller säger något till oss. I slutstriden skall Gud bemöta Satans anklagelser med orden: ”Här är dessa som håller Guds bud och har Jesu tro” (Upp 14:12). Idag kan Gud bara säga om sjundedagsadventister som ett helt folk: ”här är dessa som *vill* hålla Guds bud”. Idag kan de bara bekänna sig göra detta.

Det är inte genom de starka, de mäktiga och de visa som Gud skall göra denna sista demonstration. Det är genom vanliga människor. Det är genom dem som är särskilt svaga pga att de ärvt allt sämre arvsanlag genom starka böjelser till det onda. Om några har ursäkter till att överträda Guds lag så är det dessa. Men genom dessas lydnad – genom Guds kraft – finns det ingen ursäkt för någon under alla tider att överträda Guds lag. Dessutom skall de 144 000 genomgå den värsta förföljelsen någonsin. ”Den största uppenbarelsen av dess (den helige Andes) kraft är den som kan ses hos den människa där Kristi karaktär fullkomnats” (MH, s 36).

Precis som Satan anklagade Job för att tjäna Gud av själviska skäl, skall Satan anklaga Guds folk av samma skäl. Han skall då få tillfälle att, precis som han gjorde med Job, plåga Guds folk för att deras motiv att tjäna Gud skall visa sig.

Vilket är det främsta syftet med att vara kristen? Är det att vinna evigt liv? Eller att Gud skall vinna den stora striden, så att lidandet tar slut på jorden? För de 144 000 är det allra viktigaste att rentvå Gud från Satans anklagelser, se Upp 15:2-4. De vill hellre dö än synda mot Gud. Satan kan aldrig tvinga någon att synda. Guds frikännande från Satans anklagelser är t o m viktigare än människors frälsning. Oavsett hur mycket bibelkunskap sjundedagsadventister har är det allra viktigaste för dem att ära Gud genom ett Kristus-lik liv, där de alltså håller Guds bud. Reningen av Guds helgedom i himlen under Försoningsdagen beror på reningen av Guds folk på jorden. Hur skulle Gud kunna rena helgedomen från all synd om vi fortsätter att synda, bekänna vår synd, så att nya synder noteras i de himmelska böckerna som måste undersökas? Allt hänger på att våra hjärtan renas från all synd. Vi måste en gång för alla sluta synda på jorden för att reningen av den himmelska helgedomen skall kunna avslutas.

Ibland hänger vi upp oss på detaljer för att 1) slippa rannsaka våra egna hjärtan, 2) undvika se det viktigaste i den stora striden, som har ett direkt samband med våra hjärtan, ord och liv.

”Själens måste renas här på jorden, i överensstämmelse med Kristi rening av den himmelska helgedomen” (Maranatha 249). “Guds folk måste nu fästa blicken på den himmelska helgedomen, där...vår store Överstepräst...medlar för sitt folk” (samma källa).

”Kristus håller (nu) på att rena det himmelska templet från sitt folks synder, och vi måste arbeta i överensstämmelse med Honom här på jorden genom att rena själens tempel från allt som är orent” (R&H, 11 febr, 1890, Ellen White).

Den stora skillnaden mellan denna sista Guds kvarleva och alla andra tidigare Guds kvarlevor är att den sista kvarlevan inte mer kan få Guds förlåtelse, sedan Kristus avslutat reningen av helgedomen. Den sista kvarlevan skall hålla Guds lag fullkomligt fram till Jesu återkomst för att motbevisa Satans lögn om att Guds lag inte kan hållas.

I 3 Mos 16:30 visas att det sker försoning på Försoningsdagen, dvs under en senare fas av försoningen än under den dagliga tjänsten. Samma vers visar att denna ”försoning” innebär ”att rena er”, dvs det är här fråga om en reningsprocess som innebär att synderna avlägsnas.

”Vi befinner oss nu i den stora Försoningsdagen, och Kristi heliga verk för Guds folk, som pågår i den himmelska helgedomen just nu, bör vara vårt ständiga studium. Vi bör undervisa våra barn om vad Försoningsdagen avbildade, och att det var en särskild tid för djup förödmjukelse och allvarlig syndabekännelse inför Gud. Försoningsdagen i förebilden måste ha samma innehåll” (5T, s 520).

”Vi har ett stort arbete framför oss när det gäller att leda församlingen bort från världsliga seder och bruk, högre och högre upp, till andlighet, fromhet och hängivet arbete för Gud” (samma källa).

Många sjundedagsadventister säger idag samma sak som baptister och pingstvännen m fl, att vi regelbundet skall be om förlåtelse, men att vi fortsätter att synda hela livet. Detta går emot Kristi rening av helgedomen.

Pred 3:1, 4: ”Gråta har sin tid, och le har sin tid”. På Försoningsdagen är det rannsakan och bekännelse av synd och gråt som gäller. Attityden är inte sorgglöst leende vid firargudstjänster, som säger: borde vi inte fira syndernas förlåtelse, Jesu död och uppståndelse, sabbaten? Man glömmer hjärterannsakan och seger över synd. Men det är först på ”glashavet” vi skall fira (även om det inte är emot Guds vilja att skratta och le redan här i tiden).

Skilj på vad Gud tillåter och vad Han egentligen vill!

Sjundedagsadventistsamfundet förespråkar ett vegetariskt liv, som ifrågasätts av många icke sjundedagsadventister. Men skiljer inte Bibeln på rena och orena djur? Bjöd inte Abraham på kött till de himmelska budbärarna? Åt inte Jesus påskalammet varje år när Han växte upp? Ligger inte Sjundedagsadventist-samfundet till utöver det som står i Bibeln? Fick inte Job guldringar från sina vänner? Fick inte Josef en guldring av Farao? Kan inte vi bära guld? Hade inte Jakob fyra hustrur (Rakel, Lea och deras två slavinnor)? Jo, men det orsakade stora problem. Och Jakobs 12 söner hade svåra karaktärsproblem (åtminstone till en början, delvis som en följd av detta). Att vara slav i Israel skilde sig från att vara slav i främmande länder, där de aldrig befriades från slaveriet. I Israel var maxtiden för slaveri 6 år (det 7:e var friår), om inte slaven självmant ville förbli slav. Bland slavägare i USA på 1800-talet försvarade man slaveriet och stödde sig på Bibeln.

De leviter som Mose befallde döda sina bröder (av andra stammar) pga avfallet med guldkalven vid Sinai används som argument för att föra krig i vår tid – mot ”andra” länder.

Polygami, slaveri och dödande kan alltså legitimeras på detta sätt. Varför tillät och godkände Gud allt detta? Jo, 1) pga människors hårda hjärtan. Och 2) pga "okunnighetens tider" (Apg 17:30), som Gud hade overseende med. "För era hjärtans hårdhets skull tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men..." (Matt 19:8, 9). Det var alltså inte Guds verkliga vilja. Vi måste se skillnaden här emellan. Om vi inte gör det kan vi få stora problem med att rätt förstå Bibeln. Vi måste skilja mellan vad Gud tillåter i Bibeln och vad Han vill. Här är profetians Ande till mycket stor hjälp.

Vi kan också feltolka vissa bibeltexter som talar om livet före omvändelsen, t ex "ingen rättfärdig finns, inte en enda" (Rom 3:10), "all vår rättfärdighet var såsom en fläckad klädnad" (Jes 64:6), "Kan en etiopier förvandla sin hud eller en leopard sina fläckar? Då skulle också ni kunna göra något gott, ni som är så vana att göra ont" (Jer 13:23).

Genom att feltolka dessa verser får man problem med alla dessa bibeltexter som talar om rättfärdighet genom tron, dvs livet efter omvändelsen.

Hur är det då med vegetarianism? Guds vilja eller människors hårda hjärtan? Vad var Guds vilja beträffande dieten när Han skapade människan (1 Mos 1:29, 30)? Vad kommer att vara Guds vilja när Han nyskapar denna jord samt den mänskliga naturen? "Ingenstans på mitt heliga berg skall man då göra vad ont och fördärvligt år" (Jes 11:9).

Dennis Priebe 8

Hur kan vi leva ett äkta kristet liv

”Men vi har inte fått världens ande, utan den Ande som är från Gud, för att vi skall veta vad det är som Gud har skänkt oss. Om detta talar vi också, inte med sådana ord som mänsklig visdom lär oss, utan med sådana ord som den helige Ande lär oss, så att vi tyder andliga ting med andliga ord. Men människan, sådan hon är av naturen, tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt. Den andliga människan däremot kan bedöma allt, men själv kan hon inte bedömas av någon. Ty vem har lärt känna Herrens sinne, så att han skulle kunna undervisa honom?”. *Men vi har Kristi sinne.* (1 Kor 2:12-16).

Hur kan vi få den andliga erfarenhet som vi är i så desperat behov av? Det finns tre principer genom vilka vi kan bli andliga män och kvinnor, dvs hur vi skall vinna seger över synden.

Den första är att överträdelse av Guds lag inte gör att Gud blir vred mot oss, utan ledsen och medkännande eftersom överträdelsen vållar oss skada. Gud står på vår sida.

Den andra är att det är det lättaste som finns för den pånyttfödde kristne att komma in på ett spår som leder bort från Gud. Det är bara att följa den stora flocken och låta sig drivas med av den. Den första kärleken slocknar så lätt, oftast gradvis, när vi låter bön och bibelstudium minska eller ersättas av världens plikter och göromål, som gör att vi gradvis följer den väg världen går på.

Hebr 2:1-3: ”Därför bör vi så mycket mer ge akt på det vi har hört, så att vi inte driver bort med strömmen. Redan det ord som talades genom änglar stod ju fast, och varje överträdelse och olydnad fick sitt rättvisa straff. Hur skall vi då komma undan om vi inte bryr oss om en så stor frälsning?”.

Det är det enklaste i hela världen att ”driva bort med strömmen”. Det innebär inte att plötsligt göra uppror med Gud - bara att försumma gemenskapen med honom genom bönen och Ordet, så att vi gradvis driver bort från Gud och hans lag. Jesus varnade särskilt för att på detta sätt låta sig driva med den stora flocken. Om detta håller på att ske i våra liv måste vi kämpa emot det. Det är ingenting som Gud automatiskt gör för oss. Det vi prioriterar och tänker på är något vi själva väljer. Gud har gett oss en fri vilja. Vi måste säga nej om vi håller på att gå i fel riktning och drivas med av strömmen. Detta är kanske den största fara som hotar pånyttfödda kristna.

Den tredje principen är att allting i det kristna livet - att inte drivas med av strömmen, att segra över synden - centreras kring vår vilja. Detta är inte samma sak som vår viljekraft. Det är viktigt att förstå den stora skillnaden mellan vilja och viljekraft. Vilja innebär att man accepterar att ta emot den kraft man ännu inte har. ”Viljan är den styrande kraften i människan och påverkar alla andra förmågor. Viljan är inte smaken eller böjelsen...(MYP, s 151-154) – låt oss vara helt säkra på det.

Vi har alla olika smak, t ex när det gäller mat, kläder, mm. Vi har också olika böjelser som vi fått i arv genom födseln. Dessa böjelser drar oss åt olika håll. Men viljan är varken smaken eller böjelserna. Är vi medvetna om att allt vi gör här i livet beror på hur vi använder viljan? Böjelserna får oss inte att göra saker och ting. Smaken får oss inte heller att göra saker och ting. Böjelserna och smaken utövar ett tryck på oss. Men det är bara viljan hos oss som får oss att följa dessa. Vi säger inte ett ord och utför inte en handling om inte viljan ligger bakom. Detta gäller både gott och ont.

”Du befinner dig i ständig fara tills du förstår viljans sanna kraft. Du kan tro på och lova allt möjligt...” (samma källa).

Jag kan säga att jag tror på Jesus Kristus, jag kan säga att jag tror att Han tagit emot mig, jag kan säga att jag tror på att Han förlåtit mig mina synder. Jag kan också säga att jag lovar att lyda Honom. Men hur ofta har inte dessa löften svikits av oss? Någoting gick fel. ”Du kan tro på och lova allt möjligt (t ex hålla sabbaten, betala tionde...) men dina löften eller din tro har inget värde förrän din vilja förenas med tro och handling...Du måste vara beslutsam för att kunna tro, även om ingenting verkar vara sant och verkligt för dig.” (samma källa, s 151, 152).

När vi gång på gång misslyckats trots att vi hela tiden sagt att vi skall överlämna oss till Honom, att vi skall försöka lyda Honom, att vi skall försöka leva upp till sjundedagsadventismens höga normer, att vi skall försöka bli en del av den sista generationen av Guds folk som skall övervinna synden helt och hållet - vad gör vi då? När ”ingenting verkar vara sant och verkligt” för oss.

Hur mycket verkade vara ”sant och verkligt” när Jesus hängde på korset? Hur mycket? ”Frälsaren kunde inte se bortom gravens portar. Hoppet kunde inte få Honom att se sig själv komma ut ur graven som dödens besevrare, eller tala om för Honom att Fadern godkänt Hans offer. Han fruktade att synden var så avskyvärd för Gud att deras skilsmässa skulle bli evig.” (DA, s 753). Och detta berodde på att Fadern dolde sig helt och hållet för Jesus, som fick lida på korset för våra synders skull.

Hur lätt var det för Jesus att tro på sina egna ord, ”bryt ned detta tempel, så skall jag inom tre dagar låta det uppstå igen” (Joh 2:19) när han hängde på korset? Han kunde inte lita på sina känslor. Han kunde inte lita på sina sinnen. Eller på det som inträffade runt omkring Honom. Men genom tron blev Jesus sevrare på korset (DA, s 756) eftersom Han litade på vad Fadern sagt till Honom när ”ingenting verkade vara sant och verkligt” för Honom. Jesu sista ord på korset var fyllda av tro: ”Fader, i dina händer befaller jag min ande” (Luk 23:46).

”Din vilja (måste) förenas med tro och handling...Dina känslor, dina intryck och dina sinnesrörelser kan du inte lita på...Du måste vara beslutsam för att kunna tro, även om ingenting verkar vara sant och verkligt för dig” (MYP, s 152). Precis som Jesus får vi inte lita på våra känslor, våra sinnen, och det som inträffar runt omkring oss. Det enda vi kan lita på är Guds Ord.

”Du kan inte behärska dina impulser och dina sinnesrörelser som du skulle vilja” (samma källa). Alla kan vi få impulser som leder åt fel håll. De finns i oss från födseln till döden och vi kan inte av oss själva behärska dem. De finns kvar även när nådens dörr stängs, ja ända till Jesu återkomst. Endast genom Guds kraft kan impulserna behärskas.

”Men du kan styra viljan.” (samma källa). Denna vilja innebär att vi kan välja, dvs fatta beslut, att tjäna Gud. Trots att vår mänskliga natur blev fördärvad vid syndafallet har vi fortfarande kvar vår vilja, vår möjlighet att fatta beslut.

”Genom att orubbligt fatta beslut att tjäna Herren kommer varje känsla att underordnas Jesu vilja” (samma källa, s 153).

Om vi väljer att tjäna Honom i allt, så tar Gud hand om känslorna. Det är först när vi överlämnar oss helt i Guds händer, som Han kan ta hand om våra känslor.

Synd är ett resultat av vår vilja. Alla våra handlingar har sitt ursprung i viljan. Synden är inte något som bara inträffar i våra liv.

Även om vår vilja blev fördärvad i syndafallet kan vi välja att tjäna Gud så att Han får förvandla oss, inte bara till viljan utan till hela vår varelse. Vi kan ta vår vilja som fördärvats av Satan och ge den till Gud.

”Det är din sak att låta din vilja underordnas Jesu Kristi vilja. När du gör det kommer Gud omedelbart att ta hand om din vilja och verka i dig både vilja och gärning för att Hans goda vilja skall ske. Hela din natur kommer då att behärskas av Kristi Ande och t o m dina tankar kommer att underordnas Honom” (samma källa, s 152). Se Fil 2:13, 2 Kor 10:5

När vi ger Gud vår vilja, dvs väljer att tjäna Honom i allt ger Han oss sin Ande, så att vi kan behärska alla våra tankar, ord och gärningar.

Det är viktigt med bibelkunskap. Men det betyder ingenting om vi inte överlåter oss helt till Gud och litar på Honom och Hans ord. Om vi tar vår vilja från Satan och ger den till Gud skall Han ta hand om den.

”Gud är ju den som verkar i er både vilja och gärning för att hans goda vilja skall ske.” (Fil 2:13).

Om vi väljer själva, dvs fattar egna beslut, utan att ge Gud vår vilja är det egentligen Satan som fattar våra beslut, när vi tror att det är våra egna beslut vi fattar. Vi gör Satans vilja samtidigt som vi tror att vi gör Guds vilja. Låt ingen annan fatta beslut åt er. Satan säger till oss: Följ inte Gud. Följ mig i stället. Men genom den helige Andes kraft kan vi stå emot alla syndiga tankar, alla syndiga ord och alla syndiga gärningar.

”Vandra i Anden, så kommer ni inte att göra det som köttet har begär till” (Gal 5:16). Vi måste hela tiden, ögonblick efter ögonblick överlämna hela vårt liv i Guds händer.

”Alla bör vakta sina sinnen, så att inte Satan segrar över dem, eftersom de är inkörsporten till själen. Du måste bli en trogen vaktpost för dina ögon, öron och alla dina sinnen om du vill styra ditt sinne och hindra tomma och fördärvade tankar att orena själen. Endast nådens kraft kan åstadkomma detta ytterst viktiga verk.” (AH, s 401).

Hur kan vi ta vår vilja från Satan och ge den till Gud när den är full med Satans underhållning, Satans musik mm. Det är något vi måste göra innan vi ger upp vår vilja och ger den till Jesus Kristus. Vi kan inte förorena våra sinnen med sådant och tro att Gud samtidigt tar hand om vår vilja. Vi måste vakta själens gator, så att inte detta kommer in.

Gud tar inte vår vilja och fattar beslut i vårt ställe. Gud tar inte ifrån oss vår fria vilja, så att vi skulle bli pjäser på ett schackbräde. Om vi ger Gud vår vilja kommer Han att rena och förädla den, så att vi gör Hans vilja när vi får den tillbaka. Om vi ger Gud vår vilja kommer Han att göra ett mirakel med den, något som vi tidigare inte trodde var möjligt. Viljan fylls då med Hans osjälviska kärlek och kraft.

”För att vi skall kunna nå upp till detta höga ideal måste det uppoffras som får själen att snubbla. Det är genom viljan som synden behåller sin makt över oss.” (MB, s 61).

Det är alltså genom “viljan”, inte genom vänner eller omständigheter som synden håller oss fast.

”Kristus framhåller överlåtelsen av vår vilja genom bilden av ett öga som tas ut eller en hand som huggs av. Ofta förefaller det oss som om överlåtelsen av vår vilja är vårt samtycke till att gå genom livet som lemlästade eller krymplingar.” (MB, s 61).

Men denna överlåtelse är inte lätt. Vår vilja vill på ett desperat sätt hålla fast vid synden. Den oomvända vill ha kvar det som blivit värdefullt för honom. Jesus sade att fullständig överlåtelse av viljan är som att riva ut högra ögat eller hugga av högra handen. Se Matt 5:29, 30. Det känns som en evig förlust som vi inte kan leva utan och som skulle göra livet glädjelöst om vi förlorade. Men vi måste ge Honom hela vår vilja. När vi en gång lämnat synden tycker vi inte att uppoffringen var stor. I ljuset av vad Jesus Kristus gav upp, och fick lida, för vår skull blir vår uppoffring försumbar.

Satan har lyckats få den oomvända att tro att den eller den synden måste vara kvar för att inte glädjen skall försvinna i våra liv, men när han tar emot evangeliet tappar synden sin dragningskraft. Satan säger att vi inte blir frälsta av gärningar. Det är sant, men vi kan gå förlorade genom gärningar.

”Han [Satan] känner bättre till sin krafts begränsningar än vad vi gör samt hur lätt han kan övervinnas om vi möter honom utan rädsla och står honom emot. Genom Guds kraft är den svagaste av Guds barn överlägsen honom i kraft.” (5T, s 294).

“Många frågar: `hur skall jag överlåta mig själv åt Gud?’ Du vill bli hans, men din moraliska kraft är svag, du sitter fast i tvivel och styrs av ditt syndiga livs vanor. Dina löften och beslut är som rep av sand. Du kan inte tygla dina tankar, dina ingivelser och dina känslor.. Kännedomen om dina brutna löften och ouppfyllda beslut försvagar ditt förtroende för din egen uppriktighet och får dig att känna det som om Gud inte kan ta emot dig. Men du behöver inte förtvivla. Vad du behöver förstå är viljans sanna kraft. Det är den härskande kraften i människans natur, kraften att fatta beslut och att välja. Allting beror på en rätt användning av viljan. Gud har gett människan kraften att välja själv. Denna förmåga står under hennes förvaltning. Du kan inte förändra ditt hjärta. Du kan inte av dig själv älska Gud. Men du kan *välja* att tjäna Honom. Du kan överlämna din vilja till Honom. Då kommer Han att verka i dig både att vilja och att göra så som Han finner bäst. På så sätt kommer hela din natur att behärskas av Kristi Ande. Du inriktas på att älska Honom, dina tankar kommer att stämma överens med Hans vilja.” (SC, s 47).

Den nya födelsen är det största av alla mirakler och kräver mer kraft än att uppväcka Lasarus från de döda.

”Tankarna och känslorna i förening utgör den moraliska karaktären” (5T, s 310).

Om den oomvända säger till Gud att han inte i egen kraft kan övervinna synden, men av hela sitt hjärta ber Gud att ta hand om hans vilja och liv, då skall Gud skänka honom den nya födelsens gåva. Se Jer 29:13; 5 Mos 4:29. För att den omvända skall förbli omvänd krävs fortsatt överlåtelse, ögonblick efter ögonblick, med mycken bibelläsning och bön.

Dennis Priebe 9

Synden skall inte ha makt över dig

Charles Fitch (en presbyteriansk pastor) skrev boken ”synden skall inte ha makt över dig”. I denna bok presenteras nio frågor om karaktärsfullkomlighet som hans presbyterianska bröder ställde till honom. Samma frågor ställs av många andra idag. Här följer Fitchs svar.

1 Petr 1:15,16

Luk 1:68,69,74,75

Rom 6:2 f

Vissa kristna säger att syndfriheten i Rom 6 är ett ideal, något vi skall sträva mot. Men också någonting som vi knappast kan leva upp till – eller åtminstone inte behöver leva upp till för att bli frälsta. Men i v 11-18 motbevisas detta. Om vi lyder är vi ”slavar” under lydnaden. Om vi syndar är vi ”slavar” under synden (v 16). Och synden leder till evig ”död” (v 16).

Men i v 22 står det att Guds barn ”har gjorts fria från synden” (jämför v 7). Fitch sade att ingen som är ”död från synden” (v 11) syndar längre. Han har upphört att synda, dvs om han syndar en enda gång är han inte död från synden. Om en människa är korsfäst med Kristus har han dött bort från alla synder (v 6,7).

2 Petr 1:4. Här talas inte om Guds befallningar, utan om Guds ”löften”, som gör det möjligt för oss att genom ”den gudomliga naturen” (den heliga Ande) leva utan att synda.

1 Joh 3:3,6,9. ”Gör synd” i v 8 och v 9 kan översättas till vanemässig synd. Somliga menar att alla kristna syndar någon gång då och då (av en tillfällighet), men får inte göra synden till en vana. Men hur många gånger per vecka kan vi tappa humöret (för att nämna en synd) för att tillfälliga synder inte skall bli vanemässiga synder? 3, 5, 7 eller 12 gånger? Det är viktigt att veta, för vanemässig synd skulle då göra att vi är Djävulens barn, men endast tillfälliga synder skulle göra att vi är Guds barn (hävdar man), se v 8 och v 9. Gränslinjen är därför oerhört viktig.

Men grundtexten säger: ”Var och en som är född av Gud syndar inte nu” (v 9). ”Den som syndar nu, han är av djävulen” (v 8). ”Gör synd” i dessa verser säger att Guds barn inte syndar ”nu” (”för närvarande”). Grundtexten talar om ständigt återkommande handling i den närvarande tiden, dvs ”fortsätter inte att synda”. Det handlar om den erfarenhet vi har med Gud och synden idag.

2 Kor 7:1. Här handlar det åter igen om ”löften”, inte om ”befallningar”. Precis som Jesus trodde på det ”omöjliga” när Han hängde på korset, kan vi genom tron på Guds löften - det ”omöjliga” - övervinna alla synder.

”Kött eller ande” (samma vers). ”Ande” handlar här om sinnet och känslorna: kan vi visa ett Kristus-liket sinnelag när arbetskamraten hånar oss (och inte tänka ont om denne). Känner vi självömkan när vi behandlas orättvist. Detta kan inte övervinnas genom viljekraften, endast genom Guds förvandlande kraft. ”Ande” kan också handla om stolthet och ärelystnad.

Hes 36:25-27. Alla dessa tre verser visar att det är Gud som ger oss ett nytt hjärta och en ny ande genom den nya födelsen.

I Hes 36:23 är ”försvara” en bättre översättning än ”helga” och ”blir försvarad” bättre än ”bevisar mig helig”. När Gud försvaras inför hela universum pga Satans falska anklagelser mot Gud

tar den stora striden slut. Detta sker när Guds Ande tagit sin boning i hela Hans folk och förvandlat dem, så att de håller Guds lag fullkomligt. De som påstår att Gud skall försvara sitt namn utan sitt folk vet inte vad de pratar om. I så fall skulle den stora striden ha avslutats för länge sen. Hes 36:23-27 hör definitivt ihop. Gud har kallat en sista kvarleva, de 144,000, genom vilka Han skall avsluta den stora striden. Själavinnande är oerhört viktigt, men det är endast det näst viktigaste.

2 Kor 6:16-18. Vi skall inte ha någon som helst kontakt med avgudar.

1 Tess 5:23, 24. Endast Gud kan helga oss ”till hela er varelse”, så att vi blir felfria. Endast om vi tror på Guds löften ”renar vi oss från allt som befläcker kött och ande” (2 Kor 7:1). Och endast om vi förblir i Honom kan vi låta bli att synda. Men förblir vi inte hela tiden i Kristus kommer vi att synda då och då.

Ef 5:27. Här visas att Gud kan göra hela sin församling felfri i helgelse.

Rom 4:20,21,22. Abraham föll i början, men blev starkare i sin tro på Guds löften (v 20,21,22) och därför kunde Gud göra honom rättfärdig.

”För människor är detta omöjligt, men för Gud är allting möjligt” (Matt 19:26). Jesu uttalade dessa ord om Guds kraft i samband med en uppmaning Jesus riktade till en rik man (se v 16-26) att sälja sina ägodelar och ge åt de fattiga för att bli ”fullkomlig”, så att han kunde få evigt liv (v 21). Jämför Jesu uppmaning till sina lärjungar att ”vara fullkomliga” i Matteus 5:48.

”Allt förmår den som tror” (Mark 9:23).

Dennis Priebe 10

Ellen White

Det ämne jag nu skall tala över är det viktigaste av allt det jag talar över. Rätt uppfattning om detta ämne kan avgöra om vi skall bestå i den sista krisen. Så viktigt är det. Och det handlar om Ellen White. Vilken auktoritet har hennes böcker över mitt samvete och över mitt liv?

I den kristna vetenskapen idag är oenigheten så stor att Bibelns auktoritet försvunnit. Kristna forskare bestämmer själva vad de skall tro är sant i Bibeln. Upplysningstiden har gett oss mycket gott, men bidraget till kristen vetenskap har blivit att mänskliga tankar tagit över och blivit en avgud. Vi har blivit den yttersta auktoriteten i allt. Inget är högre än våra egna tankar. Men skall vi betrakta Guds Ord som inspirerat av Gud måste vi ta emot allt som finns i Bibeln, utan att lägga in egna tolkningar och värderingar. Om inte vi accepterar hela Bibeln som inspirerad av Gud får vi allvarliga problem.

Vad skall vi då våga tro på i den? När vi lyssnar på en pastor eller en sjundedags-adventist lärare får vi inte automatiskt ta till oss allt vi hör. De är inte vår auktoritet. Bibeln är vår auktoritet, och allt vi hör eller läser skall bedömas utifrån Bibeln. En pastor eller sjundedagsadventist lärare tolkar Guds Ord, medan en profet ger oss Guds Ord. Om en profet ger oss Guds Ord kan det inte vara så att han i något avseende tolkar Guds Ord. Antingen talar man det som Gud säger (= profet) eller också talar man det som man tror Gud säger. En pastor kan göra det sistnämnda. En profet kan inte göra det. Antingen får man acceptera 100 % av vad en profet talar, eller förkasta profeten. Tyvärr vill vi gärna ifrågasätta inspirationen idag pga att så kallad vetenskap och mänskliga tankar tagit över. Skall man bedöma en profet så gäller följande: 100 % eller 0 %.

När det gäller tre kategorier av det som Ellen White skrivit: **1)** artiklar (Review and Herald, Signs of the Times mm) **2)** böcker och **3)** personliga brev (de flesta publicerade i Testimonies for the Church), säger Ellen White att hon inte uttrycker sin egen uppfattning, utan skriver det som Gud uppenbarat för henne. Ellen White skrev att antingen måste man betrakta allt detta som något som kommit från Gud, eller är inte något av allt detta inspirerat av Gud. Ellen White hade fysiska manifestationer när hon fick sina syner. Hon andades inte när hon hade en syn, även om den varade en timma. Fysiska tester bekräftade att hon inte andades. Hon kunde slå upp bibeltexten hon citerade utan att se på texten. Allt detta bekräftar att hon var under en annan makts kontroll.

Men Satan kan göra stora under. Det avgörande är innehållet i vad Ellen White skrev. Hennes budskap måste jämföras med Bibelns budskap. För att hon skall godkännas som Guds profet måste hennes budskap stämma överens med Bibeln.

Huvudproblemet för Sjundedagsadventistsamfundet idag när det gäller Ellen White är att man visserligen säger sig tro på henne som Guds profet, men somliga ifrågasätter hennes inspiration i vissa delar, som inte passar med deras egen uppfattning. Samma problem har den kristna forskarvärlden när det gäller Bibelns inspiration. Ellen White sade att "Satans allra sista bedrägeri skall bli att omintetgöra Guds Andes vittnesbörd". 1 SM, s 48. (inte att förkasta henne som profet). Och det är detta vi ser idag. Man påstår på sina håll att vissa delar av hennes skrifter är inspirerade, men andra inte. Det passar dessa som inte vill ta emot tillrättavisningar. Om vi resonerar så, blir vi de slutliga uttolkarna av vad som är inspirerat och vad som inte är inspirerat i Ellen Whites skrifter. På så sätt "omintetgör (vi) Guds Andes vittnesbörd".

Men om det är så att Ellen White blandade sina egna uppfattningar med de budskap hon fick från himlen, så måste vi förkasta allt hon säger att hon har fått från Gud. Vi kan då inte veta vad

som är inspirerat och vad som inte är det. ”Om Vittnesbörden inte talar i enlighet med Guds Ord, förkasta dem då. Kristus och Beliar kan inte förenas” (5T, s 691).

En profet får uppenbarelser direkt från Gud. Det innebär att profeten i fråga inte kan tala med profetisk auktoritet när Herren inte har talat. En gång skrev Ellen White till en person som ville ha vägledning: ”Jag har ingen frihet att skriva till våra bröder när det gäller ditt framtida arbete... Jag har inte fått någon instruktion om var du skall bosätta dig... om Herren ger mig tydlig instruktion beträffande dig, då skall jag ge dig den. Men jag kan inte ta på mig ansvar som Herren inte har lagt på mig” (Ellen White, brev 96, 1909). Vid ett annat tillfälle skrev Ellen White att:” Jag har inget ljus över ämnet (vem som kommer att utgöra de 144,000). Var snäll och berätta för mina bröder att jag inte fått någonting presenterat för mig beträffande de omständigheter de skriver om, och jag kan bara framlägga för dem det som presenterats för mig” (Ellen White citerad i ett brev från C.C. Chrysler till E.E. Andross, 8 dec, 1914) .

Det finns inte olika grader av inspiration eller uppenbarelse. Om Ellen White var inspirerad, då är hennes skrifter helt och hållet inspirerade och hennes budskap kommer direkt från Gud. Om Ellen White lär ut fel när det gäller en biblisk lära finns det risker med att tro på henne när hon skriver om någon biblisk lära. Men om hennes budskap kommer från Gud är det oerhört viktigt att inte förkasta hennes verk.

”Det passar inte någon att uttala ett ord av tvivel här och där (om Vittnesbörden) som kommer att verka som gift i andra människors sinnen, och rubba deras förtroende för de budskap som Gud givit, vilka har hjälpt till att lägga grunden till detta arbete, och som har åtföljt det ända tills nu, när det gäller tillrättavisningar, varningar, ändringar och uppmuntran. Till alla som stått i vägen för Vittnesbörden skulle jag vilja säga att Gud har gett ett budskap till sitt folk, och Hans röst kommer att höras, oavsett om ni lyssnar eller inte. Ert motstånd har inte skadat mig. Men ni måste stå till svars inför himlens Gud, som har sänt dessa varningar och instruktioner för att bevara sitt folk på den rätta vägen. Ni måste ansvara inför Honom för er blindhet, för att ni är en stötesten för syndare.” (1 SM, s 43).

Ellen White sade att ”om ni hade studerat Guds Ord med en verklig längtan efter att nå upp till Bibelns norm och uppnå kristen fullkomlighet, då skulle ni inte ha behövt Vittnesbörden. Eftersom ni har försummat att göra er förtrogna med Guds inspirerade bok (Bibeln) har han sökt nå er med enkla, direkta vittnesbörd och därigenom försökt fästa er uppmärksamhet på de inspirerande ord ni försummat att lyda. På så sätt har han allvarligt uppmanat er att rätta era liv efter Bibelns rena och upphöjda undervisning” (5T, s 664, 665).

Ellen Whites uppgift är alltså inte att ge oss en ny Bibel, utan att leda oss till Bibeln, så att vi på ett bättre sätt skall kunna förstå budskapen i Bibeln. Hon kallar sitt verk för ”ett mindre ljus, för att leda män och kvinnor till det större ljuset (Bibeln)”. Colporteur Ministry, s 125.

”De skrivna Vittnesbörden är inte till för att ge nytt ljus, utan för att på ett levande sätt inpräglade i hjärtat de inspirerande sanningar som redan uppenbarats... Gud har genom Vittnesbörden förenklade de stora sanningar som redan givits (i Bibeln) och på det sätt Han har valt gett dem till folket för att väcka dem och inskräpa dessa sanningar i deras sinnen, för att alla skall vara utan ursäkt” (5T, s 665).

Men samtidigt som Ellen White skriver att hennes gåva är att förenkla och förtydliga de sanningar som redan finns i Bibeln, så understryker hon att ”ett mindre ljus” (hennes verk) inte betyder mindre betydelsefullt ljus än ”det större ljuset” (Bibeln). Gud är inte mindre allvarlig idag när Han talar genom en profet, vilket framgår av följande citat:

”I äldre tider talade Gud till människor genom profeter och apostlar. I denna tid talar Han till dem genom sin Andes Vittnesbörd. Det har aldrig funnits en tid när Gud undervisat sitt folk mera

allvarligt än Han undervisar dem nu om sin vilja och den väg som han vill att de skall följa” (5T, s 661).

”Ett mindre ljus” innebär inte att Gud är mindre allvarlig i sin kommunikation med sitt folk eller att detta ”mindre ljus” betyder mindre klart eller pålitligt ljus. Det betyder inte heller mindre inspirerat ljus. De budskap som Gud gett till Ellen White är lika inspirerade, och av lika hög kvalitet, som de budskap Gud tidigare gav till någon profet eller apostel som förekommer i Bibeln.

Syftet med Bibeln är att förklara frälsningsplanen för människan genom Bibeln. Syftet med Ellen Whites skrifter är alltså att göra frälsningsplanen ännu mer tydlig än den redan är i Bibeln (pga människors försummelse när det gäller att förstå Bibeln).

”Ett mindre ljus” är mindre i förhållande till det större ljus som många profeter och bibelförfattare *tillsammans* fått från Gud och som lyser genom Bibelns böcker. Då har inte ”ett mindre ljus” något med auktoritet att göra. Men vad innebär det att Ellen White måste testas genom Bibeln? När Paulus skrev sina brev i Nya Testamentet måste hans brev ha jämförts av kristna med Gamla Testamentet, som var deras Bibel. Paulus brev klarade som bekant denna test, och därför blev hans brev en del av Bibeln. Alla som idag säger sig ha profetians gåva testas idag genom Paulus brev, och resten av Nya Testamentets skrifter. I sammanhanget kan nämnas att profeterna Jesaja, Jeremia och Hesekiel måste ha fått sina budskap testade genom de fem Moseböckerna (som fanns tidigare).

Hur ska vi då studera Bibeln och profetians Ande? Vad börjar vi med? Det måste vara Bibeln. Oavsett vilket ämne vi studerar går vi först till Bibeln. Sedan går vi till Ellen White för att få mer information i ämnet, dvs hennes skrifter förstärker och förstorar ämnet. Denna ordning innebär inte att Ellen Whites budskap har mindre auktoritet än Bibelns budskap. Bara att vi börjar med det större ljus som många profeter och bibelförfattare tillsammans fått.

Dennis Priebe 11

Betydelsen av vilken mänsklig natur Jesus hade

Varför är ämnet om Jesu mänskliga natur så viktigt?

När Satan började sitt uppror mot Gud sade han till Honom: Din lag är orättvis. Det sätt du behandlar änglarna på är orättvist. Och när du skapade människorna behandlade du dem orättvist. Det sätt du behandlar människor på är strängt och godtyckligt. Din regering är inte giltig. Din lag är olämplig för skapade varelser. (se GC, s 497-500). Detta var Satans ursprungliga utmaning och trots.

Varför kom Jesus hit till jorden? ”Jag har mycket att tala om och döma i fråga om er. Men han som har sänt mig är sann, och det jag har hört av honom förkunnar jag för världen” (Joh 8:26). Den främsta anledningen till att Jesus kom hit till jorden var för att berätta sanningen om Gud. Om Jesus dött på korset utan att säga sanningen om Gud, om Jesus dött pga att Han stod upp för sanningen (dvs som martyr), då skulle Han misslyckats i sin mission. Jesu mission blev framgångsrik därför att Hans död uppenbarade Guds karaktär och upphöjde och förkroppsligade Gud och Hans lag (som dessutom är oföränderlig, vilket Golgata visar). För att Jesus skulle lyckas i sin mission, måste han visa att Gud är ”sann”.

”Signs of the Times”, 20 jan, 1890, (Ellen White): ”Han (Jesus) kom hit till världen för att de felaktiga föreställningar om Guds karaktär som Satan skapat i människors sinnen skulle kunna avlägsnas... Vi har kallats till att betrakta vår himmelske Fader genom Hans Son.... Jesus kom hit för att undervisa människor om Fadern, för att på ett riktigt sätt framställa Honom inför de fallna människorna på jorden... När avsikten med Hans mission hade uppnåtts, dvs att uppenbara Gud för världen, tillkännagav Guds Son att Hans verk var fullbordat och att Faderns karaktär hade uppenbarats för människorna.”

Jesus kom alltså hit till jorden för att uppenbara Guds karaktär, för att avslöja det sätt på vilket Han skulle frälsa människan samt det sätt på vilket Gud regerar. När detta var gjort var Jesu ”verk fullbordat.” Först på Golgata kors stod det klart för de icke-fallna världarna att Satan var en mördare och att Guds vägar var direkta motsatta Satans vägar.

Det är två anklagelser Satan har riktat mot Guds lag: **1)** han sade i himlen att änglar inte behöver Guds lag. Den är olämplig för dem, Den är inte rättvis. Den är för restriktiv. **2)** fallna människor kan inte, efter Adams synd, lyda Guds lag.

Det är **2)** som vållar störst problem idag. Signs of the Times (Ellen White), 16 jan, 1896 (vol 3, s 264): “Satan förklarade att det var omöjligt för Adams söner och döttrar att lyda Guds lag [Adams söner och döttrar är Kain, Abel och de som följer därefter, dvs även oss] och anklagade därför Gud för brist på vishet och kärlek. Om inte de kunde lyda lagen var det fel på den som utfärdat lagen.”

Om inte vi kan hålla Guds lag är det alltså fel på den som utfärdat lagen..

R&H, 9 mars, 1905 (vol 5, s 120), Ellen White:” Han (Jesus) kom hit till världen för att frestas i allt, precis som vi, för att bevisa för universum att människan kan leva ett liv i denna syndens värld som Gud godkänner”.

“Han (Jesus) levde Guds lag och hedrade den i en värld av överträdelser, och uppenbarade för det himmelska universum, för Satan och för alla Adams fallna söner och döttrar, att människorna kan lyda Guds lag.” (My life today, s 323).

“Efter människans fall förklarade Satan att det blev bevisat att människan inte kan lyda Guds lag, och han försökte övertyga universum om detta påstående. Satans påstående verkade vara sant, men Kristus kom för att avslöja bedragaren..” (1 SM, s 252, 253).

”Kristi mänskliga natur skulle för eviga tider ge svar på den stridsfråga som gav upphov till striden. Kristus tog på sig människans natur i dess fallna tillstånd, men Han syndade aldrig på något sätt.” (1 SM, s 255, 256).

Dessa citat visar att Satan, efter Adams och Evas synd, förklarade att människan inte kan hålla Guds lag. Och detta håller hela den kristna världen med om. De menar att det är först när vi får en fullkomlig mänsklig natur som vi kan hålla Guds lag.

Hur skall Gud besvara Satans andra anklagelse (att fallna människor inte kan lyda Guds lag)? Hur skall Gud motbevisa denna lögn från Satan? Jo, den andre Adam (Jesus) skulle ta på sig vår fallna natur och upprätta det som den förste Adam förstörde. Hade Jesus tagit på sig Adams natur före syndafallet hade Jesus motbevisat Satans första anklagelse mot Guds lag, men inte den andra. Alla har vi syndat och visat att Satans andra anklagelse därigenom inte motbevisats. Till och med Enok syndade någon gång. Alla har vi syndat någon gång, men kan få syndernas förlåtelse genom Jesu blod. Den stora striden skulle inte vara närmare sin lösning nu än innan Jesus dog för oss. Det skulle inte finnas något hopp om att Jesus snart skulle komma tillbaka.

De som påstår att Jesus tog på sig Adams icke-fallna natur säger att Jesus motbevisade Satans första anklagelse mot Guds lag. Men egentligen har ju världar som aldrig fallit redan motbevisat denna anklagelse. De som påstår att Jesus tog på sig vår fallna natur säger att Jesus inte bara motbevisade Satans andra anklagelse, utan också den första. Om det går att hålla Guds lag med en fallen natur går det också att göra det med en icke-fallen natur, genom evigheten.

Om inte Jesus tagit på sig vår fallna natur, skulle vi inte vara närmare en lösning på den stora striden än före Jesu död. Då skulle vi inte ha haft ett syndfritt ställföreträdande offer, eftersom detta kunde ske först när Jesus bevisat att Satan är en lögnare pga hans andra anklagelse. Jesus måste först bevisa att Gud är ”sann” (Joh 8:26). Annars skulle inte Jesu död ha haft någon betydelse. Om Jesus tagit på sig en mänsklig natur som endast var fysiskt försvagad, men inte hade våra böjelser i naturen till det onda, då skulle Han bara ha bevisat att just en sådan person – som inte finns – kan hålla Guds lag.

Om inte Jesus tagit på sig exakt samma natur som vi skulle Satans andra anklagelse fortfarande inte ha motbevisats - och det skulle heller inte finnas något som helst hopp om att anklagelsen någonsin skulle komma att motbevisas. Jesus kan bara vara vårt ställföreträdande offer om Han först motbevisat Satans andra anklagelse. Annars skulle inte den stora striden kunna avslutas. De som påstår att de som tror på Jesu fallna natur överbetonar Jesu exempel på bekostnad av Jesu ställföreträdande offer har därför fel. Och det faktum att Jesus tog på sig vår natur motbevisar ju båda Satans anklagelser. Och de icke-fallna världarna har ju redan motbevisat Satans första anklagelse.

Vi måste bestämma oss för vilken som var huvudorsaken till att Jesus kom hit till jorden som människa (Joh 8:26). Huvudorsaken var att motbevisa Satans anklagelser mot Gud. Alla anklagelser som Satan riktat mot Gud måste motbevisas (anklagelse ett och två). Endast då kunde Jesus bli vårt syndfria ställföreträdande offer (och när den andra anklagelsen motbevisats har också den första anklagelsen motbevisats). Påståendet att Jesus automatiskt skulle ha syndat om Han tog på sig vår

natur blir logiskt endast om Jesus hade haft arvsynd när Han kom hit ner till jorden. Tror man på arvsyndens ger man automatiskt Jesus en annan mänsklig natur än den vi har. Men arvsyndens upphovsman är Augustinus (354-430), som levde efter det att Nya Testamentet skrevs. Augustinus hävdade att vi inte kan övervinna alla våra synder på grund av vår fallna mänskliga natur.

Men endast om vi tror på att synd är ett beslut kan vi tro på att Guds lag kan hållas av människor som har en fallen natur, därför att Jesus visat att det går. Genom den helige Andes förvandlande kraft kan vi hålla Guds lag – som är ”helig, rättfärdig och god” (Rom 7:12). Alla som helt överlämnar sig till Gud kan säga: ”Hur kär har jag inte din lag! Hela dagen begrundar jag den.” (Ps 119:97). Därför kunde Jesus bli vårt ställföreträdande offer - därför att Han först motbevisade Satans lögn från begynnelsen.

I Upp 14:5 talas det om de 144 000: ”Och i deras mun har igen lögn blivit funnen. De är felfria inför Guds tron”. Dessa 144 000 skall leva när nådens dörr är stängd. De skall ha Guds sigill på sina pannor. Då skall det inte finnas någon Medlare i helgedomen och inte heller någon möjlighet att få syndernas förlåtelse. Hur skall detta kunna ske? Om vi tror att Jesus inte hade böjelser till det onda i sin natur drar vi av naturliga skäl den slutsatsen att vi, med våra böjelser till det onda i vår natur, inte kan lyda Guds lag fullkomligt såsom Jesus gjorde.

Om Jesus tog på sig en icke-fallen natur (Adams natur före syndafallet), och motbevisade Satans första anklagelse, så tror vi att vi kunde ha hållit Guds lag fullkomligt om vi också hade fått en icke-fallen natur. Men nu sker detta först vid Jesu återkomst.

Men, om Jesus motbevisade Satans andra anklagelse, att fallna människor omöjligt kan lyda Guds lag fullkomligt, då visade Jesus också att de 144 000 kan lyda Guds lag fullkomligt när det inte längre finns någon Medlare i himlen och då heller inte någon möjlighet att få syndernas förlåtelse. Om Jesus tog på sig min natur, tror jag alltså på att jag kan hålla Guds lag fullkomligt innan jag får en icke-fallen natur. Och att jag kan göra det redan nu. Men Satan påstår att detta inte är möjligt. Men Gud svarar då: - jag har bevisat det och jag skall bevisa det igen. De 144 000 skall vara övertygade om detta eftersom de vet att Jesus höll Guds lag fullkomligt trots att Han hade vår fallna natur. Då skall de också kunna göra det, genom Jesu avslutande försoningsverk i det allra heligaste i den himmelska helgedomen.

Förutom det skälet att Jesus tog på sig samma fallna natur som vi har och därmed visade att vi kan leva utan att synda precis som Han gjorde, så finns det ytterligare ett skäl till varför Jesus tog på sig vår fallna natur. Om inte Jesus hade tagit på sig vår fallna natur kunde Han inte ha dött för mänskligheten. Jesus hade då inte motbevisat Satans andra anklagelse och vi skulle inte vara närmare en lösning på den stora striden än före Jesu död.

Den förste Adam ledde oss från fullkomlighet till fördärv, eftersom ingen kan hålla Guds lag i en fallen natur (utan den helige Andes kraft). Men den andre Adam, Jesus, leder oss från fördärv (i en fallen natur) till renhet och fullkomlighet. Den förste och den andre Adam är inte paralleller, utan varandras motsatser. De representerar två olika grupper, syndarna och de rättfärdiga. Genom Jesu avslutande försoningsverk i den himmelska helgedomen (i det allra heligaste) skall till slut ett helt folk (de 144 000) leva utan att synda ända fram till Jesu återkomst. Och du och jag kan leva utan att synda redan nu.

Om inte vi tror på att Jesus hade samma mänskliga natur som vi har, så kommer det heller inte att finnas några 144 000 som försvarar Guds karaktär strax före Jesu återkomst.

I den evangelikala världen tror man inte bara att Jesus tog på sig Adams natur före syndafallet. De tror också att Jesus inte kunde ha syndat, eftersom Gud inte kan frestas (Jak 1:13). Men Kristus levde i samma ovisshet som vi. Även om vi är Guds barn idag, kanske vi syndar i

morgon. Precis som Kristus måste vi dagligen dö bort från det egna jaget. Kristus visste alltså att Han kunde komma att synda innan Hans liv var över här på jorden.

Dennis Priebe 12

Vi behöver inte behålla en enda syndig böjelse

”Vi behöver inte behålla en enda syndig böjelse (”propensity”)” (Ellen White, 7 BC, s 943).

”När vi överlämnar oss som redskap för den helige Andes verk kommer Guds nåd att verka i oss så att vi motstår gamla benägenheter och segrar över starka böjelser (”propensities”), och då kommer vi att forma nya vanor.” (COL, s 354).

Dessa *vanor* (“propensities”) kan övervinnas genom den helige Ande, vilket de två nämnda citaten visar. Följande citat bekräftar detta: “Men trots att deras onda böjelser (“propensities”) kan för dem förefalla lika dyrbara som högra handen eller högra ögat, så måste dessa skiljas från den kristne, annars kan han inte godtas av Gud.” (TM, s 171, 172).

Däremot har vi kvar tendenser till det onda i vår fallna natur. Om man tror på arvsynden, dvs att den fallna naturen är synd, då tror man inte på moralisk fullkomlighet innan Jesus kommer tillbaka (inte ens när nådens dörr är stängd).

Det finns tre betydelser av ”propensity” (böjelse) i Ellen Whites skrifter: a) heliga böjelser (propensities) – dessa ärver vi – b) fallna böjelser (propensities) – dessa ärver vi – och c) fria, valda böjelser (propensities) – dessa utvecklar vi.

Som ett exempel på fria, valda böjelser (c) kan nämnas att vi kan utveckla smak för glass. Dessa böjelser stärks genom upprepning. Men fria, valda böjelser kan övervinnas genom Jesu Kristi kraft om de är dåliga. Jesus utvecklade först dåliga böjelser.

Tendenser i naturen och böjelser i karaktären behöver alltså inte vara samma sak. Sammanhang och vana får avgöra.

Jesus frestades på tre områden, precis som vi: a) köttets begär, b) ögonens begär och c) livets stolthet – se 1 Joh 2:15, 16.

De som påstår att Jesus tog på sig Adams natur före syndafallet hävdar också (oftast) att helgelsen inte är en del av evangeliet (utan en följd av det), att helgelsen inte är ett villkor för frälsningen. Jesu mänskliga natur hör därför intimt ihop med rättfärdighet genom tron.

Ellen White sade att endast det material som hon publicerade är inspirerat. Baker-brevet var tvärtom ett opublicerat brev till en okänd person i Tasmanien. I detta brev skrev Ellen White till pastor WLH Baker 1895: “Framställ Honom (Kristus) inte inför folket som en människa med böjelser (”propensities”) till synden.” (Ellen White, 5 BC, s 1128, 1129).

Det var aldrig meningen att det Ellen White skrev om ”propensities” (böjelser) i detta brev skulle bli offentligt och känt. Först när en nitisk forskare fann Baker-brevet i mitten på 1950-talet blev det offentligt och plötsligt blev det svaret på Jesu natur inom Sjundedagsadventistsamfundet.

Alla brev Ellen White skrev med råd är inspirerade av Gud (fast inte sådana brev som när hon skrev till James White och säger att han inte skrivit på länge och undrar om han fortfarande lever).

Precis som Bibelns författare gör Ellen White oftast speciella tillämpningar på något särskilt, när hon citerar Bibeln. Det är sällan hon gör grundläggande bibliska utläggningar. Därför skall vi först gå till Bibeln för att göra en grundlig undersökning av dess olika avsnitt. Därefter kan vi gå till Ellen Whites utläggning av en speciell situation.

Dennis Priebe 13

Satans snaror

Varför betar vi oss på det sätt vi gör? Jo, därför att vanan, det sätt vi betett oss på under tidigare år, har en enorm påverkan på de attityder och det handlingsätt som karakteriserar oss idag. Det som varit är det som är nu. Och det gäller framför allt synden. Minnet av synden samt syndens vana har stor påverkan på vår nuvarande situation, när det gäller synden. Är synden lika ofrånkomlig som att andas, äta och sova? Är ett liv utan synd den yttersta omöjligheten? Har vi som bekännande kristna blivit så vana vid synden att det är naturligt för oss att regelbundet synda, be om förlåtelse, synda, be om förlåtelse osv?

Vi kanske tror på att Jesus frestades i allt, precis som vi (Heb 4:15), och att Han levde ett syndrikt liv (1 Pet 2:22). Men vi har så svårt för att förstå varför inte vi också kan leva utan att synda. Vi kanske ursäktar oss med att säga, att Jesus var ju Gud. Eller att Han hade en bättre mänsklig natur än vi har. Eller ett renare sinne än oss. Och så skapar vi skäl till varför Jesus kunde, medan vi inte kan.

Men vad är då synd? Jo, överträdelse av Guds lag (1 Joh 3:4). Låt oss påminna oss varningen i Ords 10:19 om att prata för mycket. ”Där många ord är, blir överträdelse inte borta. Men den som styr sina läppar, han är förståndig”. Ords 14:21: ”Den som visar förakt för sin nästa, han begår synd”. Har vi föraktat vår nästa? Har vi sett ner på dem och sagt: Se hur de klär sig! Se hur de betar sig! Se på deras personligheter! Ords 24:9 (KJV): ”Dåraktiga tankar är synd”. Har vi omhuldat dåraktiga tankar?

Rom 14:23: ”Allt som inte sker av tro är synd”. Allt som har själviska motiv är synd, dvs man gör något medvetet som inte är efter Guds vilja. Jak 4:17: ”Alltså, den som förstår att göra det som är gott, men inte gör det, för honom är det synd”. Gör vi sådant som vi vet är synd? Vi kanske vet att en person behöver vår hjälp, men vi bryr oss inte om att hjälpa honom. Vi har en fiende som på alla sätt försöker få oss att överträda Guds lag.

Guds sista församling, Laodicea (Upp 3:14-22) är ljum, självbelåten och nöjd med det som är. Det är nästan omöjligt att få Laodicea att gå med på några förändringar, det är ju inte så illa trots allt. Det största problemet med Laodicea är stolthet. Jag är bättre än andra. Kanske handlar det om intellektuell kunskap – stolthet – som gjort mig blind för andlig fattigdom. Vårt största problem som sjundedagsadventister är inte att vi behöver fler institutioner, bättre program mm, utan att vi behöver bli kvitt synden en gång för alla. Om detta problem löstes skulle alla andra problem inom Sjundedagsadventistsamfundet också lösas. Det verkar omöjligt. Hur skulle detta kunna ske?

De dagliga synderna i våra liv kan vara farligare än synderna Satan försöker få oss att begå vid tidens ände. De så kallade ”små” vardagssynderna som vi begår regelbundet gör att vi inte är beredda för ändtidens förföljelser, som vi är så säkra på att vi skall klara av när de kommer. ”Simon, Simon! Se Satan har begärt att få er i sitt våld för att kunna sålla er som vete” (Luk 22:31) En direkt attack mot Petrus hade han kunna avvärja. När Petrus högg av örat på översteprästens tjänare försökte han försvara Jesus när Jesus togs till fånga (Joh 18:10). Men när Petrus var oförsiktig och blandade sig med människor på översteprästen Kaifas gård släppte Petrus sin gard, och när han fick försåtliga frågor om han kände Jesus förnekade han Jesus (Luk 22:54-62). En enkel, stillsam, kommentar, ”den där mannen var också med honom” (Luk 22:56), fick Petrus på fall.

Satan är mycket listig. Vanligtvis attackerar han oss inte direkt på. Oftast sker det från sidan eller bakifrån. Ibland kan nära, välmenande vänner bli Satans redskap till att få oss att synda. De kan föreslå sådant som vi inte borde lyssna på, som får oss att börja kompromissa med sanningen. ”Oskyldiga” attacker är ofta Satans främsta vapen mot oss.

Respekterade, men falska lärares inflytande kan vara farligare för oss än något annat inflytande. Kanske försöker ibland respekterade sjundedagsadventist lärare gradvis leda våra tankar bort från seger över synd till andra intressanta ämnen. Detta är farligare än såväl öppna förföljelser som så kallade ”oskyldiga” attacker. Kanske vi tidigare blivit välsignade när vi lyssnade på dessa (sjundedagsadventist) lärare och fått respekt för dem. I stället för att tala om synden i våra liv kan de tala om intressanta ämnen som gör att vi inte genomskådar det hela så lätt. Den helige Ande måste få full kontroll i våra liv. Dessa falska lärare förkunnar ett evangelium som kommer utanför Sjundedagsadventistsamfundet och som vi måste vara på vår vakt emot.

I Matt 18:26-27 talas om en tjänare som fått en skuld efterskönt som han aldrig skulle kunnat betala. Detta är en bild på Guds barmhärtighet. I vers 27 och 28 ber en medtjänare om förbarmande från den förste tjänaren, men får inte det. Problemet med den förste tjänaren var att han inte hade en aning om hur mycket kungen (dvs Gud) efterskönt (förlåtit) honom. Tjänarens hjärta hade inte uppmjukats och dragits till Herren pga Hans kärlek till honom. Denne tjänaren hade aldrig fötts på nytt. Han var lika oomvänd efter dopet som före. Han talade om att han fått syndernas förlåtelse och blivit frälst, men han hade inte blivit omvänd och fått ett nytt hjärta.

Har vi gjort samma erfarenhet? Har vi tagit emot ett falskt evangelium som erbjuder syndernas förlåtelse, men som inte innehåller en sann omvändelse från synden? Detta evangelium erbjuder delvis förvandling av hjärtat – men inte en fullständig förvandling (före Jesu återkomst). Det är ett evangelium som inte erbjuder frälsning från synden, utan i den. Ett stort problem i den kristna världen är att medan man talar om Gud som den syndförlåtande Guden, talar man ofta inte om att Gud är helig, dvs att Han inte accepterar synden. Man nämner heller inte synderna vid namn, många gånger.

”Det finns en önskan (inom Sjundedagsadventistsamfundet) att efterlikna de andra samfunden... Nya tankar och planer i arbetet... Syndaren uppmanas allvarligt att tro på Kristus och ta emot Honom, utan att fästa avseende vid sitt tidigare syndiga och upproriska liv. Hjärtat är inte förkrossat och bedrivat. Det finns ingen ångerfull botfärdighet. Den så kallade omvända personen har inte fallit på Klippan, Jesus Kristus.” (2SM, s 18,19).

Häri ligger problemet. De nya medlemmarna i våra församlingar ansluter sig många gånger till oss (sjundedagsadventister) utan att hjärtat har förvandlats. Förr i tiden var det vanligare med djupa omvändelser inom Sjundedagsadventistsamfundet när man blev sjundedagsadventist. Den helige Ande åstadkommer aldrig väckelse utan verklig reformation i livet. Detta är mycket viktigt att aldrig glömma. Abel och Kain offrade båda till Gud. Men Kain tyckte inte att han behövde någon som skulle dö för hans synder. Därför offrade ”Kain av markens frukt” som offergåva till Herren, i stället för ett offerdjur som symboliserade Jesus (1 Mos 4:3-5).

Ellen White fick i en syn se hur ”Satan håller intensiva överläggningar med sina änglar om den mest framgångsrika planen för att omkullkasta deras (Guds folks) tro... Vi skall få dem att dra slutsatsen att Kristi krav inte är så stränga som de en gång trodde och genom att rätta sig efter världen kan de utöva ett större inflytande på världsliga människor. På så vis kommer de att skiljas från Kristus. (TM, s 472-474).

Kan vi bli frälsta om vi syndar medvetet? Nej, men vilka synder är det som vi måste bekänna och överge?

Kan vi bli frälsta om vi ser på sådant (TV, bio mm) som orenar vårt sinne? Som kanske också passerar den del av hjärnan där vi väljer och fattar beslut och går direkt in i den omedvetna delen av hjärnan där vi inte kan påverka.

Kan vi bli frälsta om vi lyssnar på musik som producerats av sådana som hatar Gud?

Är sabbaten en helig dag för oss - eller en semesterdag? Ser vi fram mot sabbatsdagen under veckans övriga dagar? Sysslar vi med sådant på sabbaten som känns bra eller är denna dag verkligen helig för oss, då vi ärar Gud, håller oss nära Gud och umgås med Honom? Finner vi glädje i att göra sådant som Gud påbjudit på sabbaten, eller i att göra det som vi tycker är roligt att göra? Tycker vi att det är tråkigt att göra det som Gud påbjudit på denna dag?

Stjäl vi från Gud? Bibeln säger att vi stjäl från Gud om vi inte ger Honom tionde av allt (Mal 3:8-10). Kan vi ha en frälsande gemenskap med Gud om vi stjäl från Honom?

Och så det kanske största problemet i vårt samhälle idag – pornografi. Och detta problem har växt lavinartat sedan 70-talet, och kommer att växa snabbt. Varför då? Jo, pga Internet. Det utgör ett hot även för bekännande kristna.

Och så det här med kläder. Varför väljer vi vissa kläder? Är det för att andra skall uppskatta oss? Eller för att andra inte skall skratta åt oss eller se ner på oss? Varför väljer vi en viss klädstil? Det är inget fel på ett klädmode som är anspråkslöst och riktigt. Men är det så att vi i år köper en ny kostym eller en ny kappa därför att den vi köpte ganska nyss snabbt blivit omodern. Ellen White skrev att kärleken till modet gjorde mer för att fördärva andligheten inom Sjundedagsadventistsamfundet än något annat.

Hittills har vi talat om uppenbara synder. Men det finns också mindre uppenbara synder. Vi hör ett rykte om någon och vidarebefordrar det bara till vår bästa vän. Och det sprids. Till slut förstör ryktet den person som det gäller. Det handlar om utdraget mord.

Och så har vi det här med simpel otålighet. Något kanske går snett och vi brusar upp. Våra planer kanske inte infrias och vi blir otåliga.

Vi kan bli irriterade när vi inte får det som någon annan fått i stället. Vi kan bli arga på någon.

Vi kan bli avundsjuka på en person som fått något vi vill ha och som vi inte fått, trots att personen i fråga inte behövt arbeta alls lika mycket för att få det som vi har gjort.

Modlöshet kan drabba oss vid motgångar och vi känner medlidande med oss själva. Vi tycker det känns orättvist. Kanske vi inte blivit rätt behandlade.

Ibland kanske vi försöker styra andra, inte minst om vi befinner oss i en position där vi har möjlighet att utnyttja andra, kanske i familjen. Det kan handla om att försöka styra andras beteenden, tankar eller attityder.

Och så har vi den kritiska andan. Se på problemen i församlingen! Se på problemen med pastorn! Se på problemen i skolan! Se på problemen här... Se på problemen där! Det finns så många problem i församlingen och då också många problem att prata om. Och vår ande blir negativ, och kanske arg.

Kan vi bli frälsta om vi praktiserar dessa eller andra kända synder – men inte bekänner och överger dem? Kan den helige Ande behärska våra liv om vi tillåter Satan att övervinna oss?

Jesus kom för att frälsa oss *från* synden, inte *i* den (se Matteus 1:21). Om inte Jesus får hjälpa oss att avstå från synden kan vi inte bli frälsta. Det finns ingen annan väg.

Paulus skrev till efesierna: "All bitterhet och häftighet och vrede, allt skrikande och smädande, ja allt vad ondska heter vare fjärran ifrån er" (Ef 4:31).

"Inga andra frestelser har mött er än sådana som vanligtvis möter människor. Och Gud är trofast. Han skall inte tillåta att ni blir frestade över er förmåga, utan när han låter frestelsen komma, skall han också bereda en utväg därur, så att ni kan härda ut i den" (1 Kor 10:13).

Gud kan hjälpa oss i alla frestelser, men vi kan också göra vår del när frestelsen kommer – t ex bedja och påminna oss bibeltexter som kan hjälpa oss i frestelsen:

DA, s 24: "Hans (Jesu) liv vittnar om att det är möjligt även för oss att lyda Guds lag":

DA, s 123: "Inte ens genom en tanke gav Han efter för frestelsen. Detta kan också bli vår erfarenhet."

DA, s 311: "Det finns ingen ursäkt för synden... Precis som Människosonen (Jesus) var fullkomlig i sitt liv, så skall Hans efterföljare vara fullkomliga i sitt liv."

DA, s 668: "Liksom Kristus levde efter lagen i sin mänskliga natur, kan vi också göra det, om vi griper tag i den starke för att få kraft."

DA, s 827: "I deras mänskliga svaghet görs det möjligt för dem att utföra den Allsmäktiges gärningar."

Vår mission är att uppenbara Kristus i våra liv. Han ber oss inte göra något omöjligt. Om vi tar Guds Ord på allvar kan vi segra över synden, trots att vi är svaga i oss själva. Genom Guds kraft är detta möjligt.

MH, s 180: "Hans (Jesu) liv visar att mänsklig natur, i förening med gudomlig natur, syndar inte."

Det är alltså när vi skiljer oss från den gudomliga naturen som vi syndar. Utan den helige Ande kommer vi säkert att synda.

1 SM, s 226: " Genom att leva ett syndfritt liv visade Han (Jesus) att varje son och dotter till Adam kan stå emot frestelserna från den (Satan) som först införde synden i världen."

"Varje son och dotter till Adam", det är du och jag.

1 T, s 144: "Vi kan övervinna. Ja, helt och hållet. Jesus dog för att bereda en utväg för oss, så att vi skall kunna övervinna dåligt humör, varje synd, varje frestelse, och slutligen få sitta med Honom (på Hans tron)."

AA, s 531: "Som människa fullkomnades Frälsaren genom ett liv i oavbrutet motstånd mot det onda, och visade därmed att människor genom samarbete med Gudomen kan uppnå en fullkomlig karaktär här i livet."

Dessa texter är inte befallningar, utan löften om vad Gud kan göra för oss. Om vi överlämnar oss helt och hållet till Gud, varje dag, då förvandlar Han oss helt och hållet genom den helige Ande. Ett evangelium som säger något annat är ett falskt evangelium.

Tit 2:11-14: ”Guds nåd har ju uppenbarats till frälsning för alla människor. Den fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär och att leva anständigt, rättfärdigt och fromt i den tid som nu är, medan vi väntar på att det saliga hoppet skall infrias, att vår store Gud och Frälsare Jesus Kristus skall träda fram i härlighet. Han har offrat sig själv för oss för att friköpa oss från all orättfärdighet och rena åt sig ett egendomsfolk, uppfyllt av iver att göra vad som är gott.”

Här talas om att Gud skall rena ett folk som skall vara redo för Jesu återkomst. Guds nåd är starkare än vår synd. Vi kan inte ens börja övervinna synden utan Guds nåd.

Rom 8:37: ”Nej, i allt detta är vi mer än segrare genom honom som älskat oss”

Nåden, nåden är större än din synd. Kan du bli mer än segrare genom honom som älskat oss?
”Gud har gjort det möjligt för oss att övervinna varje dag. Och han skall ge dig den nåd som behövs, så att du kan övervinna” Review and Herald 26 mars, 1899, Ellen White.

PP, s 248: ”Många når aldrig upp till den nivå som de skulle kunna nå upp till, eftersom de väntar på att Gud skall göra det för dem som han har gett dem kraft att göra själva. Alla som är dugliga till att användas måste tränas genom den strängaste mentala och moraliska disciplin, och Gud skall bistå dem genom att förena sin kraft med mänsklig ansträngning.”

Låt oss glömma vår tidigare erfarenhet, som innebar synd, ånger, synd, ånger, synd, ånger osv. Låt oss inte falla in i gamla mönster som plågat oss hela livet. Låt oss förkasta detta redan idag.

”Eftersom du har hållit fast vid mitt ord om uthållighet, skall också jag ta vara på dig och rädda dig ur frestelsens stund, som skall komma över hela världen och sätta dess invånare på prov.” (Upp 3:10).

Gud skall ta vara på sitt folk när prövningen kommer. Satan försöker ta det eviga livet från oss. En del vänner kanske också försöker göra detta. Låt oss inte förargas på någon, så att vi mister det eviga livet bara för att någon gjort oss illa utan orsak. Det är inte värt det.

EW, s 295: ”Jag såg jorden renad. Det fanns inte kvar ett enda spår av förbannelsen. Jordens sönderbrutna, ojämna yta liknade nu en vidsträckt, jämn slätt. Hela Guds universum var rent, och den stora striden var avslutad för evigt. Åt vilket håll vi än tittade var allt som ögat såg vackert och heligt. Och hela den återlösta skaran, gamla och unga, stora och små, lade sina skinande kronor vid Frälsarens fötter och föll ned i tillbedjan inför Honom som lever alltid och i evighet. Den vackra, nya jorden med all sin härlighet var de heligas, eviga arv. Riket och makten och storheten utöver alla riken under himlen gavs åt den Högstes heliga folk, som skulle besitta det till evig tid, ja alltid och i evighet.”

Ingenting annat spelar någon roll. Inga problem som vi kan möta här i livet spelar någon roll. Ingen synd får hindra mig att ta emot det som är bättre än vi någonsin kan föreställa oss. Inget orent skall komma in dit.

Om vi kom till himlen med någon synd som vi inte övervunnit skulle vi inte trivas där allting är rent. Efter Jesu återkomst är all karaktärsförvandling omöjlig. Det vi tänker här på jorden, det vi talar här på jorden, det vi gör här på jorden kommer vi att tänka, tala och göra också i himlen, om vi kommer dit. Låt ingen ta vår krona! Den är alldeles för dyrbar.

Dennis Priebe 14

Sjundedagsadventisterna skall bana väg för Jesus återkomst

Apg 16:25-31: "...`Ni herrar, vad skall jag göra för att bli frälst?` De svarade: `Tro på Herren Jesus Kristus, så blir du frälst...`"

Om det finns pånyttfödda kristna i andra samfund än Sjundedags-adventistsamfundet, vilken speciell funktion fyller då Sjundedags-adventistsamfundet? Vilka är vi? Och vilken särskild funktion fyller vi? Varför skall vi göra metodister, lutheraner, katoliker mm till sjundedagsadventister, och inte bara icke-kristna?

För våra pionjärer var vårt (Sjundedagsadventistsamfundets) budskap ett budskap på liv och död som gällde alla människor, annars kunde de gå förlorade. "Då sade Jesus till de judar som trodde på honom: `om ni förblir i mitt ord, så är ni verkligen mina lärjungar. Ni kommer då att förstå sanningen, och *sanningen skall göra er fria*. De svarade honom: `vi är Abrahams ättlingar och har aldrig varit slavar under någon. Hur kan du då säga: `ni skall bli fria?` Jesus svarade dem: `Sannerligen, sannerligen säger jag er: `var och en som gör synd är syndens slav.. De svarade och sade till honom: `vår fader är ju Abraham`. Jesus sade till dem: `vore ni Abrahams barn, skulle ni göra Abrahams gärningar`." (Joh 8:31, 32, 33, 34, 39).

Kan vi (sjundedagsadventister) falla i samma fälla som judarna: "Vi är Guds sanna folk. Ni är inte det. Därför är vi bättre än ni." Sjundedagsadventister har emellertid en särskild uppgift att ropa i vildmarken: "Bered väg för Herren" (Matt 3:3), så att Han kan komma tillbaka. Och denna kallelse gäller också bekännande kristna, bl a för att de inte skall bli bedragna under den sista tiden. Se Matt 28:19, 20. Vi (sjundedagsadventister) skall döpa och undervisa om "allt vad jag (Jesus) har befallt er".

Judarna hade en begränsad förståelse av vad Messias skulle göra när han kom. Men år 31 e.Kr. blev denna begränsande förståelse kritisk för dem, och de förkastade Honom. I en krissituation blir sanningen särskilt viktig. Detta gäller inte minst vår egen tid. Och sjundedagsadventisternas uppgift är att "bereda väg för Herren", så att Han kan komma tillbaka. Vår uppgift är större än att bara leda människor till frälsning. Låt oss ta ett exempel: med alla s.k. Maria - uppenbarelser som sker idag, med syfte att ena alla kristna och även muslimer, blir läran om själens odödlighet viktigare att förstå än för några generationer sedan. Och det gäller då även "döda" som visar sig för oss.

Låt oss inte nedgradera lärosatser som vissa gör. Se Matt 15:9: "Fåfängt dyrkar de mig, eftersom lärorna de lär ut är människors bud." Somliga säger att allt vi behöver är Jesus. Men andra religioner tror också på Jesus, men har en annan uppfattning om Honom än den Bibeln ger. Vilken lära om Jesus skall vi tro på? Utan en läromässig förklaring av Inkarnationen och Jesu försoningsverk kan vi inte få en rätt uppfattning om Jesus. Det handlar inte om Jesus eller läropunkterna. Det handlar om Jesus och läropunkterna.

Apg 4:12 visar att det är Bibelns Jesus som frälser, inte den Jesus som andra religioner talar om. "Hos ingen annan finns det frälsning. Inte heller finns det något annat namn under himlen, som givits åt människor, genom vilket vi kan bli frälsta." Det är avgörande att tro på Bibelns Jesus. Och det är väsentligt för sjundedagsadventister att undervisa dopkandidater om våra läropunkter. Vi har inte rätt att låta bli att undervisa om alla våra läropunkter. Antingen är samtliga våra läropunkter

sanning, eller så kan vi inte vara säkra på att vi är Guds sanna församling. Helheten är viktig för oss. Vi får inte ta bort något.

1 Joh 2:4, 5, 6: ”Den som säger att han känner honom men inte håller hans bud, han är en lögnare och sanningen finns inte i honom. Men den som håller hans ord, i honom är förvisso Guds kärlek fullkomnad. Så vet vi att vi är i honom. Den som säger sig förbli i honom är skyldig att själv leva så som han (Jesus) levde.”

Kristna normer, kristen livsstil och kristet liv i Jesu efterföljd är hjärta och själ för Kristi sanna församling.

Vad skall vi då säga om Apg 16:31? ”Tro på Herren Jesus, så blir du med ditt hus frälst” Är det tillräckligt att tro? Vid den här tiden fanns inga falska läror inom den kristna församlingen. Det var först senare som avfall inom den kristna församlingen medförde att villoläror kom in där, t ex söndagsfirande, själens odödlighet och barndop. Det gör att situationen idag är mer komplicerad än på apostlarnas tid. Samtliga våra läropunkter är en del av sanningen i Jesus. Matt 4:4: ”Människan skall leva ... av *allt* det som utgår av Guds mun.” Vi har ingen rätt att säga att den och den läropunkten är inte så viktig.

Har vi kvar vår övertygelse om att Jesus kommer snart? Har inte en del av oss (sjundedagsadventister) tappat denna övertygelse? Om detta sker förlorar vi sjundedagsadventism: Vi (sjundedags-adventister) måste bevara och hålla kvar vår lära för att förbli Guds sista kvarleva. ”Gud kallar på människor som är beredda på att klara av nödlägen, människor som i en kris inte kommer att visa sig stå på fel sida.” (R&H, 5 nov, 1903, Ellen White).

Vad hände med judarna? De stod på fel sida när krisen kom. Hur blir det med oss (sjundedagsadventister)? ”Det är underbart att den stora striden närmar sig sitt slut. I det avslutande verket skall vi möta faror som vi nu inte vet hur vi då skall handskas med. Men låt oss inte glömma bort att de tre stora makterna i himlen arbetar, att det är en gudomlig hand som styr och att Gud skall låta sin vilja förverkligas. Han skall församla ett folk från världen som skall tjäna Honom i rättfärdighet.” (2 SM, s 391; se även R&H, 6 dec, 1892, Ellen White).

För att kunna ge världen vårt budskap på ett tydligt sätt måste vi vara säkra på att vi förstår det och har tagit till oss det.: ”Herren har alltid krävt av sitt folk att de i alla sina vanor visar en tydlig skillnad mellan sig själva och världsliga personer... I såväl Gamla som Nya Testamentet har Herren uttryckligen tillsagt sitt folk att vara tydligt åtskilt från världen när det gäller ande, strävan och handling, dvs att vara ett heligt, speciellt folk. Avståndet mellan öster och väster är inte längre än avståndet mellan ljusets barn och mörkrets barn när det gäller vanor, handling och ande. Och denna skillnad kommer att bli tydligare, mer bestämd, allt eftersom vi närmar oss tidens slut. Det är inte bekännelsen av tron, eller ett namn som finns nedskrivet i kyrkböckerna som gör oss till Guds barn. Det är i stället en levande förening med Kristus. Vi måste vara ett med Honom, genomsyrade av Hans Ande, delaktiga av den gudomliga naturen, korsfästa för världen med dess känslor och begär, förnyade i kunskap och sann helighet.” (R&H, 12 nov, 1914, Ellen White).”

Läser vi samma slags böcker som världens barn? Ser vi på samma slags TV-program? Lyssnar vi på samma slags musik? Kläder vi oss på samma sätt? Äter vi samma slags mat? ... Verkligheten idag är att det inte är så stor skillnad mellan sjundedagsadventister och världen när det gäller vanor och värderingar. Och låt oss inte glömma att hur vi lever är betydelselöst utan ”en levande förening med Kristus”. Det är denna förening som är drivkraften bakom våra vanor.

”Gud kräver av sin blod-köpta arvedel att hela varelsen helgas – att vara ren liksom Han är ren, fullkomlig överensstämmelse med Guds vilja. `Var alltså fullkomliga` (Matt 5:48) är Guds ord till oss. Och för att vi skall kunna lyda detta ord sände Han sin enfödde Son till denna jord för att leva ett fullkomligt liv i vårt ställe. Vi har Hans exempel framför oss, och den kraft genom vilken Han levde detta livet kan vi också få.” (samma källa).

”Få inser betydelsen av att ständigt sträva efter att övervinna. De minskar sin flit och följden blir att de blir själviska och självsvåldiga. Andlig vaksamhet anses inte nödvändig. Mänsklig iver och ansträngning blir inte en del av det kristna livet... Som Guds trogna budbärare måste vi ständigt be till Honom för att bevaras genom Hans kraft. Om vi avviker en millimeter från plikten svävar vi i fara att komma in på syndens bana som kommer att sluta med fördärv. Det finns hopp för var och en av oss, men bara på ett sätt, och det är genom att förena oss med Kristus och använda all energi för att uppnå Hans karaktärs fullkomning.” (5T, s 540).

Kristus hämtade all sin kraft till lydnad från Fadern. Jesus levde alltså inte ett fullkomligt liv eftersom Han var Gud. Absolut inte. Han gav oss ett exempel på lydnad. Jesus hade en fallen mänsklig natur, precis som vi, som ville göra något annat än vad Fadern vill: "Ty jag (Jesus) har kommit ner från himlen, inte för att göra min vilja, utan för att göra dens vilja, som har sänt mig." (Joh 6:38).

Jesus måste varje dag överlämna sig och sin vilja på nytt till Fadern, precis som vi och säga: ”inte som jag vill, utan som du vill”. (Matt 26:39). Samma kraft som Jesus fick från sin himmelska Fader kan vi få idag. Det finns inte den minsta skillnad häremellan.

För varje år som går blir Sjundedagsadventistsamfundets evangelium mer och mer likt evangelikalernas evangelium, dvs mindre och mindre likt sjundedagsadventisternas riktiga evangelium. När Desmond Ford försvann från Sjundedagsadventist-samfundet gick det evangelikala evangeliet under jorden. Nu är det 5 ggr starkare än när Desmond Ford verkade inom Sjundedagsadventistsamfundet i slutet på 70-talet. Vi ligger mycket närmare det evangelikala evangeliet idag 2007 än vi gjorde i slutet på 70-talet och i början på 80-talet. Men låt oss vara sjundedagsadventister, trots det tilltagande mörkret ibland oss!

Dennis Priebe 15

De två grupperna inom Sjundedagsadventistsamfundet

Det var först på 1950-talet, i samband med Sjundedagsadventist-samfundets diskussioner med evangelikalerna Walter Martin och Donald Barnhouse (se sid 2 och 4), där dessa ville veta om Sjundedagsadventistsamfundet är ett kristet samfund eller en sekt, som ordet evangelikal gjorde entré inom Sjundedagsadventistsamfundet. Idag används den termen ganska ofta ibland oss.

Kenneth Samples, som är evangelikal, är Walter Martins efterträdare som ”uttolkare” av vilka samfund som tillhör huvudströmmen inom kristen bekännelse och vilka samfund som är sekter.

Kenneth Samples skrev 1988 att i mitten på 70-talet hade 2 grupper uppstått inom Sjundedagsadventistsamfundet. En grupp hade en evangelikal uppfattning om rättfärdighet genom tron, vilken är reformatoreernas tolkning av rättfärdighet genom tron (Martin Luther, John Calvin m fl) i en eller annan form. Den andra gruppen hade samma uppfattning om rättfärdighet genom tron som var allmänt inom Sjundedagsadventistsamfundet före 1950-talet, dvs traditionell sjundedagsadventism.

Samples skrev också att följande karaktäriserade evangelikalerna inom Sjunedagsadventistsamfundet:

- 1) rättfärdighet genom tron innefattar endast rättfärdiggörelsen (att förklaras rättfärdig, dvs förlåtelsen). Detta är centralt för dem. Detta är det enda som krävs för frälsningen, menar de. Helgelsen blir här den åtföljande frukten till frälsningen, inte roten till frälsningen. Förlåtelsen är alltså frälsningen. Helgelsen kommer som en frukt av frälsningen, senare.
- 2) Jesus Kristus tog på sig en icke – fallen natur som inte hade någon böjelse till synden inom sig (ingen böjelse till frosseri, avundsjuka, modlöshet mm), dvs Adams natur före syndafallet. Detta innebär att Jesus endast skulle ha mött frestelser utanför sig själv, aldrig från böjelser inom sig.
- 3) Jesus gick in i ”det allra heligaste” vid sin himmelfärd. Någon undersökande dom som började 1844 finns inte beskriven i Bibeln.
- 4) Syndfri fullkomlighet är inte möjligt före Jesu återkomst. Vi kan inte leva utan att synda här i detta livet.
- 5) Ellen White och hennes skrifter är inte ofelbara och kan inte användas som auktoritet för att bestämma läror. Däremot kan Ellen Whites böcker vara till välsignelse för andaktsstunder och personlig uppbyggelse.

Evangelikalen Kenneth Samples definierade sedan traditionell sjunedagsadventism:

- 1) rättfärdighet genom tron innefattar både rättfärdiggörelse (förlåtelse) och helgelse. De är båda nödvändiga för frälsningen. Enligt evangelikalerna blir man frälst genom rättfärdiggörelsen även om det inte går så bra med helgelsen. Även om man faller någon gång är man ändå frälst pga rättfärdiggörelsen. Man kan ha någon eller några dåliga helgelsefrukter på trädet men ändå vara frälst. Här är alltså helgelsen en följd av frälsningen. Men enligt traditionell sjunedagsadventism är helgelsen nödvändig för frälsningen. Om en av dem saknas (rättfärdiggörelsen eller helgelsen) finns inte heller den andra. Dessutom gör Gud oss heliga (helgelse) i samma process som Han förklarar oss rättfärdiga (rättfärdiggörelse). Helgelsen kommer inte åratals därefter. Om vi har en levande tro på

Kristus förklarar Han oss rättfärdiga just nu samt gör oss till nya skapelser just nu. Detta har Sjundedagsadventist-samfundet trots på historiskt

- 2) Jesus Kristus hade en mänsklig natur som inte bara var försvagad av synden, utan också hade böjelser till synden inom sig. Hans natur var som Adams natur efter syndafallet.
- 3) Jesus gick in i "det allra heligaste" 1844 e.Kr. och inledde en undersökande dom, som är en uppfyllelse av Jesu andra fas av försoningsverket, dvs den avslutande fasen av försoningsverket. Enligt evangelikalerna fullbordades försoningen på korset.
- 4) Att hålla Guds lag fullkomligt är möjligt.
- 5) Ellen Whites skrifter är inspirerade av Gud och auktoritativa när det gäller läran. Frågan gäller inte om Ellen White var inspirerad av Gud, utan om hennes skrifter är auktoritativa när det gäller lärosatser. Precis som Bibeln avgör vad som är sanning för oss, avgör också Ellen Whites skrifter vad som är sanning för oss, eftersom Bibeln och Ellen Whites skrifter är lika mycket inspirerade av Gud. Det handlar alltså om auktoritet när det gäller lärosatser.

Kenneth Samples skrev att man kan reducera dessa 5 skiljaktiga punkter till 2 huvudpunkter:

- 1) frågan om auktoritet när det gäller Ellen Whites skrifter. Detta är skiljefrågan nummer ett mellan en evangelikal sjundedagsadventist och en traditionell sjundedags-adventist.
- 2) Frälsningens grund, dvs rättfärdighet genom tron.

Kenneth Samples skrev 1988 att fröna till evangelikalerna inom Sjundedagsadventistsamfundet såddes på 50-talet vid Sjunedagsadventist-samfundets diskussioner med evangelikalerna Martin och Bamhouse. Sådd bär alltid frukt och Desmond Ford var en sådan frukt och inte far till den evangelikala delen av Sjunedagsadventistsamfundet. Men sådden hade burit frukt även utan honom. Pastorer och ledare som hade samma teologi som Ford blev avskedade eller tvingades avgå ungefär samtidigt med Ford i slutet av 70-talet. Men det finns många evangelikala sjunedagsadventister kvar efter detta, men de gick under jorden. Allt enligt Kenneth Samples (1988). Och från mitten av 90-talet har de sjunedagsadventist -evangelikaler som gick under jorden blivit mer hörbara.

Kenneth Samples sade också (1988) att om en del traditionella sjunedagsadventister fortsätter hålla fast vid Ellen White som ofelbar uttolkare av Bibeln kanske Sjunedagsadventistsamfundet kommer att räknas som en sekt.

1990 skrev Kenneth Samples en artikel för "Christianity Today" där han talar om, som han säger, den nuvarande sanningen om Sjunedagsadventistsamfundet. Han säger att mycket av de nuvarande (1990) kontroverserna inom Sjunedagsadventist-samfundet kan spåras tillbaka till sjunedagsadventisternas ledares möten med ledande evangelikaler (Martin och Bamhouse) på 50-talet. Det är alltså inte bara vissa inom Sjunedagsadventistsamfundet som påstår detta. Samples skrev här att boken "Questions on Doctrine" ("Frågor om läran", se sid 4), som Sjunedagsadventistsamfundet publicerade som ett resultat av dessa möten, förkastade läror som tidigare traditionellt accepterats inom Sjunedagsadventist-samfundet. Det gällde (1) Sjunedagsadventistsamfundets tidigare uppfattning att Kristus tog på sig en fallen mänsklig natur, och (2) att troende som lever under de sista dagarna skall nå ett tillstånd av syndfri fullkomlighet.

Det är alltså inte bara vissa sjunedagsadventister som har denna uppfattning om "Questions on Doctrine". Han sade: "Questions on Doctrine` var en tydlig framställning av det som senare skulle bli känt som den evangelikala delen av Sjunedagsadventistsamfundet."

Kenneth Samples skrev vidare att under 50- och 60-talet utbildades många sjunedagsadventist studenter på universitet som inte tillhörde Sjunedagsadventistsamfundet. På så sätt blev många sjunedagsadventist teologier påverkade av liberal teologi.

Walter Martin skrev 1984 (eller där omkring) till generalkonferensen inom Sjundedagsadventistsamfundet och frågade om Sjundedagsadventistsamfundet fortfarande står bakom "Questions on Doctrine". Han fick svar från dr Richard Lescher, vicepresident inom generalkonferensen, som skrev tillbaka att Sjundedagsadventistsamfundet fortfarande håller fast vid "Questions on Doctrine" som publicerades 1957. Kenneth Samples skrev senare att denna bok var den tydligaste framställningen av den evangelikala ståndpunkten inom Sjundedagsadventistsamfundet.

Dennis Priebe: Det har aldrig förekommit en sådan förvirring inom Sjundedagsadventistsamfundet som under de senaste 20 åren. Inte ens omkring 1900 när panteism nådde sin kulmen inom Sjundedagsadventistsamfundet var det tillnärmelsevis fråga om sådan förvirring som vi upplever idag.

I en bok som kom ut för några år sedan, "Evangelikaler och katoliker tillsammans", talas om vad evangelikaler och katoliker har för uppfattning om rättfärdighet genom tron: "Vi har den uppfattningen att rättfärdighet genom tron är detsamma som rättfärdiggörelse" (=förklaras rättfärdig). Tilldelad rättfärdighet (=helgelse) finns alltså inte med här. De tror på lydnad genom Guds Andes verk i hjärtat, men inte som ett krav för frälsning. Utan i stället som ett resultat av att vara frälst. De menar, med andra ord, att man inte är frälst genom tilldelad rättfärdighet (=helgelsen). Detta skulle innebära att man inte är frälst genom den nya födelsen, eftersom den nya födelsen sker i hjärtat. Pånyttfödelsen är alltså, enligt denna uppfattning, inte ett krav för frälsningen, utan ett resultat av den. Man kan alltså dö strax efter rättfärdiggörelsen och bli frälst innan pånyttfödelsen sker.

Orsaken till att helgelsen, enligt denna uppfattning, inte är ett krav för frälsningen beror på att man ser helgelsen som till största delen en mänsklig ansträngning. Vi förändrar livsföringen, vi håller sabbaten osv, och Gud ger oss lite hjälp till detta. Somliga hävdar att helgelsen är 50 % vår ansträngning och 50 % Guds nåd. Men eftersom det inte finns mänskliga ansträngningar i rättfärdighet genom tron – det vore legalism – utesluter denna grupp helgelsen från frälsningens grund. Helgelsen blir alltså ett resultat av frälsningen.

Vilka blir de praktiska följderna av denna förståelse av rättfärdighet genom tron? Förlorar vi då det frälsande förhållandet med Jesus Kristus om vi syndar? Nej, menar man, så länge vi strävar uppåt behåller vi det frälsande förhållandet till Jesus Kristus, även om vi "råkar" synda.

Behöll David sitt frälsande förhållande när han syndade "tillfälligt", när han begick äktenskapsbrott med Batseba och mördade hennes man? Naturligtvis gjorde han inte det. De två olika evangelierna ger helt olika svar på denna fråga. Det evangelikala evangeliet säger att David här hade en hemsk dålig helgelsefrukt på trädet, men att han, när han syndade, fortfarande befann sig i ett frälsande förhållande med Jesus Kristus, eftersom han redan tidigare blivit rättfärdiggjord (dvs förklarad rättfärdig). Trots att helgelsen fungerade dåligt vid detta tillfälle var David, enligt denna uppfattning, frälst eftersom helgelsen här är en följd av frälsningen. Jag har frågat många evangelikaler om denna händelse och vet att de har denna uppfattning.

Profetians Ande säger emellertid tydligt att David var förlorad när han syndade genom att begå äktenskapsbrott med Batseba och mörda hennes man. Det var först när han av hjärtat bekände sin synd och omvände sig på nytt som han blev Guds sanna barn igen.

En falsk försäkran om att bli frälst i synden är idag den största faran inom Sjundedagsadventistsamfundet när det gäller rättfärdighet genom tron.

För 50 år sedan var legalism den farligaste villfarelsen inom Sjundedagsadventistsamfundet, dvs att göra rättfärdiga gärningar i egen kraft. Idag är det inte längre så. Pendeln har svängt, så att en falsk försäkran om frälsningen blivit den farligaste villfarelsen inom Sjundedagsadventistsamfundet. Kanske 100.000-tals eller miljoner sjundedags-adventister förlorar frälsningen och det eviga livet om de litar på det de hör och det de läser. Så allvarligt ser jag, Dennis Priebe, på detta problem. Att tro på detta evangelium är att tro på en falsk försäkran om frälsningen.

Ellen White skriver i "Signs of the Times", 13 dec, 1899: "Deras ständiga snubblande och fallande avslöjar att de inte bibehållit en ihärdig kamp mot sina skötesynder. De har inte varit helt beroende av Kristus, eftersom de inte insett att de riskerar att övervinnas av dessa synder... Det är nödvändigt att överge de synder som Herren har tillrättaviserat innan man kan stå frikänd inför Gud."

Jag (Dennis Priebe) tror att det evangelikala evangeliet dominerar över det traditionella evangeliet inom Sjundedagsadventistsamfundet, dvs en falsk försäkran om frälsningen där vi kan bli frälsta även om vi inte övervinner alla våra synder. Man menar att vi blir frälsta genom rättfärdiggörelsen (att förklaras rättfärdig), eftersom vi inte längre är fördömda inför Gud, och att den nya födelsen sker senare, som en följd av frälsningen (dvs som en följd av att förklaras rättfärdiga).

Men denna evangelikala upp-fattning står i direkt motsats till vad Ellen White skriver i COL, 112, 113: "Utan pånyttfödelse genom tron på Hans blod kan man inte få förlåtelse för sina synder".

Det evangelikala evangeliet säger att vi inte kan lyda de tio buden. Kristus gjorde det i vårt ställe. Och hans lydnad tillgodoräknas oss. Men Bibeln lär oss att vi kan lyda de tio buden om Kristus bor i våra hjärtan, genom tron.

Så här står det i "Questions on Doctrine", s 383: "(Kristus var) befriad från de ärvda lidelser och orenheter som fördärvar Adams naturliga avkomlingar". Detta skulle innebära att Kristus saknade våra böjelser till synd i sin mänskliga natur. Ordet "exempt" (befriad) användes av kardinal Gibbons i hans bok "Våra fäders tro", och kardinalen använde då detta uttryck på Marias (Jesu moders) mänskliga natur. Hon skulle alltså saknat böjelser till synd i sin mänskliga natur och därmed skulle Jesus ärvt samma natur.

Katolska kyrkan hävdar att Jesus skulle varit en syndare om Han tagit på sig vår fallna natur. Protestanter tror inte på att Maria skulle haft en mänsklig natur utan syndiga böjelser. Däremot tror de att Jesus hade en mänsklig natur utan syndiga böjelser. Och det gör de flesta teologer inom Sjundedagsadventistsamfundet också. Därför kan inte Jesus ha ärvt sin mänskliga natur helt från Maria, menar man. Gud måste därför ha skapat Jesu mänskliga natur på ett speciellt sätt. Men detta saknar stöd i Bibeln.

Den nuvarande officiella uppfattningen hos de flesta av våra sjundedagsadventist teologer är att Jesus ärvde svagheter från Maria, t ex att bli trött, att lida, att bli hungrig, att känna smärta. Men de menar alltså Han var befriad från böjelser för själviskhet, stolthet, lusta, modlöshet, frosseri mm. Och dessa är de böjelser vi har. De är också de allvarligaste böjelserna. Jesus skulle alltså, enligt denna uppfattning, ha en mänsklig natur som delvis var fallen, delvis icke-fallen. Och detta undervisas nu om på samtliga sjundedagsadventist universitet. Den anglikanske prästen Henry Mellville var den förste som för många år sedan framförde den här uppfattningen om Jesus natur, och Sjundedagsadventistsamfundet har "tagit emot" denna uppfattning helt och fullt.

Det underliggande problemet till hur man skall ställa sig till Jesus mänskliga natur inom den kristna världen har att göra med hur man ser på begreppet synd. Om den fallna naturen, som vi ärver, är synd kunde naturligtvis inte Jesus haft samma mänskliga natur som vi har. Men om synd är

något vi väljer att göra, då kunde Jesus ha haft precis samma mänskliga natur som vi har (se Dennis Priebe's första föreläsning).

Om synd är vår fallna natur kommer vi att synda ända tills Jesus återkomst, dvs även efter det att nådens dörr stängs. Men eftersom Ellen White skriver att vi kan sluta synda innan nådens dörr stängs, förlorar dessa som tror att synd är vår fallna natur sitt förtroende för hennes auktoritet. Och vad skall vi då ha den undersökande domen till? Det går ju inte att döma vårt sabbatshållande, vårt tiondegivande mm. Endast rättfärdiggörelsen (att förklaras rättfärdig) kan dömas.

Dennis Priebe 16

Den stora striden avslutas

”Men när Gud sade till sin Son: `Låt oss göra människan till vår avbild`, blev Satan avundsjuk på Jesus. Han önskade själv bli rådfrågad angående människans skapelse, och eftersom han inte blev det, fylldes hans hjärta med avund och hat.” (EW, s 145).

”Han (Satan) klagade över det som han påstod vara fel när det gäller förvaltningen av himmelska ting, och försökte fylla änglarnas sinnen med sitt missnöje... På så sätt planterades frön av främlingskap, och senare utvidgades detta och presenterades för den himmelska domstolen som något som uppstått bland änglarna, inte hos Satan... I hemlighet framförde han sitt missnöje för änglarna... Det som Satan hade ingivit i änglarnas sinnen – ett ord här och ett ord där – öppnade vägen för en hel rad antaganden. På sitt listiga sätt fick han dem att uttrycka tvivel. Senare, när han utfrågades, anklagade han dem som han hade undervisat. Han lade allt sitt missnöje på dem som han hade varit ledare för... Herren såg på vilket sätt Satan utnyttjade sin makt, och Han framställde för honom sanningen som motsats till lögnen. Under striden var Satan gång på gång beredd att medge att han hade fel. Men de som han hade bedragit var också beredda att anklaga honom för att överge dem. Vad skulle han göra? – underordna sig Gud, eller fortsätta på en bedräglig väg?” (Review and Herald, 7 september, 1897, Ellen White).

“Bedrövad berättade han (Satan) för änglarna om det företräde Gud hade gett Jesus framför honom själv... De lojala änglarna begav sig snabbt iväg till Guds Son och underrättade Honom om vad som utspelade sig bland änglarna, De fann Fadern i överläggningar med sin älskade Son, för att bestämma på vilket sätt, för de lojala änglarnas bästa, Satans självpåtagna auktoritet skulle kuvas. Den store Guden kunde omedelbart ha kastat ut denne ärkebedragare från himlen. Men detta var inte Guds avsikt. Han skulle ge den upproriske en likvärdig möjlighet att mäta styrka och makt med sin egen Son och Hans lojala änglar. I denna strid skulle varje ängel välja sida själv och visa detta för alla... Hela den himmelska härskaran sammankallades inför Fadern för att var och en skulle få sin sak prövad. Satan framförde skamlöst sitt missnöje med att Kristus skulle ges företräde framför honom. Han ställde sig stolt upp och krävde att han skulle bli likställd med Gud och få vara med i överläggningar med Fadern och förstå Hans planer... Satan pekade triumferande på sina anhängare som utgjorde nästan hälften av alla änglar, och utropade: `Dessa följer mig.! Skall du driva ut dessa också, och skapa ett sådant tomrum i himlen?` Han förklarade sedan att han var beredd att motarbeta Kristi auktoritet och försvara sin ställning i himlen med maktmedel, styrka mot styrka.” (SR, s 14-18).

Lägg märke till att det var nästan hälften av änglarna som var Satans anhängare, men det var en tredjedel som blev utkastade från himlen (Upp 12:4). En del änglar ändrade alltså uppfattning. Och Gud tillåter det. Det är inte synd att tänka om när man saknat information och får mer information.

”Det var du som sade i ditt hjärta: `Jag skall stiga upp till himlen, ovanför Guds stjärnor skall jag ställa min tron. Jag skall sätta mig på mötesberget längst uppe i norr. Jag skall stiga upp över molnens höjder. Jag skall göra mig lik den Högste.` (Jes 14:13, 14).

Ordet ”jag” (Satan) återkommer gång på gång i dessa verser. Och det är detta som synden handlar om. Detta enda lilla ord. ”Jag skall göra det jag vill göra. Oavsett vad det kostar.”

”Och en strid uppstod i himlen: Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred mot dem. Men de kunde inte hålla stånd, och det fanns nu inte längre

någon plats för dem i himlen. Den store draken, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, han som bedrar hela världen, han kastades ner på jorden, och hans änglar kastades ner med honom.” (Upp 12:7-9).

Upp 12:7-9 är det mest tragiska jag läst i Bibeln. Vad som hände därefter är mycket betydelsefullt, eftersom det visar både Satans karaktär och Kristi karaktär.

”Efter det att Satan och de som föll med honom blivit utestängda från himlen, och sedan han förstod att han för alltid förlorat himlens renhet och härlighet, ångrade han sig och önskade åter få tillträde till himlen. Han var villig att inta sin rätta plats eller vilken annan plats som helst, som kunde anvisas honom. Men nej, himlen fick inte utsättas för denna fara. Hela himlen hade kunnat bli förstörd om Satan åter fått komma dit, eftersom synden hade sin upprinnelse hos honom, och han bar upprorsfröet inom sig. Både han och hans anhängare grät och bönföll om att bli tagna till nåder hos Gud.” (EW, s 146).

Här talas om “ångrade han sig”, “grät” och ”bönföll om”.

”Satan bävade när han såg sitt verk.” (SR, s 26). De privilegier han hade i himlen ville han ha tillbaka. ”Hans väldiga kroppsbyggnad skakade som om det stormade. En ängel från himlen passerade. Satan kallade på honom och bad om ett sammanträffande med Kristus. Detta beviljades honom. Han talade sedan om för Guds Son att han ångrade sitt uppror och önskade att bli tagen till nåder hos Gud. Han var villig att inta den plats som Gud förut bestämt för honom, och stå under Hans visa ledning. Kristus grät över Satans elände, men talade om för honom, och uttryckte därmed Guds tanke, att han aldrig kunde tas emot i himlen. Himlen fick inte utsättas för någon fara. Hela himlen skulle fördärvas om han skulle få komma tillbaka, eftersom synd och uppror härstammade från honom. Upprorsfröet fanns fortfarande inom honom.” (SR, s 26).

Ingen ängel kunde emellertid se vad som fanns inuti Satan. Det var först på Golgata kors detta blev uppenbart för de icke-fallna änglarna.

”När Satan blev helt övertygad om att det inte fanns någon möjlighet för honom att tas till nåder hos Gud, uppenbarade han sina onda avsikter med ökat hat och glödande häftighet.” (SR, s 27).

Det är stor skillnad på en yttre ånger (som Satan visade), som kanske åtföljs av gråt, och på en äkta, fullständig överlåtelse till Gud. Vad Satan ville ha tillbaka var de privilegier han förlorat i himlen, och denna yttre ånger som Satan visade åtföljdes alltså av gråt. Han var ju ledare för den himmelska härskaran, men hade efter sitt uppror förlorat allt han hade i himlen. Han hade förlorat sin framtid. Han kunde inte få himlens privilegier utan att ha himlens karaktär. Satan ångrade inte synden i sitt hjärta.

Varför koncentrerade sig Satan därefter på Adam och Eva?

”Om han (Satan) på något sätt kunde bedra dem (Adam och Eva) till olydnad, skulle Gud på något sätt göra så att de kunde få förlåtelse, och då skulle han själv och alla de fallna änglarna ha ganska stora chanser att tillsammans med Adam och Eva kunna få del av Guds nåd.” (SR, s 27).

Satan sade till sina änglar, att om Satan kunde förmå Adam och Eva att vara olydiga mot Gud, skulle Gud göra så att de kunde få förlåtelse, och då fanns det goda möjligheter att Satan och hans änglar också kunde få förlåtelse, så att de kunde komma tillbaka till himlen.

De två principerna

”Han (som studerar Bibeln) bör skaffa sig kunskap om Bibelns stora huvudtema, om Guds ursprungliga plan för världen, om hur den stora striden uppstod och om återlösningsverket. Han bör förstå de två principer som strider för att få övertag, och han bör lära sig att följa dem genom historien och profetierna till deras stora fullbordan. Han bör se hur denna strid finns med överallt i människans erfarenheter, hur han i varje handling i livet själv visar den ena eller den andra av de två motverkande krafterna, och hur han – oavsett om han vill det eller inte – redan nu avgör på vilken sida i striden han skall stå.” (Ed, s190).

Varje tanke, varje ord och varje handling visar vilken av de två makterna i den stora striden som står bakom. Det finns inte någon neutral mark. Antingen uppenbarar vi Guds principer – osjälvisk kärlek – eller så uppenbarar vi Satans principer – själviskhet. Om vi fattar felaktiga beslut är det bäst att korrigera dem omedelbart. Vems sida har du och jag ställt oss på i den stora striden?

Under mer än 6000 år har Satan utsatt Gud för sina anklagelser. Satan har alltså ”ställt Gud inför rätta” alltsedan dess. Hela universum betraktar med stort intresse utvecklingen av detta drama.

Människans frälsning är en mycket viktig del av den stora striden mellan Gud och Satan. Men det allra viktigaste i denna strid är att universums invånare skall få sina frågor besvarade som denna strid gett upphov till. Det allra viktigaste i den stora striden är universums överlevnad. Jesu död på korset var oerhört viktig för människans frälsning, men den allra största betydelsen av denna händelse var att ge universum svar på frågor om Gud som Satan gett upphov till.

Skall osjälvisk kärlek visa sig vara starkare än stolthet, självupphöjelse och själviskhet? Det är detta den stora striden handlar om. Osjälvisk kärlek eller själviskhet. Vilken av dessa två vägar skall universum gå? Vilken av dessa två vägar skall segra?

”För att du (Gud) skall få rätt i dina ord och bli den som vinner när man går till doms med dig.” (Rom 3:4).

”Satan har en detaljerad kunskap om de synder som han har frestat dem (Guds folk) att begå, och han framställer dem på det mest överdrivna sättet och säger: `Skall Gud utestänga mig och mina änglar från Hans närvaro, och ändå belöna dessa som har gjort sig skyldiga till samma synder? Du kan inte göra detta, Herre, och samtidigt vara rättvis. Din tron kommer inte att bestå i rättfärdighet och i dom. Rättvisa kräver att straff avkunnas mot dem.`” (5T, s 474).

Satan påstår att Gud är orättfärdig som utesluter Satan och hans änglar från himlen på grund av deras synder, men låter Guds folk komma till himlen trots att de gjort sig skyldiga till samma synder. Satan påstår här att Guds änglar och de icke-fallna världarna aldrig kan godkänna ett sådant beslut från Gud.

Det finns alltså – kosmiskt sett – något som är mycket viktigare än din och min frälsning, se Rom 3:4. Skall Gud vinna, när Satan går till doms med Gud?

Korsets vidare betydelse

”Återlösningsplanen hade ett ännu mer omfattande syfte än människans frälsning. Det var inte endast av den anledningen som Kristus kom till jorden. Han kom inte till jorden endast för att denna lilla världs invånare skulle lära sig att lyda Guds lag, såsom den bör lydast, utan det skedde för att rättfärdiga Guds karaktär inför hela universum. Det var detta resultat av sitt stora offer – dess inflytande på såväl andra världars förnuftiga väsen som på människan – Frälsaren såg fram emot då

han just före sin korsfästelse sade: `Nu går en dom över denna världen. Nu skall denna världens furste kastas ut. Och när jag har blivit upphöjd från jorden, skall jag dra alla till mig.` (Joh 12:31,32). Därigenom att Kristus dog för människans frälsning, skulle inte bara himlen bli tillgänglig för människorna, utan Guds och hans Sons bemötande av Satans uppror skulle rättfärdigas inför hela universum. Hans död skulle bekräfta Guds lags evigt bindande kraft och uppenbara syndens natur och följder.

Ända från begynnelsen hade den stora striden gällt Guds lag. Satan hade försökt bevisa att Gud var orättvis, att hans lag var bristfällig och att universums bästa fordrade att den skulle förändras. Genom att angripa lagen strävade han efter att omstörta dess upphovsmans auktoritet. Denna strid skulle visa om de gudomliga förordningarna var bristfälliga och behövde förändras, eller om de var fullkomliga och oföränderliga.” (PP, s 68, 69).

Inkarnationen och Jesu död har i första hand att göra med den stora striden. Men, tacka Gud för att vi kan bli frälsta ”på köpet”!

Hur skall Gud alltså försvara sin karaktär?

”Korset uppenbarar för våra tröga tankar vilken smärta som synden har orsakat Gud ända sedan dess uppkomst. Varje avsteg från det rätta, varje grym handling, varje misslyckande hos människan att nå upp till hans ideal orsakar honom sorg.” (Ed, s 263).

Korset är Guds lösning på problemet, se Joh 12:31,32: ”Nu går en dom över denna världen. Nu skall denna världens furste kastas ut...” Visserligen blev Satan utkastad från himlen 4000 år före Jesu död på korset, men det var bara fråga om en ”landsförvisning”. Satan förlorade inte den stora striden då. ”Och när jag har blivit upphöjd från jorden, skall jag dra *alla* till mig.” (v 32). ”Alla” syftar här inte bara på människorna, utan också på Guds änglar och de icke-fallna världarna. Detta var en följd av korset. Satan ”kastades ut” från de icke-fallna världarnas sinnen, så att dessa förlorade all sympati för honom när han dödade Jesus.

”Då sade han (Jesus) till dem: `Jag såg Satan falla ner från himlen som en blixn.`” (Luk 10:18).

Denna händelse inträffade inte 4000 år innan Jesus dog på korset, utan på Golgata kors, eftersom Satans fall från himlen sätts i samband med att lärjungarna drev ut onda andar (fallna änglar), enligt vers 17. De icke-fallna världarna förlorade alltså all sympati för Satan, när han korsfäste Jesus.

”Satan blev ändå inte utplånad då. Inte ens då förstod änglarna allt som den stora striden omfattade. De principer som stod på spel måste avslöjas mer fullständigt. Och för människans skull måste Satan fortsätta att existera. Människan såväl som änglar måste se skillnaden mellan ljusets furste och mörkrets furste. Människan måste välja vem hon skall tjäna.” (DA, s 761).

Beseglingen

Trots inkarnationen och Jesu lydnad för Guds lag, och trots att Guds änglar såg att Satan dödade Jesus och att kärleken här stod som motsats till hatet, förstod alltså inte Guds änglar allt den stora striden omfattade. Om försoningen verkligen avslutades på korset skulle allt tagit slut då, för 2000 år sedan. Jesu offerdöd fullbordades visserligen på korset, men försoningen avslutades inte på korset. Det fanns fortfarande någonting som ännu skulle förstås mera fullständigt. Och det leder oss fram till vår egen tid.

I Bibeln framgår det tydligt att det inte finns någonting som är så viktigt som att Guds rykte rentvås och att Hans namn äras. Detta framgår tydligt i Upp 7:1-3 (som träffande beskriver situationen i världen idag), där vi kan läsa att Guds sista kvarleva måste tecknas med sigill på sina pannor innan Jesus kommer tillbaka. De skall rentvå Guds rykte och ära Hans namn, och detta är det viktigaste i deras liv.

”Sedan såg jag fyra änglar stå vid jordens fyra hörn och hålla tillbaka jordens fyra vindar, så att ingen vind skulle blåsa över jorden eller över havet eller mot något träd. Och jag såg en annan ängel stiga upp från öster med den levande Gudens sigill. Och han ropade med hög röst till de fyra änglar som hade fått makt att skada jorden och havet och sade: `Skada inte jorden eller havet eller träden förrän vi har märkt vår Guds tjänare med sigill på deras pannor`.” (Upp 7:1-3).

De skall få Lammets och Faderns namn skrivna på sina pannor, vilket visar att de avbildar Guds karaktär, se Upp 14:1; 2 Mos 33:18-34:7. ”I deras mun har det inte funnits någon lögn. De är fläckfria” (Upp 14:5).

Varför håller Gud tillbaka dessa vindar med bland annat terror och förstörelse? Jo, därför att Guds folk inte är redo. Innan Guds folk går ut med Guds sista budskap med hög röst (Upp 14:6-12, 18:1-6) måste Guds folk vara fullständigt förvandlade till Guds avbild, så att de är trovärdiga när hela mänskligheten skall få höra detta budskap. Jordens befolkning skall då tvingas ta slutlig ställning, just före Jesu återkomst.

När Gud sätter sitt sigill på sitt folks pannor, vill Han därmed säga att de är fullständigt förvandlade till Hans avbild. De gör Honom inte längre generad. Deras liv stämmer överens med innehållet i det evangelium de förkunnar. De har fått det sigill som visar att Gud godkänner dem. Men vad är det då för ett sigill som gör Satan så arg?

”Så snart Guds folk har fått sigillet på sina pannor – det är inte ett sigill eller märke som kan ses, utan en förankring i sanningen, såväl intellektuellt som andligt, så att de inte kan rubbas – så snart Guds folk har fått sigillet och därmed är förberedda för skakningen, då skall den komma.” (Maranatha, s 200).

Det krävs alltså en förståelse av sanningen (”intellektuellt”), med det krävs också en ”andlig” förankring – dvs fullständig överlåtelse till Gud. Och beseglingen sker så snart Satans anklagelser mot Guds folk för de synder de begått blivit motbevisade i den undersökande domen. Denna dom rentvår då ytterst Gud från Satans anklagelser för Guds folks synder eftersom Guds folk, genom Jesu blod, av hjärtat ångtat, bekänt och fått förlåtelse för sina synder samt även segrat över dem alla. Gud tar ingen godtyckligt till himlen.

Så snart Guds folk blivit beseglat – när de övervunnit samtliga synder i sina liv – utgjuts de sju sista plågorna och Jesus kommer tillbaka. Beseglingen av Guds folk är alltså säkrare tecken på Jesu återkomst än såväl påvens som den kristna koalitionen aktiviteter. Satan kan inte stoppa denna rörelse (de 144 000) när den väl börjat. Därför försöker han stoppa den *innan* den har börjat. Det gör han bland annat genom att erbjuda falska evangelier:

1) Lagen är god. Låt oss älska lagen. Låt oss sätta lagens krav så högt att ingen människa kan lyda lagen. Den är ren, helig och rättfärdig. Ingen människa kan lyda den. Men det behöver vi inte bekymra oss över. Jesus lydde lagen i vårt ställe. Han visste att vi inte kan lyda den.

2) Vi kan inte lyda lagen, eftersom vi är födda i synd. Vår fallna natur är synd och därför finns det inget hopp om att övervinna synden före Jesu återkomst. Men det gör ingenting, så länge

vi sörjer över våra synder. Gud ser på Jesu lydnad, inte på vår. Och Hans lydnad räknas oss till godo. Var inte oroliga.

3) Försök inte lyda lagen, för då är du en legalist. Det viktigaste är att ha ett nära förhållande med Jesus.

Naturligtvis finns det en del sanning i dessa tre evangelier. Men när vi får höra att det antingen är omöjligt eller onödigt att övervinna synden, är det viktigt att förstå att det är någon annan än Gud som står bakom dessa evangelier. Johannes kallar dem för Babylons vin. Hur långt bort från Babylon har vi kommit?

Satans anklagelser mot Guds lag motbevisas slutgiltigt

Satan hatar Guds evangelium, eftersom det har till avsikt att återställa Guds karaktär i människan. Satan blir rasande när vi genomsådar hans evangelium. När någon tror på ett evangelium som innebär att Kristi rättfärdighet räknas oss till godo genom tron, men samtidigt påstår att detta evangelium inte fullständigt förvandlar våra hjärtan, då är detta evangelium den yttersta formen av legalism.

Kan någon föreställa sig hur det skall bli när män och kvinnor uppstår i den andra uppståndelsen och skriker åt sina pastorer och lärare: ”Ni sade till oss att det viktigaste var förlåtelsen genom Jesu död på korset och att karaktärsförvandling inte var så viktigt. Ni sade att Jesu lydnad tillräknades oss och att vår lydnad inte var viktig för vår frälsning. Och se nu var vi är! Ni sade att tro plus ingenting (gärningar) var det som gjorde att vi undvek legalism. Och se nu var vi är! Ni sade att Ellen White inte var någon auktoritet i teologiska frågor. Och se nu var vi är!

De goda nyheterna är att Jesus Kristus förvandlar människor fullständigt till karaktären, så att Gud kan sätta sitt sigill på deras pannor. Det är samma frälsande tro som avhöll Jesus från att synda. Låt oss inte acceptera ett ofullständigt, falskt, evangelium från Babylon! Hela himlen väntar på att se Guds sista kvarleva helt och hållet förvandlade genom Guds fullständiga evangelium, innan denna planet blir ett ”dårhus”.

Vi behöver en attitydförändring ibland oss. Och vad denna attitydförändring går ut på framgår av MH, s 476, 477: ”Herren har ingen plats i sitt verk för dem som har en större önskan att vinna kronan än att bära korset. Han vill ha människor som är mer innerligt angelägna om att göra sin plikt än att ta emot belöning – människor som är mer angelägna om att följa principer än att bli befodrade” (MH, s 476, 477).

Vi är inte kristna i första hand för att komma till himlen. Det vore själviskhet. Det är detta som är Satans problem. ”Många tar emot evangeliet som ett sätt att slippa lidande hellre än som en befrielse från synden” (COL, s 47).

Låt oss inte glömma att Satan vill få himlens privilegier, utan att ha den karaktär som krävs för att komma till himlen. Vad väljer vi? Skulle vi välja himlens karaktär, även om det inte hade funnits någon himmel? Det är kärnfrågan. Väljer vi evangeliet för att slippa lidande eller för att segra över synden?

Vi behöver tänka mer på hur en fullständigt förvandlad karaktär försvarar Gud än på att bli frälsta. Om vi i första hand tänker på att försvara Gud blir det lättare att få svar på frågor som: skall jag delta i detta, skall jag göra detta, skall jag lyssna på eller se på detta?

Vi bör i första hand tänka på att vår karaktär försvarar Gud, så att vi kan få Guds sigill på våra pannor – så att Han kan vinna den stora striden. Vi tänker för mycket på vår egen lycka och vår egen frälsning.

Jer 50:20 skall komma att uppfyllas fullständigt på Guds folk: ”I de dagarna och på den tiden, säger Herren, skall man söka efter Israels missgärning, och den skall inte mer vara till, och efter Juda synder, och de skall inte mer finnas.”

”För att förstöra synden och dess följder gav Han världen den Han älskade mest, och Han har gett oss kraft att, genom samarbete med Honom, avsluta detta elände.” (Ed , 264).

Detta kunde ha inträffat för 100 år sedan. Det kan inträffa idag. Det visar hur viktiga vi är i Guds plan. Satan vet också det. Vi vet att Jesus aldrig syndade. Men frågan kvarstår: Kan människor som syndat halva sitt liv leva utan att synda sedan de omvänt sig? “Satan förklarade att det var omöjligt för Adams söner och döttrar att lyda Guds lag [Adams söner och döttrar är Kain, Abel och de som följer därefter, dvs även oss] och anklagade därför Gud för brist på vishet och kärlek. Om inte de kunde lyda lagen var det fel på den som utfärdat lagen.” (Signs of the Times, 16 jan, 1896, Ellen White).

”Hela himlen väntar på att vi skall försvara Guds lag” (R&H, 16 april, 1901, Ellen White).

”Medan (de sju sista) plågorna faller förs den levande bocken bort. Han (den levande bocken) kämpar våldsamt för att komma undan, men han hålls fast av den hand som leder honom.” (Spalding and Magan Collection, s 2, Ellen White). Satan “kämpar våldsamt för att komma undan” *symboliserar Satans försök att få oss att synda efter det att nådens dörr har stängts*. Detta är Satans enda möjlighet att ”komma undan”. ”Om han skulle lyckas komma undan, skulle hela Israel dö.” (samma källa).

”Israel” syftar här inte bara på dig och mig, utan på Guds barn under alla tider, eftersom Gud skulle förlora den stora striden om bocken lyckas komma undan (dvs om Satan kan förmå någon av Guds folk att synda sedan nådens dörr stängts). Satan skulle då vinna.

”Jag såg att det skulle ta tid att leda bort bocken till glömskans land efter det att synderna placerats på hans huvud” (samma källa). Det kommer att ta lite tid att visa vem som har rätt och vem som har fel.

Den stora striden avslutas efter de 1000 åren

Efter de tusen åren, när Satan och hans efterföljare omringat det himmelska Jerusalem (Upp 20:9) som kommit ner på jorden, har ”ärkebedragaren blivit fullständigt avslöjad. De som har förenat sig med honom ser att deras sak har misslyckats totalt. . . Han är föremål för universell avsky.

Satan ser att hans frivilliga uppror har gjort honom olämplig för himlen. Han har använt sina krafter till att föra krig mot Gud. Renheten, friden och harmonin i himlen skulle vara den värsta formen av tortyr för honom. Hans anklagelser mot Gud för Hans nåd och rättvisa har nu tystnat. De förebräelser som han bemödat sig för att kasta på Jehova vilar nu helt och hållet på honom själv. Och nu faller Satan ner och erkänner rättvisan i domen över honom.” (Maranatha, s 345).

Satan skall en gång öppet inför alla, när allting en gång skall bli avslöjat och uppenbart för universums invånare, tvingas erkänna att Gud hade rätt och Satan fel i den stora striden. Och Gud använder sig i stor utsträckning av enkla redskap i denna strid. ”Men det som är dåraktigt för världen har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam. Och det som är svagt för världen har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam. Och det som för världen är oansenligt och

föraktat har Gud utvalt – ja, det som ingenting är – för att han skulle göra till intet det som någonting är.” (1 Kor 1:27, 28).

”Satan ser att hans frivilliga uppror har gjort honom olämplig för himlen” (Maranatha, s 345).

”För att i Jesu namn alla knän skall böja sig, i himlen och på jorden och under jorden, och för att alla tungor skall bekänna att Jesus Kristus är Herre, Gud, Fadern till ära.” (Fil 2:10, 11).

”Varje mun kommer att bli tillstoppad, och alla skaror som slutit sig till upproret skall bli mållösa...Hela universum skall bli vittnen till syndens natur och dess resultat. Och dess fullständiga tillintetgörande, vilket i begynnelsen skulle ha orsakat fruktan hos änglar och vanärat Gud, kommer nu att försvara Hans kärlek och befästa Hans ära inför universum...Ondskan skall aldrig mer uppenbara sig. Guds Ord säger: `Olyckan skall inte uppstå en andra gång` (Nahum 1:9).” (Faith I Live By, s 71).

Den stora striden skall avslutas när Guds ära kommer att försvaras fullkomligt inför universums invånare. Och för att detta skall kunna ske måste Guds karaktär avbildas fullkomligt i Hans folk.

”Själva Guds avbild skulle återges i människan. Guds ära, Kristi ära, har knutits till fullkommandet av Hans folks karaktär.” (DA, s 671).

”Kristi ära måste bli fullständig genom att Hans utvalda folks karaktär fullkomnas.” (Signs of the Times, 25 november, 1897, Ellen White).

Förkortningar

AA	=	The Acts of the Apostles
AG	=	God's Amazing Grace
AH	=	The Adventist Home
CD	=	Counsels on Diet and Foods
CG	=	Child Guidance
CT	=	Councils to Parents, Teachers and Students
COL	=	Christ's Object Lessons
DA	=	The Desire of Ages
Ed	=	Education
Ev	=	Evangelism
EW	=	Early Writings
FE	=	Fundamentals of Christian Education
FLB	=	The Faith I Live By
FW	=	Faith and Works
GC	=	The Great Controversy
GW	=	Gospel Workers
HP	=	In Heavenly Place
KJV	=	King James Version
MB	=	Thoughts from the Mount of Blessing
MH	=	Ministry of Healing
ML	=	My Life Today
MYP	=	Messages to Young People
OHC	=	Our High Calling
PK	=	Prophets and Kings
R&H	=	Review and Herald
SC	=	Steps to Christ
SD	=	Sons and Daughters of God
SG	=	Spiritual Gifts, band 1-4
SL	=	The Sanctified Life
SM	=	Selected Messages, band 1-3
ST	=	The Signs of the Times
T	=	Testimonies for the Church, band 1-9
TDG	=	This Day With God
TMK	=	That I may Know Him
TM	=	Testimonies to Ministers
VTK	=	Vägen till Kristus